

Vol. I
சென்னைப் பதிப்பகம்
மதுரை கிடைக்கக்கூ
றாது.

1911

சென்னை

(C)

... 892 MSF 311

M 89

116848

கடவுள் துணை.

மலைபத்துவசுபாண்டியன்
புத்திரகாமேஷ்டியாகத்தி லைதரித்த
மும்முலைத்தடர்தலையாகிய

மதுரை

மீனாட்சியம்மை

நாடகம்.

இஃது

திரிசிரபுரம்

இராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி.

சுந்திரம்பிள்ளையவர்களாரியற்றி,

செய்தார் குருபரம்பலையாகியும்

வித்வ சிரோன்மணியாகியும்,

சோதிடவல்லவராகியுமிருந்த

செ. திரிசிரபுரம்

தியாகராஜபிள்ளையவர்களால்

சீர்திருத்திவைத்திருந்ததை

அவர்மருமகன்

செ.பூர் புத்தகஷாப்பு

தி - சபாபதிபிள்ளை

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு காப்பி 1000.

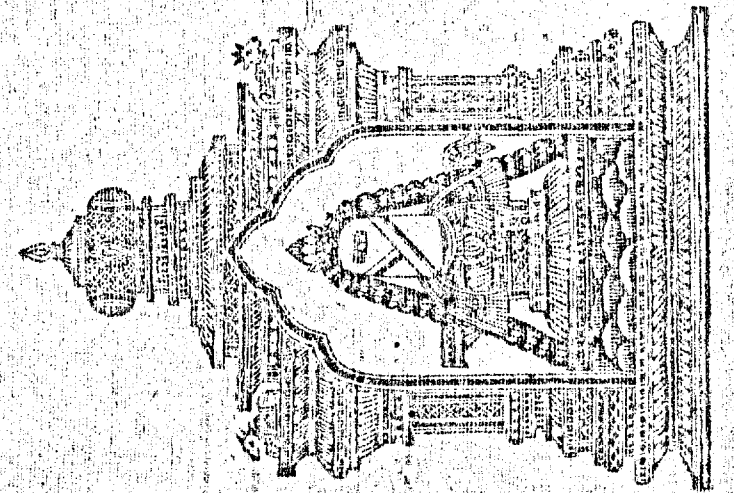
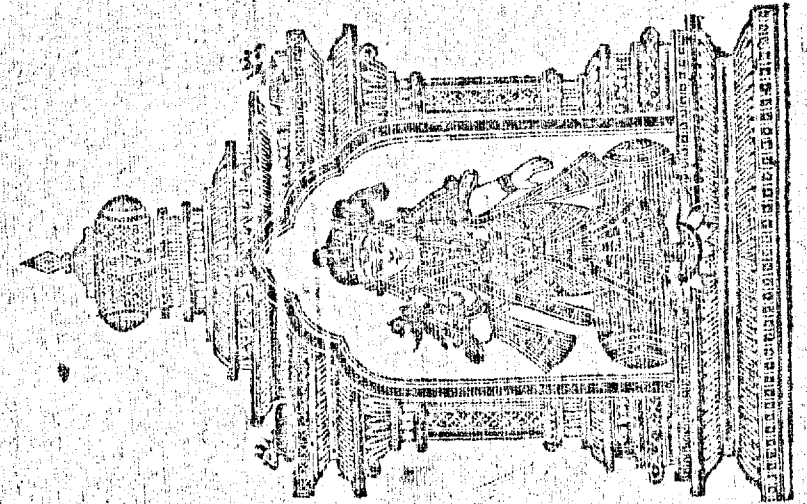
1889 ஜனவரிய்

Registered Copy Right

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் திருச்சிராப்பள்ளி வாழ்பவராய்ப்பு அவர்களுடைய ஸூயசம் உத்தியோகமாயிருந்த ஹெதூக்கோட்டை ஆண்டார்தேருளில் வித்தம் - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ முத்தியோகப்பள்ளியை யவர்களுடைய குமாரர் வித்த சிவோன்மணிபுலியம் சோதிட வள்ளலாக்கியிருந்தம் - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, திராக்ராமுடிகளையவர்கள் பாடிய நளச்சக்கிரவர்த்திகாடகம், புருரவச்சக்கிரவர்த்திகாடகமும் சுத்திரம்பின்னையவர்கள் பாடிய மதுரைமீனாட்சியம்மையாடகம், இரக மூன்றாம் ஹெயர் குமாரர் சுத்தசூரியின்னையவர்களால் எழுதியைத்திருத்த பிறநிகளில் ஹெதூக்கச்சக்கிரவர்த்திகாடகம் புருரவச்சக்கிரவர்த்திகாடகம் இவ்விரண்டும் எழுத்துகள் சேதப்பட்டு இருப்பதால் அவர்களிடம் இருந்து இரண்டையாவதும் எழுதிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற எந்த புண்ணிய சிலர்களாவது பிறநிகுடுத்தவுடன் அதையுள் அச்சிடலாமென்று நினைத்த இந்தமீனாட்சியம்மை நாடகத்தைமாதிரியும் திருவுருவப்படங்களுடன் இப்போது அவர் மருமகன் திருசிரபுரம் தஞ்சாவூர் புதுக்கோட்டையிலும் புலகனையாராம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தி - சபாபதிசின்னையவர்களால் அச்சில்பதிப்பிக்கப்பட்டு மகாகனம் பொருத்திய கவரன்மேண்டா ரிஷி (1867) ம் ஆகஸ்டு 25 - வது ஆகஸ்டு 20 - வது ரிஷிஸில் 1 - வது விதியின்படி ஆல்ரயிட் ரிஜிஸ்ட்டர் ஆகியிருப்பதால் இதை அச்சக்கூடத் தலைவர்களும் மற்றவர்களும் ஹெயர் அனுமதியுள்ளவரில் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடாது அப்படி அச்சிடுவாராகில் ஹெதூக்கூட்டுப்படி நடத்தப்படும்.

0-182489374 இப்படிக்கு.
திரிசிரபுரம் புலகனையாப்பு.
14/1/19

814-8112

321

கணபதி துணை.

மீனாட்சியம்மை நாடகம்.

காப்புகள்.

விநாயகர்துதி - வெண்பா.

புகாரஞ் சோலை புடைநழி மதுரைநனில்
தேவாதி தேவரெலாஞ் சேவிக்கப் - பூவாண்ட
நங்கைமீ ஞாயிதமழைய நாடகத்தைப் பாடுகற்குக்
கங்கைபெறு வேழமுகன் காப்பு. (1)

சோமசுந்தரக்கடவுள்துதி - விருத்தம்.

செந்திருமா துவாழ்ந்தென்னவரம் துரைதன்னில்
சந்தமலர் மெய்நூ னந்தனிவடிவானசோதி
முத்தியழுவருக்குமமுதன்மையின்னங்குஞ்சோம
சந்தகாக்கடவுள் பாத்ததுணைமலர் துணையதாமே. (2)

மீனாட்சியம்மைதுதி - விருத்தம்.

தென்னவன்மகனாய்வுந் துதிசைபெலாஞ்சயங்கொண்டான்.
கண்ணிபக்ருமிதன்னைக்கருணையாலெமமைந்காக்கும்
அண்ணையம்மைதன்னையங்கயற்சண்ணியென்னும்
பொண்ணையன்புடனேநானும்பேற் றுவாஞ்சாந் துவாமே. (3)

சபாநாயகர்துதி - விருத்தம்.

தன்னுள்வெளிக் குள் பாவுந்கழைத்திடக்கருணைசெய்து
தன்னயவடியாநுள்ளதாமகர்மிசையும்வேதச்
சென்னியின்மீதுமோங்குஞ்செம்பொனம்பலத்துமாடல்
மண்ணிபக்ருபேற் திணைக்குவாமிணங்குவாமே. (4)

தந்திரமுர்த்திநாத - விருத்தம்.

அருந்தவமுனிவர் நால்வாக்கெனது கல்வா ளீரோடு
இருந்துகின்றுகரையா லெய்யம்பரூம் பொருளைச் சொல்லித்
தருந்தவரிமவுன போகதகடிகுழந்திதாநீர்
திருந்தியகனிவாணித்தஞ்சித் துப்பாம்பந்திப்பாடு. (6)

எப்பிரமணியர் குடி - விருத்தம்.

சுயிஜோபகனூர் தெற்றிக்கட்பொறுபாடுபொது
சுயிலமன்கசுயின்காத்தா ஸ்சண்டுகஞ்ஞுந்நாபுபாடுப
பயில்பொதுருகாக்காய் துபகாக்காய் கோன்காத்த
மயிலின்குமரனென்கோன்மலரென்கோன்காத்த
(சு)

வாணிதூதி - விருத்தம்.

மதுவளிமூர தும்கிவண்டமமரதனின் சைகமோ தும
சதுமுகன் முகத்திலென் துஞ்சரெனைகன்கேர்ச்சிபாற்றித்
துதிசெயுமன்பநாடின் துதநாறனைக்கிரதும்
துதிசெயுமனாணியமுதினையத் துதநாறனைக்கிரதும். (ச)

முவர்ஜி - விஜயம்.

ஆஞ்சிபலெனடித் தவபசுந் தாமனையாக
தெஞ்சுவஞ்சகான்றிட்டநீற்றலைப்பொய்நையாக
மஞ்சுறுசெங்கலெல்லாம்வளம்பெயுசெம்பொன் னாசு
செஞ்சொலாந்செய்தபூவார்சேவறு களைஞ்ஞநிப்பாம.

(3)

தென்துளிர், மந்தைய தெத்தோன்டர்,

அருணாசிரிதா தர்மகுரு - விருத்தம்.

சிவபெருமான் கரத்தாற்றி நுகர்வோனாவனெழுநூலித்த
தவமுனிநனைபுந்தொண்டாற்றினியுநலவழுவாம்பெற்று
நவமிருமிருப்பபத்துதாயன்மார் தமைபுருக்கேய்தாள்
இவர்குப்புசமுனைத்தயிறைமைபுமபணிதல்செய்வாய். (சு)

குருவணக்கம் - விழுத்தம்.

சகலவிதமோஷனாற்றும்புகள்களைப்பிழைப்பற்றேருந்
 இருதிலங்கிழப்பட்டுருவியற்கைகேடானாகச்செய்து
 மருவிநிறிப்பபடியுமுன்மறுபடையுமோகந்திவொன்றும்
 இருவருள்வெளிபிழைவக்தந்தேகென்கசனையுமோற்றி. (30)

திரைப்படங்கள் - விருத்தி.

புகதுறுசெய்வஞ்சேராப்புகழைமயோகிஞ்செய்வனனும்
தனகைமபோலுளைப்பெற்றதனையிழிப்பவனார்முன்னே
மினாகயுறமகநனதயாலேவினானேன்பாடுந் செய்வாச
யுல்கடனமுன் போந்திர்க்காலதிர்ந்துசென்றுதன்போலாமை. (சக)

தருவதென்று - விருத்தி.

திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் மதுரை நகரில்
செய்த திருவிளையாடலைத் துறந்தி
பெருகுமளிபா ன்சே திகவியல் செம்பா
பெரிய சிலைகித்தனா ப்பீபெருஞ்
அருளுலையா டலுபத்துநாள்
வெண்மலையா முத்தலா டலிந்த
மருமலர் ழுந்திடை யூவா ழாமகாமி
மாஸீதகதா டலவா ழுந்தினை.

தேவதேவன்

ஒருதகும் உணவாகப் பசுவிலிருந்து.

பாடுமதிச்சுழலுறாப்பாதிவினோபாதிபரம்பரைதென்குடல்
திதிமையத்தவசன்புரிதவத்தான்புலாந்மிதிநதந்தகன்னி
மாதுறாபாய்வந்தாழமுபுலிந்தாழான்னலாகசெய்தவனமைமையச்சு
தேவிலைநாடகமாய்க்குன்னதச்சந்தரலாணன்னித்தினை. (கச)

உதவிச் செய்து.

Pa. Oil Company - Catfish.

வரமருவுசன் னுடை பவன் னலர் மன்க்கழ லும்
 திரளுடை யமெய்க்கண்டிவாசரி யாடியும்
 ழுசனடியா யிபுலுசை ந்தவருட் றேக்கொர்ச்ச னும்
 பரவுதம்புப் பாஞ்சோ திபதமலையுப் பணிவா மே. (௧௭)

சுதந்திரம் உண்டாம்.

முன்னுலகத்தினதிலேத்திறகுநீர்த்திறென்மதுவா தன்னில்
ஆன்றாசாட்சிசெய்தவங்கபறன்னைனிகோர்
சான்றநாடகமாப்பாடித்தருகியாசா செங்குந்
தோன்றியபாபயின்முன்னேதோடபஞ்சொல்லுவோமே. (ச)

காரணிகள் - இரகம் - மட்டி - இ.இ.ரகம்.

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை

மதுரை தனித்தேவநல்லூர்.

1500 6711107 11-01-98 11-01-98

தமிழகப் பண்டாரக் கல்வெட்டு

வன்னமணியணிகள்வனையும்பாசாசர்
மருமலர்செந்ருழல்வல்லபதேசர்
பொன்னவர்க்குமுதம்பொருந்நுங்கணைசர்
பொற்பதமலர் துணையே

ஜய - ஜய.

வான்முதலணைக்தையுந்நருகுகசாட்சி
வடிவேடுத்தரசியாய்வந்தவன்மாட்சி
நான்மறைதொழுமெங்கனம்மைமீனாட்சி
நாடகந்நனைச்சொல்லவே

ஆ - ஆ.

தேன்மல்கொன்றையணிந்திடுநாதர்
தேவர்முனிவர்பணிதெய்வவிநோதர்
மான்மழுவேந்திமன்றாடியபாதர்
மலரடிநிதந்நுணையே

ஜய - ஜய.

மலையத்துவசபாண்டியன்ருமாறி
மங்கலவிகசிதவநனசுவராரி
நலமிகுவிஜயமீனாட்சிகம்பீரி
நாடகந்நனைச்சொல்லவே

ஆ - ஆ.

கலபமயினின்மிசைவருகனசீவர்
கருணையுடனெயெம்மைக்காக்கும்விசாலர்
குலவிபசண்முகுகுவடிவேலர்
குளிர்மலாடி துணையே

ஜய - ஜய.

ஆம்பினைசுந்தரியமலைபுராணி
அந்தரிநாரணியதுலகட்கோணி
நம்பன்மகிழும்மீனாட்சிகல்பாணி
நாடகந்நனைச்சொல்லவே

ஆ - ஆ.

வம்பவிழ்நாமரைவளர்கீவாணி
வரதலபயகாமதுகாவேணி
சம்பர்மபாரதிசரஸ்வதிவாணி
தனிர்நிகர்பதந்நுணையே

ஜய - ஜய. (உ)

மீனாட்சியம்மைதுதி - விருத்தம்.

வேதமோர்நான்கினுலும்விளம்புதற்கரிதாமுன்ற
நீதிவாமகிமைதனைச்செய்திடத்துணிவுபுண்ட
பேதையாமெனியேன்செய்தினைழெல்லம்பொருந்நுங்காப்பாய
நாதனாடிக்தில்வாழ்நவநாமீனாட்சித்தாயே.

(உ)

தரு, இ-ம். பந்தவரானி, ஆதிதாளம்.
கருணைசெய்வாபித்தோம் தரபே என்னைக்
காப்பதுனதுபாரம்

கிருவளர்மகிமைகள் திகழ்ககாட்சியே
தென்மதுரையில்வளர்தேவிமீனாட்சியே

கருணை

பாசிவன்மகிழ்பாரி மலையத்துவ

பாண்டியராஜன்ருமாறி

விசுமுனிவர்பணியிபுத்தபாபரி

விமலகுணகரிவிஜயபாரபரி

கருணை

சுந்தரிகல்பாணி சதாநந்தி

சுபகரசுகப்பாணி

அந்தரிநரநீதரியாரணிபுரணி

அந்தபயிரவியதுவிதநாரணி

கருணை

அன்னையயன்பினுலே பூநிப்பிள்ளை

அழைத்திம்பாண்மைபோலே

நன்னயமாய்முத்தநாவினெனெகிர்வந்து

நாட்டிவன்னாடகத்தைநாட்டிடவந்தந்து

கருணை (ச)

கணபதிவருகிற - விருத்தம்.

கருவினிலுயர்ந்தென்குடற்றேவிமீனாட்சிகேர்த்தி
தருமொருநாடகத்தைச்சபைதனிலாடமுன்னே
மருவவிக்கினங்கொல்லாமமாற்றிமெய்யடியார் தம்மைக்
கருணைசெய்தாளுஞ்சிந்திக்கணபதிவருகின்றாரே.

(இ)

சுனம்.

அகோகிதெப்படியென்றால் மதராபுரியில் அரசாட்சிசெய்த மீனாட்சியம்மையனுடைய திவ்வியசரித்திரத்தை நாடகமாகச் சபைதனில் நூதிதபோது முன்னே சித்திவிசாயகர் வருகிறவிதம்கான்க.

தரு, இ-ம். புனஞ்சுவரானி, ஆதிதாளம்.

கணபதிவந்தாரே - சபைதனில்

கணபதிவந்தாரே.

கணபதியென்றுதித்தகருக்தினிசிலபத்தி

குணமுடன்கொண்டவர்க்குக்கர்ந்தருள்செய்யுஞ்சித்தி

கண

வாரணமுகத்துலங்க பாலசந்தர்சர்

மணிமுடியிசையிலங்க

பாரமாய்நாதாபரணங்கனிசைந்திட

சோடிசுனிற்றண்டைசிலம்புகளசைந்திட

கணபதி

செய்துதிக்கையாட ஒருமொழி
தெழுதவல்லகையே

அப்பவடைசுகியம் திரைவர்க்கமுண்டு
தொப்பைகுலங்கதெருட்டயத்தோமென நடம் கொண்டு கண
அங்குசபாசகிர ஜயம்பெரும்
ஆகுலகனலீர்

சங்கர்பெற்றெடுத்தாந் தருணவிலாசர்
மங்கனத்திழுவல்லபைப்பாணோசர். கணபதி (௬)

பட்டர் வருகிற - விருத்தம்.

வையகமுழு தம்போற் துமனாயில்லா முத்துமயம்
கையாமென்கனித்திருக்கணபதிதன்னைப்புகை
செய்யமென்மலர்சன் கொண்டுப னுபங்கனேந்திப்
பையவேதடந்துகொயிற்பட்டருத்தேன் றினோ. (௭)

வசனம்.

அகோ அகேப்பமயென் னுல் பூக்கியெல்லாம் புகழ்த்தக்க மதுராபுரி
யில்வாழும் சித்திவிசாகர் சபைதனில் வந்தவுடனே பூஜைசெய்வதற்காக
திருமஞ்சளம், புஷ்பம், தீபம், தூபம், ஸ்வேத்யமுதலானவை யெடுத்துக்
கொண்டு பட்டர் வருகிறவிதம் காண்க.

தரு. இம் ஸ்வேத்யமுதலாம், சாபுதாளம்.

பட்டர்வந்தாரே - இதேதோகையில்
பட்டர்வந்தாரே.

செட்டரெல்லாம் தினம் தினம் தேசிக்க
செத்திவேழ முகவரைப்புகிக்க (பட்டர்)

தெற்றியில்திரி புண்டரம் ஒங்க
நிறைந்தகுண்டலம் மாநிலினில் தூங்க
வெற்றிமேவும் குந்தாசூங்களில்லங்க
வெண்தோ நார்படி விடைபிழ் துலங்க (பட்டர்)

யார்பில்முப்பிரி கலந்து மின்ன
வலதுகையில் பவித்திரம் தூண்
சீர்புகும்புஜா திரவியம் கொண்டு
செவ்வகுசாசுர மத்தந்தைவண்டு (பட்டர்)

சொன்னனும்பந்தில் தீர்த்தந்தைமடுத்து
துபதிபலந வேந்தியமெடுத்து
நன்வயகை வாரமாய்த்தியவ
நான்மறைசொல்லும் ஆதிசைவ (பட்டர்)

பட்டர் பூசைசெய்தல் - கலோகம்.

சுல்லாம்பா தாய்விஷ்டமும் சலிவான்னம் சதர்ப்புஜம்
பாசன்னவதனம் தயேந் சர்வவித்திராபசாதயே.

கருணனம்பு நகுணுதிஸேவிதம் உதித்தனம்பு பலசாராயகரிதம்
உமாகதம் கொகலிநாசகாரணம் தமாய்வித்திரேசாரதயங்கனம்.
அர்ச்சனே.

சுமுசாயதம் ஏகதந்தாயதம் கபிலாயதம் நர்ன்னிகாயதம்
லம்போதராயதம் விசுடாயதம் விக்னோராயதம் தூமகேதாய
தம் கணுதயசுதாயதம் பாஸந்தராயதம் வசுதாண்டாயதம் சூர்
ப்பகர்ஞாயதம் தேவாம்பாயதம் ஸ்கந்தபூர்வாயதம் மகாக்ஷப
தயேநம் நானாவிதபரிமள மத்தாபுஷ்பாணினைர்ப்பயாமி, காலீப
லநாகிகேனைதவேந்தியம்சமர்ப்பயாமி, துபதிபலபூஜாரஞ்சன
மதர்ச்சாமி.

பொது - விருத்தம்.

வந்தேதார்சைவபட்டர்மதுரையிலவா முகுத்தித் திக்
செந்தாமுகவருக்குத்திர்தநாபிஷேகஞ்செய்து
சுந்தமாமலர்சனசாததிக்கலரிவுடன்பூசைபண்ணி
அந்தமாயவணங்கித்தேயவன்பாகத்தாதிக்கின்றோ. (௮)

பட்டர் சித்திவிநாயகரைத்துதிக்கிற - நகு.

இம் காதலமக்கிரியை, சாபுதாளம்.

ஓம் கணபதியே தமாதார
ஓம் கணபதியே.

ஓமெனும் அக்ஷரமாயிராயக
சேஷமம் கொடுத்தருள் சித்திவிநாயக - ஓம்
அங்குசபாச அலங்காரதிரா.
சங்கரிபெற்றதயாளமுமாரா - ஓம்
மங்கலவல்லபமா துப்பிராணோசா - ஓம்
துங்கஜமுத தூவமிப்பகாரா - ஓம்
தண்டைகிலம்புதயங்கியபாரா
தொண்டர்கன்போற்றித் துதிக்கும்விநோதா - ஓம்
அற்புதமானவகண்டப்பிரகாரா
சுற்பணமெல்லாமகடந்தப்போதிரா - ஓம்
சந்தகரூபா ஸகோதயலோலா
சுந்தரக்குமுன்வந்தகாரணலோ - ஓம் (௯)

பொதுவசனம்.

இத்தபிரகாரமாக பட்டரானவர் சித்திவிநாயகனர்ப்பூசை செய்து வணங்கி ஸ்தோத்ரம் செய்து புறப்பட்டுப் போனவுடனே மதுராபுரியில் அரசாட்சி செய்யும் ராஜாஜாஜனைய மலைத்துவசயாண்டியு மகாராஜ லுடைய அரண்மனைவாசல்காக்கும் கட்டியக்காரன் வெகுசட்டதிட்டத் துடனே சனையில்லருகிறவிதம்காண்க.

கட்டியக்காரன் வருகிற - வீருத்தம்.

மட்டளியிசைகள் பாடுமமதுனாமா நகரத்தன்னில்
சட்டமாய்விளங்குகின்றாசனத்தின்மேலிருந்தெந்நாளும்
பட்டமேகரித்துக்காக்கும்பாண்டியராஜன்வாசத்
கட்டியக்காரன்வந்துகனமுடன்தோன்றினானே.

(கக)

தரு. இ-ம் கல்யாணி, ரூபகதாளம்.

கட்டியக்காரன்வந்தானே கெம்பிரமாத
கட்டியக்காரன்வந்தானே.

திட்டம்பொருந்துமரு

டாடிஷேகன்

தென்மதுராபுரியாலும்

வைபேகன்

அஷ்டபட்சமி

விலாக்களத்தேக்கும்

அரசன்பாண்டியன்

அரண்மனைகாக்கும்

(கட்)

சரிகைத்தலைப்பாகைமாட்டி

அதன்மேல்மணி

தழைத்திடும் தூராயநாட்டி

கழுத்தினிலே

வரிசைஆபரணம்பூட்டி

இருகையிலும்

வான்னகடங்கள்

ஆட்டி

பரவும்ருத்தினி

திரசார்தொட்டு

பாங்கயநிலைஅங்கி

சுற்றிலும்விட்டு

திரமுள்ளசால்லை

தடுவிலேநட்டி

திடுக்கிட்டோட

எல்லாரையும்அதட்டி

(கட்)

சந்தனத்திலந்தகரித்து

நல்லோர்களைச்

சாந்தமாய்அருசரித்து

ராஜன்நீர்த்தியை

விந்தையாள்கும்விரித்து

பதங்களபாடி

விண்ணுணை

பேசிக்கிரித்து

சந்தாகக்கேடகம்

கத்திகள்இறுக்கி

துள்ளொழிசையை

அடிக்கடிமுறுக்கி

சந்தடிசெய்வோரை

பிரட்டிக்கவித்து

வடாஷ வடாஷ

என்றுகுறித்து

(கட்)

கட்டியக்காரன்வருவது

தலைஅசைத்து

கருவமுடனேநடித்து

குறுக்கேபேசும்

துஷ்டனாவாய்மேல்அடித்து

அவர்க்குப்பத்தி

சொல்லிநீதிசன்

படித்து

பட்டணமளங்கும்

அவர்காரம்செய்து

பரிமளகந்தம்

விதபிற்பெய்து

சட்டமுடன்வைக்கக்

சட்டமோபண்ணி

சகரயநிலரும்

சபையலைதண்ணி (கட்) (கஉ)

கட்டியக்காரன் சொல் - வசனம்.

ஆ. ஆ. ஷஹபாஷ் ஷஹபாஷ் அபேட ஆர்தம் மந்தளக்காரன் தித்
திக்காரன் தாளக்காரன் மேளமசெய்வவையாய் இருக்கட்டும். அபசரம்
வெளித்தி போகப்போகுது. மகாராஜா கொலுவக்கு வருகிறார் தாளம்சரி
யாய்ப்போடுங்கள் சூதிவைவகாத்துக்குள்ளே அடங்கியிருக்கவேணும். பிற
ப்போகுது அபசரக்குறிக்கை ஆவலாயினடம் இவர்களை மேளத்தில்தேர்
க்கவேண்டாம் ஜாக்கிரதை அபேட ஆர்தம் அங்கே இரைகிறவன் சத்து
சத்து பேசாதே பேசாதே பூசைவிடும்.

கட்டியக்காரன் சொல் - அகவல்.

இராகம் - ஆரபி.

விண்ணவர் இறங்கி மேதினி அடைய

ப

புண்ணியம்புரியும் பொதுமாமலைபா

ன்

சீரியல்முத்தும் செம்பொலும்அலைக

ள்

வாரிஇறைக்கும் வையைமாதியா

ன்

மாதமும்மாரி வழங்கிப்பல்துயிர்

க்

கரதரலாகி அருள்பரண்டிதாட்டி

ன்

திங்கள்வந்தழல்வம் திருமணிகேசறு

ம்

மங்கும்நிறைந்த மதுராபுரிபா

ன்

வண்ணெளமணக்கும் மதுரையுண்

டு

விண்டிசைபாடும் மேல்பமாலைபா

ன்

சினமுடன்பேசரைச் சிதைத்துதிசைகளி

ல்

தனமுடன்தரவும் கனவட்டத்தா

ன்

சேட்டைகள்செய்யும் தியோராரு

ம்

எட்டைஅழிக்கும் கரடங்கரியா

ன்

இறையிருகுறுநிலச் செல்லர்களசே

ர

முறையிட்டழைத்து முழங்கிமுரசா

ன்

மண்ணையும்செயித்து வாசவன்ஆரு

ம்

விண்ணையும்செயித்த மினக்கொழிபா

ன்

பெய்மிகுகதிர்மதி பிசுநதடக்கிது

ம்

சீவிகாமல் செலுத்துசெக்கோலா

ன்

தரு, இ-ம். காசகாமகவிரியை, ஐ. திராளம்.

ஜெட்டிகுளவந்தார் மல்லக ஜெட்டிகுளவந்தார்.

வட்டத்தலைப்பாணகாலில்லாதாய்ச் சூட்டி

வன்னமாகிறேறி கணிலசந்நைமீட்டி

திட்டமுள்ளசிக்முழுகிவிட்டி

செங்குதலிலேஉருக்குப்பநீர்பட்டமொட்டி (ஜெட்டி)

காலிச்சலையிதெய்திக்சசனசுதுகுகி

கந்திரெட்டகங்கன்சட்டிக்சசனசுதுகுகி

தாங்கிதாவினெய்தி, ரதேய்கள், லையைநொறுங்கி

சத்தமிட்டுக்குதித்துமீசைசனலோமுதுகுகி (ஜெட்டி)

புலியைப்போலேஆகாயிந்துடியங்களைத்தட்டி

பேரநிலை ருங்கிகொருவர் பெங்கிஅசட்டி

மடியாமல்தொழுதுவந்தோனோநாக்கமலக்கட்டி

சந்துபார்சதுக்கிமேலுருவினத்தள்ளிப்பூட்டி (ஜெ)

கப்பாஜெட்டிசமண ஜெட்டிநின்னுருகிரா

தோகித்தலேகிதெப்பனுதுஸ் தன்னுணரா

அப்பாநின்னுனோனுவிநிசெவாடுகாதரா

அய்யாசாணின்னாவிமபெச்சிச்சுதாய் (ஜெட்டி)(உஉ)

கட்டியக்காரன்மல்லர்களுக்குச்சொலகசனம்

என்னையாமல்லர்களை (மல், வ-ம்.) என்னையா ராமரம் (க, வ-ம்.) இந்த விநாகட்டகளைல்லாம் என்ன (மல், வ-ம்.) இதுபாணந்தி. சிறுத்தாய்க்கால் ஜேடம் கதேலா லேஜம் முதலான ஆயுதங்கள் காங்கல் கொடிசாதனை பண்ணுகிறது (க, வ-ம்.) என்னென்ன சாடிபண்ணுவீர்கள் (மல், வ-ம்.) முதலாபாபாடி அந்தர்ப்பாடி தண்டால் முதலாபாபாடிச்சிலம்பமும் கத்தி பாக்கு சாட்டி முதலானவர்களுக்கும் செய்வோய் (க, வ-ம்.) கையில்பல்லுபல்லாம் மாட்டியிருக்கிறீர்களே இது என்ன (மல், வ-ம்.) இது உருக்குப்பதிப்பட்டு சண்டையில் ஏதிர்த்தபேர்கள் தலைகளைநேக்காய்ச்சிலுதுன்போல கொறுக்கிறதற்கும் பீலங்கையுலியுடனே எதிர்த்துப்பாசசல்ல சண்டைசெய்திறபோது பூலியிதயினுசிவத்தால் மண்டையைத்தகர்த்துவிடுகிறதற்கும் கையிலமாட்டியிருக்கிறது (க, வ-ம்.) நீங்கள் யுலியுடனே எதிர்ப்பீர்கள் (மல், வ-ம்.) பீலங்கை எதிர்த்து சண்டைசெய்வோம். வேணுமானால் விட்டுப்பார்க்கலாம் (க, வ-ம்.) அப்பா உங்கள்சனனும் மீசையும்பார்க்கலே புலிபொலிசுக்கிறீர்கள் உங்களுடனே விசேஷமாய் ஸ்நாஹப்பெசப்பட்டது உகாரஜா உங்களுடையமல் துதித்தியத்தையமார்க்கலேஹும் ஸ்நாகுலே கொஞ்சமு மித்தம் செய்யுங்கள் மல்லர்களை (மல், வ-ம்.) இதோசெய்கிறோம் அந்தகாலே எங்களைத்தண்ணிர்தெளித்து விட்டிருக்கிறீர் இன்னொருமகாரஜா இடத்தில் சல்ல இளம்பவர்களைத் தருவோம்.

மல்லாயுத்தநிசயகிற கண்ணிகள்.

இ-ம். காசகாமகவிரியை, ஐ. திராளம்.

ஜாணுஜாணுசெட்டி

ஜக்காசெட்டிஜாணுசெ

சத்துசெத்துசெட்டி

ஜனனுஜெட்டிசத்துசெ

மாணுஜாமாணுசெட்டி

மல்லக ஜெட்டிமாணுசெ

மாருஜாமாருசெட்டி

மத்துஜெட்டிமாருசெ

கோணுமாணுபோகாதே

தருகுதலுருதுதில்லடா

கொக்காங்கும்செவகன்

ஆளுசுட்டகட்டவெல்லடா

வேணுமாணுக்குத்தப்பாரா அனாநிலங்குஉண்ணப்பிடித்தேன்

விண்ணலங்கிழதன்சரி

வேங்கைகோலேஅடிக்கிறன்

உணக்குதானும்குதலுத்தபள்ளிபே உண்டனிவட்டலாஉண்ணரா

ஒசட்டிக்குத்தப்பகாணுதி

உணக்குகொங்குணரா

எனக்கும்மதரியுமித்தநவரிசை

இதுகொத்தெப்பிலெந்தினி

இத்தருதிதான்என்னபண்ணுவாய்

இப்பெரிசலாநிதெந்தினி

தல்லதுகத்திலுரிசைசெய்யலாம் மமனுஜெட்டிலேயிரா

ராஜாபார்த்துசுத்தேநகித்த

நன்னுபிலேயிரா

கலைப்பேபலேஇருக்குத்தப்பாகத்தி இறங்குதில்லைநாம்

தலத்தூராயாகப்பேயுலம் கனகாஜெட்டிமாடாம். (உஉ)

மாஜாசட்டியக்காரனுக்குச்சொல் கசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய்கட்டியக்காராஇந்தமல்லர்கன் மல்லுத்தம் செவ்வையாய்ச்செய்தார்கள் சத்தோஷம் ஆகசது இவர்களுக்கு வேண்டிய ஆடைபாபணக்களும் நல்லவிருதுகளும் கொடுத்ததுபடிமபிள்ளாய்கட்டியக்காரா (க, வ-ம்.) அப்படியே கொடுத்ததுபுகிறேனோசுவாய்.

பொதுவிருத்தம்.

மங்கபழகத்தூமாநப்பதநாட்டியங்களுளும்

செங்கவெம்முழக்கமல்லர்செய்தமல்லுமித்தத்தாலும்

வங்கணபிசுத்தநமஸின்னாமகிழ்ச்சிபையடைந்துயின்பு

துங்காராஜாக்கலணம்மகமதிபைத்தெட்டிசென்றானே. (உச)

பொதுவசனம்.

அகோ அபெப்படியென்றான் தடனப்பெண்கள்செய்த காட்டியங்க ளாலும் மல்லகஜெட்டிகள் செய்த பிளையுத்தங்களாலும் சத்தோஷம் அடைந்து பின்பு பாண்டியராஜன் மத்திரியாகிய சுமதியையப்பார்த்து அரசாட்சிவசனமலிசாரித்தே விதமகாணக.

ராஜாங்கயிசாராணைக் கண்ணிகள்.

இ-ம். மோகனம், காபுறாளம்.

கண்ணுக்குக்கண்ணுவிருக்கும்சமறிபெய்மமந்தரியே இந்தக் காசினிபிளநமக்காசுவனமெய்வன்னமத்தரியே.

கடி

மீளுட்சியமமை நாடகம்.

எல்லாப் பாக்கியத்திலும் புதர்பாக்கியம்வெறு
இன்பம்அல்லவோசொல்லும் மன்னவரே-பாக்கியம்
எல்லாம்இருந்துபுதர் இல்லாவிட்டால்அதில்
என்னப்பலனுண்டு மன்னவரே.
பிள்ளையப்பெற்றவர்க்கே இம்மைமறுமையென்று
பேசுதேவேகசாஸ்திரம் மன்னவரே-ஆந்தப்
பிள்ளையற்றவாவிடாகும் எனக்கிங்கென்ன
பெருமையிருக்குகாண் மன்னவரே.
குழந்தையில்லாமனையில் பெரியோர்கள்விட்டசைகொள்ளக்
கடாதென்பார்களே மன்னவரே - ஒரு
குழந்தையும்இல்லாத கொடியவன்என்றதன்னைக்
சுவலயம்பழிக்குமே மன்னவரே.
மாயாவிபென்றென்னைச் சொல்லுவதல்லாமல்
மடிபெயர்ந்துசொல்லவரே மன்னவரே-இந்தப்
புதராமாதநாள்பெண்வடிவாய்ப்பிறந்த
புதுமையைபென்மொல்லேன் மன்னவரே.
வாழையடிவாழை யாகிக்கிளைந்தால்முதல்
வாழைபேய்விட்டாலும் மன்னவரே - மற்ற
வாழைக்கள்அவ்வாற்தான் பேரும்சூறிப்பய்இந்த
வையகம்சுனில்சொல்லும் மன்னவரே.
ஆரிட்டசர்ப்பொழுதெய்திவிளையோ
ஆண்டவன்செய்கைதாழே மன்னவரே - நான்
பேரிட்டழைக்கொரு பிள்ளையில்லாமல்பேரேனை
பேசவும்வாயில்லைபே மன்னவரே.
நீட்டெழுத்துசெய்கோல் கொடுக்கோலாய்விட்டதோ
நீதிதவர்த்திரே மன்னவரே - இந்த
நாட்டில்குடிசைக்குக் கட்டி என்னசெய்திரே
நான்அறியென்காணும் மன்னவரே.
பரமசிவன்இடத்தில் பத்திவைக்காமல்என்ன
பாவங்கள்செய்திரே மன்னவரே - தவ
விரதமுனிவர்செய்யும் வேள்விகளுக்கென்ன
விக்கிளம்செய்திரே மன்னவரே.

ராஜா மீளுட்சியமமைநாடகம்.

இமையம்பாவமும் நான்ஒன்றுசெய்ததில்லை
செங்கோலும்கொணவில்லை நாயகியே - நான்

மீளுட்சியமமை நாடகம்.

கடு

தேமுமுனிவருக்கு விக்கிளம்செய்ததில்லை
நீதிதவர்த்திரே நாயகியே.
என்னுயிர்க்குயிரோன கண்மணியேயுனக்
இந்தவிசனம்மொன்றாம் நாயகியே-எல்லா
மன்னுயிரையும்காக்கும் பரசிவன்இருக்கிறார்
மனதுதெறுடியெதற்கன் நாயகியே.
பெருமுவேள்விக்கிசெய்தால் பிள்ளையுண்டா கும்என்று
பெரியோர்கள்சொல்லநாலே நாயகியே-இனிந்
தருமங்கன்செய்கிறேன் கடவுள்நமக்குப்பிள்ளை
தருவார்க்கந்தேகம்இல்லை நாயகியே.

ராஜா காஞ்சனமலைக்குச்சொல் வசனம்.

அகோவாராய் எனது பரணகமகியே நீவிசனப்படவேண்டாம் யா
காதி தருமங்கள்செய்தால் குழந்தையுண்டாகுமென்று பெரியோர்கள் சொல்
லுகிறார்கள் நான் தருமங்களும் யாதங்களும்செய்து பிள்ளைத்தித்திறன் பரசிவ
னார் குழந்தையுண்டசெய்வார் வருத்தப்படாமல் அதேபுறத்துக்குப்பொலாய்
என்கண்மணியே. (காஞ்சனமலை வசனம்) அப்படியே கல்லதயமர் என்
பிரணகாதிரே.

ராஜா மந்திரிக்குச்சொல் - கண்ணிகள்.

இ-ம் காம்பேதி. காபுநாள்.

நன்மையெல்லாம்பெற்ற மந்திரிவாகிய சுமதியே - இப்போ
நாயகியே-நான்அறியும். நான்அறியும்கேளுங்காண் சுமதியே
பெண்முடிபுண்டு புவிமலையாண்டாலும் சுமதியே - நல்ல
புதரில்லாவிட்டால் என்னபுத்திண்டு சுமதியே
எவ்விதபாக்கியம் பெற்றிருந்தாலும்நான் சுமதியே - பிள்ளை
இல்லாதபாக்கியம் என்னபாக்கியம்ஆகும் சுமதியே
செவ்வையாமதபாம் இரண்டுக்கும்உதவிபுறம்புத்தியே - ஒரு
சேகிருந்தால்அல்லவோ பெருமையுண்டு சுமதியே
பொய்யுடலாம்இது போனபின்முடிசூட சுமதியே - இந்தப்
பூமிபையுளக்கதி யார்சொல்லுங்காணும் சுமதியே
ஆய்மயக்கள்உடல் திண்கெல்லுங்கு சுமதியே - நல்ல
சுகமென்றுபெரியோர்கள் சொன்னபாதுப்புடன் சுமதியே
பட்டததுத்தேவி படுத்தவாள்என்சொல்லிவன் சுமதியே - அந்தப்
படியேநமக்கும் ஆயாம்பெருகுது சுமதியே
நிட்டமுடன்இதற்குச் செடியவேண்டியதென்ன சுமதியே - நன்றாய்
தேந்ததுநீர்ப்போது தெரியச்சொல்லுங்காணும் சுமதியே.

மந்திரிசொல்லுநல்,

மேதனியெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழாலும் சுவாமியே - பின்னே
வேறேழயற்கிகள் ஒன்றும்இதற்கில்லை சுவாமியே
அதிமறைச்சொல்லும் வழிப்படி இப்போது சுவாமியே - நல்ல
ஆறங்களுமேவென்றியும் செய்வதேகாரியம் சுவாமியே
பூதலம்நன்னில் அநேகர்மதத்தில் சுவாமியே - வெரு
புதராணாப்பெற்றுச் சுகமாக இருக்கிறார் சுவாமியே
வேதவசனங்கள் விசுவபுருஷனால் சுவாமியே - கொள்ள
மெய்யல்லவோ அது பொய்யாகப்போகுமோ சுவாமியே
ஆதலினால்அந்த தருமமும்வேன்னியும் சுவாமியே - இனி
அன்புடன்செய்திட வேணும் யாசொன்னேன் சுவாமியே
நீதியினால்இன்று முதலாகத்தரும்ங்கள் சுவாமியே - செய்ய
நீர்கட்டளைசெய்தால் நிறைவேற்றிலருகிறேன் சுவாமியே.

பாண்டியன் மந்திரிக்குச்சொல்வசனம்.

அகோவாரீர் மந்திரியே இன்றுமுதலாக நமது பொக்கிஷத்தைத்திறந்
து திரவியங்கள் எடுத்து கோதானம், பூதானம் முதலாகி வேஷாட்சமஹாதா
னங்களும் நமது அரண்மனையில் நடத்திவருவீர் மந்திரியே. (மந்திரி வசனம்)
அப்படியே நடத்தவருகிறேன்யா சுவாமி.

மந்திரிசுட்டியக்காரனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

கட்டியக்காராகேளாய் காவலனெவ்வாலே
திட்டமாய்த்தருமதானஞ் செய்வனென்றுயதாவப்போ
மட்டவிறகரினுள்ள மனறபவர முதலாம்பேர்கள்
சட்டமாயிவிட்டுச்சேர் தனிமுரசுதவிறப்பாயே.

(க.க)

வசனம்.

அகோவாரும் பின்னாய் கட்டியக்காரா மகாராஜாவானவர் இன்றுமுத
லாகத்தருமதானங்கள் பிரதிநித்தபும் செய்து வருகிறபடியாகக் கட்டினைபட்டி
ருப்பதனாலே கமதுபட்டணத்திலுள்ள பிராமணன் முதலானபேர்கள் அரண்
மனைவாசல் வந்து தேரும்படியாகப் பட்டினமெங்கும் பேரியடித்துத் தெரிவி
க்கச்செய்யும் பின்னாய் கட்டியக்காரா (கட்டி) அப்படியேநல்லதய்யா சுவாமி.

பிராமணன் முதலானவர்களுக்கு விருத்தம்.

கட்டியக்காரன்மந்திரி கட்டியைப்படியேயெங்கும்
முட்டியமுரசுத்தன்னை முழங்கச்செய்விக்கும்பேரது
பட்டணமறையே கொள்ளும் பரிசனருட்டினகடி
வட்டவாகட்டிப்போலே வளைத்திடுகாவருகின்றசே. (க.உ)

நற். இம் புள்ளுகவராளி. வராளம்.

வேதியர்வந்தாரைக்கட்டியாக வேதியர்வந்தாரே

காதிருநாயகம்முட்டிக்கொண்டு காதிருபயித்திரமாய்க்கொண்டு
கொடுக்குமினியத்தட்டிக்கொண்டுருவியடிக்கொண்டு(வே

கந்தாடாநைதகன்இட்டுக்கொண்டு
கம்பக்கத்திலபஞ்சாங்கமவிட்டுக்கொண்டு,
தந்தோர்களைபுழந்,துக்கொண்டு
தாரதவரைபிகழந்,துக்கொண்டு (கே.கி)
பொருள்கிடைப்பதைபெற்றுக்கொண்டு
பூணூல்முறுக்கிநூற்றுக்கொண்டு
தெருவில்சூதிநூதாண்டிக்கொண்டு
தீர்த்தமடிக்கடிதிண்டிக்கொண்டு (வே.நி)
செருக்கித்திற்தொண்டையக்களைத்துக்கொண்டு
செய்யும்நானத்தைதினைத்துக்கொண்டு
நெருக்கிஜனத்தைத்தள்ளிக்கொண்டு
நெக்குரீதாக்கென்றுதள்ளிக்கொண்டு (வே.தி)(க.க)

பிராமணன்பேசிக்கொள்ளுபிறகு.

(அப்பாசாஸ்திரி செவிட்டு ரூப்பாசாஸ்திரிக்குச் சொல்லது)
ஓய் ரூப்பாசாஸ்திரீளே ரூப்பாசாஸ்திரீளே ரூப்பாசாஸ்திரீளே (ரூப்
பாசாஸ்திரி. வ-ம்.) ஏன்காணும் வெள்ளைநச்சுரிர் ஏன்சொல்லுமே
(அப்பாசாஸ்திரி. வ-ம்.) அன்னுகாணும் இன்னக்கி மஹாராஜா தானம்
பண்ணாரமன்னா (ரூப். வ-ம்.) போஜனம் பண்ணின்மதான்வந்தேன்
கந்தாக்கத்தைவச்சிண்டு தாம்பூலம்போட்டையடிநுக்கேறே தெரியா
தோ (அப். வ-ம்.) இதென்னடாசெவிட்டுப்பிராபத்தமாயிருக்கு அன்
னுகாணும் மஹாராஜாதானம்பண்ணாராமே (ரூப். வ-ம்.) நஸ்யம்போட்
தத்தேவிட்டுட்டேன் வெறுமெகண்ணென்றது (அப். வ-ம்.) அடகி
ஹசாரமே அன்னுகாணும் மஹாராஜாதானம்பண்ணாராமே உமக்குத்தெ
ரியுமா (ரூப். வ-ம்.) தானமா அப்படிநன்னுச்சொல்லி உழறதாலே
அமாம் மஹாராஜாதானம்பண்ணுதாஹத்தான்பரஸ்தாபம் ஏன்உமக்குத்
தெரியாதோ நெத்தைக்கும் இன்னைக்கும் விதிவிதியாய் ஒருகுதான்
பேரியடித்திண்டு திரிஞ்சானே எந்தெதுங்கனீர் (அப். வ-ம்.) அடெ
நான் தூங்கினது இருக்கட்டுகாணும் பேரியடித்தசப்தம் உமக்கெ
ன்னமாக்கேட்டுது (ரூப். வ-ம்.) சேதங் டியமா விவரத்தகாரைவிசா
ரிக்கணும் (அப். வ-ம்.) அடசெவிட்டுப்பிரேதமே பேரியடித்தது உப
க்கெப்படிக்கேட்டுதுகாணும் (ரூப். வ-ம்.) பேரியடித்ததா ஆமாம் ஒரு
குதான்வள்ளம்போலேயிருக்கிறபாந்திரத்திலே சாமத்தைக்கட்டி. செ
ண்டுதடியாலே தட்டென்வெந்தான் நான் என்னமோனனுஹாஸ்தாட்
பட்டு எங்காமுக்கு அடுத்தாமுலேயிருக்காரோ பிச்சுசாஸ்திரீள் அக்
காக்கேட்டேன் இதென்னுன்னு அவரேநெக்கு கலங்கிஷந்தைச் சொ
ல்லி இதுபேரின்னு சொன்னார் நான் அதற்குத்தானே பேரியடிக்கச்சொ
ல்லிகாதைஅதுமேலேவைச்சிக்கேட்டேன் உள்ளேஎன்னமோகொ
சமா சபத்தமாருப்போலேயிருத்தது அதன்பிற்பாடு பேரியினுடை

இராஜா மந்திரிக்குச் சொல் - விருத்தம்.

மனதனில்மிருந்ததல்லம் மந்திரியே சொல்லக்கேள்
 துதிபெறுதருமதான நுலங்கமாய்ச்செய்ததற்குய்
 அடிகசந்தோஷங்கொண்டோமகவயாமதத்தைச்செய்ய
 விதிமுறைப்படியாதற்கு வேண்டியதமைப்பேற்றே. (௩௭)

வசனம்.

அகோவாரீ மந்திரியே நீர் செய்த கோதானம் பூதானம் அன்னதானம்
 சொன்னதானம் முதலாகிய வேதாடகமகாதானங்களும் மற்ற சமுடங்கனும் மி
 ருந்த சிறப்பாயிருந்து இனி அசுவமேதமாகத்தைச்செய்ய வேண்டியதற்காக
 வேண்டிய சாமம் கிரியைகளைல்லாம் ஆமைத்துலைப்பீர் மந்திரியே (மந்) அ
 படியே ஆமைத்துலைக்கிறேயா சுவாமி.

பொது - விருத்தம்.

மந்திரிக்குந்தவாறுமன்னங்கட்டினோதான் செய்ய
 விதையா நுசமதிமந்திரிவேண்டியதமைத்துவைக்கச்
 சுந்தரப்பரிமுதத்தில்சொத்சேரப்பட்டங்கட்டி
 அந்தரம்பூமிபெருகும் அறிந்திடவனுப்பினோன். (௩௮)

வசனம்.

இந்தபிரகாரமாக பாண்டியராஜன் மந்திரிக்கு உத்தரவு செய்தவுடனே
 யாகத்துக்கு வேண்டிய கன்துக்கள் கல்லாம் அமைத்துவைத்து மந்திரி அறி
 வீக்க சாஸ்திர விதிப்படிக்குள்ள குதிரைமுதத்திலே கீத்திப்பிரதாபங்களை
 யெழுதிய பட்டத்தைக்கட்டி விண்ணும் மண்ணும் அறிபயம்படி பாண்டியரா
 ஜன் அஷட்டதிக்குள்ளிலும் அனுப்பிய விதமாகானக.

குதிரைவருமே - தரு - இ-ம் - பரச - சரபுதாளம்.

வந்ததுவார குதிரை வந்ததுவார

வந்ததுவாரி சுந்தராதேவி

சுந்தகமரசி நோத்திடவிசி

பெங்கும்சுதித்துப்பின் குதித்துக்கண்

கொதிச்சென் துதித்து (வந்)

பட்டமேருட்டி தட்டியேழுட்டி

விட்டப்பொட்டி துஷ்டரைவாட்டி

முறம் வெடுத்தபயம் கொடுத்தந்திரித்

நடுத்தாச்செய்த தொடுத்து (வந்)

துங்கமாயொடி எங்கனும்சூடி

பொங்கியேராடி இங்கெனராடி

புனி பொறுத்தமலை மிடித்தவளமை

அடித்துமித நடித்து (வந்)

வரலகத்துக்கி மேதுநப்போக்கி
 கீஸ்கனிவதாக்கி வேலைகள்ஆக்கி
 திசை கலங்கப்பணி அலங்கக்ருகை
 குலங்கப்படம் இலங்க (வந்) (௩௯)

அசுவமேதயாகம்செய்கிற - விருத்தம்.

இந்நவிதமாயசுவத் திரைகளைல்லா
 மேகிவருமேபோ துணைடோரெவருமருகிச்
 சுந்தரமுங்கிர்ந்தபெற்றதபாண்டியராஜன்
 தங்குகிரையெனற்கிரித்துதடுக்காதாலே
 அந்தமுள்ளகுதிரைவந் துசேர்த்தபின்னா
 லாசனமவமதித்தமுதம்மலிந்துபரச
 பந்தமதுமுனிவர்சுவைத்துக்கொண்டு
 பரிசென்னுன்பரிசெனவிபுரிவின்றானே. (௪௦)

வசனம்.

இந்தபிரகாரமாகப்பாண்டியராஜன்குதிரைவாகனனுப்பினவடனே அது அஷ
 டதிக்கிலும்சென்றவரக்கண்டவர்கள் இது கிரிதிப்பெற்றதமிழகத்திலுள்ள
 யானகுதிரையென்று தெரிந்துபயத்து தடைசெய்யாமல் விட்டிவிட்டபயி
 ருலே குதிரை மதுரைவந்திசொலும்சூன்மணவிலுந்து மகாரிவிசை அடை
 பித்துறையுந்துக்கொண்டே அசுவமேதயாகம்செய்கிறவிதமாகானக.

தரு, இ-ம், சங்கராபரணம் சரபுதாளம்.

அசுவமேதயாகம்செய்தரீனே அரசன்பரணடியுயந்தானே.

சுவைல்லாமல்போனாருவைவினாலே

செழுவிவ்வந்துசேர்த்தபின்னாலே (அசுவ)

பூலோகம்தனி ஓள்ள மன்னர்க்குந்தெரிவித்து

புகழ்கேழுமதுரா புரிக்குத்தருவித்து

மேலாய்துதாசத்தை அளவபதஸ்திட்டி

வேனவிரசாவேநன்றாய் விளங்கிடவேதரட்டி (அசுவ)

மத்தியிலேஓரு மேடைபோடச்செய்து

முறையவர்முதலோரை வலுமாப்பாடச்செய்து

புத்தியாய்க்குண்டத்தில் அக்கிரியைக்கூட்டி

புகைஇந்தரிலோகத்தைப் போயத்தாவமுட்டி (அசுவ)

மத்திரங்களாலே உய்சமித்துகன்பெய்து

வருவாமல்வேதவிதிப்படி யெல்லாய்செய்து

முத்தியாமகம்செய்யும் சாலையிலிருந்து

முறைமையாய்ததெய்வங்களுக்கு கவிரப்பாகக்களத்து (அசுவ) (௪௧)

பொதுவிருத்தம்.

இந்தவிதமாகவசுவமேதயாகமெண்ணெயொரு
கொண்ணுற்றொன்பதுசரன்செய்ய
விந்தையதாயம்ற்றொன்பதுசெய்துவிட்டால்
விண்ணரசுகைக்கொள்வானென்பபயந்து
சந்தமுள்ளபொன்னாட்டைவிட்டுநீங்கித்
சத்தவெள்ளையானேயின்மேலேறிக்கொண்டு
செந்திரவாழ்தென்மதுரைப்பரண்டியன்முன்னே
நுதிக்கிட்டுத்தேவேந்தான்சேர்ந்திட்டானே. (ச2)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப்பாண்டியராஜன் கொண்ணுற்றொன்பது அசுவமேத
யாகமெய்துவரும்போது தேவேந்தான் நுதிக்கிட்டுபயந்து இன்னம் ஒருயாக
மும்செய்துவிட்டால் சதமகன் என்கிறபேர்கொண்டு கமழப்பட்டனத்துக்கு
வந்துவிடுவானே யென்றுகூங்கித் தனது ஜராவதம் என்கிற வெள்ளையானே
யின்மேல் ஏறிக்கொண்டு மதுரப்பரிபாண்டியன் முன்னேவருகிறவிதமாகன்க.

தேவேந்திரன்வருகிற - தரு.

இ-ம். சருட்டி, ருபகதானம்.

தேவேந்தான்வந்தான்வந்தானே தென்மதுரைக்குத்
தேவேந்தான்வந்தான்வந்தானே

புலேந்தன்பாண்டியன்செய்த புனியாகத்திலவெருண்டு
போதவிராவத்தின் மீதிலெறிக்கொண்டு(தே)
துங்கநனக்கிரீடம் சூரப்பிரபைநிட
துலங்குமணக்குண்டலம் தூயசெய்யிலஆட
பொங்கியிருந்தபுது நீத்திகள்ஒளிசெய்ய
புங்கவாமந்தாரப் பூமரிகளைப்பெய்ய (தே)
வள்ளனவாழ்வுணம் மாப்பினிலேதுலங்க
வலதுபக்கத்தில்கன வஜராயுதம்இலங்க
மின்னலைவிசும்இடிக் கொடியபரத்தில்துன்ன
விரல்சுளில்கணையாழி விளங்கிப்பளபென்ன(தே)

ஆரம்பைவார்வசிபக்கம் அடுத்தசாமரைபோட
ஆய்ந்தகந்தருவர்கள் ஆய்ந்தகிதங்கள்பாட
நாம்கொண்டிருக்கும்சபத்தரிஷிகள்ஆசிகள்கற
திகழும்ஆபிரம்கனகள் செய்வவற்றைவெற (தே)(ச3)

தேவேந்திரனைப் பாண்டியன் உபசரிக்கிற - விருத்தம்.

கம்பகதருநிறற்கிழங்குடவுளரெல்லம்போற்ற
விம்பனமுடனேநாளும்விற்றிருந்தாகசெய்யும்
பொற்பதக்கோனேவாரீர்புனிதனேசரணமய்யா
அற்புதமாகதிரிக்கடைத்ததென்பாய்ந்தானே. (ச4)

வசனம்.

அகொவாரீரையா தேவேந்திரமஹாஜனே சரணம் சரணம் தேவர்
கள் எல்லாரும் கைகட்டிக்கொடுக்கக் கம்பகதருவிளியுற்றிழை விற்றிருந்து
பொன்னாட்டையெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளச்சக்கரீளான் இந்த புயல்
கத்திலுந்து எனக்குதுரிசனம் தருவதற்கு கான் என்னமாகிடும் பெற்றேனே
யா தேவேந்திர மஹாஜனே.

இந்திரன்சொல்-விருத்தம்.

மகேசுவரன்னைவா னுமன்னர்களுக்குள்ளாகப்
புகழ்வளம்படைத்தபாண்டியபூமனேயும் துமேன்மை
மிகவும்நாம்கேட்டுப்பார்க்கவிரும்புவததுவுமல்லால்
அகமகிழ்வுடனோர்வார்த்தைவனறியவுமவந்திட்டோமே. (ச5)

தரு. இ-ம் முகாரி. ருபகதானம்.

கேளும்கேளும்மையா பீரண்டியாராஜனே
கேளும்கேளும்மையா

நாளும்உமதுகிந்தி நலமெல்லாம்செனிக்கொண்டிடாம்
நாமேஇப்போதுவந்து நயனங்கனாலுங்கண்டோம் (சேளும்)

அசுவமேதயாகம் நீர்செய்யவேண்டி

அசுவத்தைவிட்டதும் அதுவுக்குதிந்துத்தாண்டி
விசுவம்வல்லாம்இரிந்து வந்ததுமபிற்பாடு
வேன்னிசெய்ததும்கேட்டு மெச்சினோம்அன்போடு (சேளும்)
பரிவேன்விதிர்செய்தால் பாக்வங்கள்உண்டாகும்
பாங்கானகீர்த்திலரும் பாங்குள்ளல்லம்போதும்
பெரிநாளபுத்தர மேஷ்டிசெய்திராலு
பிள்ளைகள்உண்டாகிப் பிரபலமஆகுமென்மேல் (சேளும்)

மனதிலேஒன்றையெண்ணி ஒன்றைச்செய்யலாமோ
வாசிமகத்தினுலே மக்களைப்பிபதலாமோ
இனிதிசெய்யாமல் புதரகாமேஷ்டி
பாமத்தைசெய்திடும் இன்பத்தைப்பரசாட்டி. (சேளும்)(ச6)

வசனம்.

அகொவாரீர் பாண்டியராஜனே நீர் அசுவமேதயாகங்கள் செய்வதற்
காககீர்த்தியெழுதியப்பட்டத்தைக்கட்டிக்குதிரைவைத்திருக்களில் அனுப்பினே
தும் அது அஷ்டதிசைகளிலும் சென்றுவந்ததுமபிற்பாடு அநேக அசுவமேத
யாகங்கள் செய்தவருவதும் நாம் கேள்விப்பட்டிருந்த சந்தோஷமடைத்
தோம் ஆனால் அசுவமேதயாகம்செய்தால் புண்ணியமும், கிர்த்தியும், பாக்கிய
மும் உண்டாகும் ஆல்லாமல் புத்திரசந்தானம் உண்டாகமாட்டாது நீர் புத்
திரபாக்கியத்தை விரும்பினால் புதரகாமேஷ்டி செய்வென்மேல் இனி புத்
ரகாமேஷ்டி செய்யுங்களும் பாண்டியராஜனே (பாண்டியராஜன் வசனம்)

அப்படியே செங்கிஷ்கான் தேவலோகாரே (இ-ன் வ-ம்) நீர் மஹாஜனாக இருக்கக்கூடாது எம்மது தேவலோகத்துக்குப் போய்வருகிறீரோ பாண்டிய ராஜனே (பா-ன் வ-ம்) அப்படியே போய்வருங்கள் சரணம் சரணம் தேவலோகாரே.

* பெய்து - விருத்தம்.

இந்திரமாதேவகான்யித்திரசொல்லிவிட்டு
மதவாணியில்மேலேறிவானுலகடைந்தானிப்பால்
புத்தியில்நிகுத்தபரணாடின்புக்காசேமடித்தெசப்ப
உத்தமமர்த்தியோடேயோசனைசெய்கின்றனே. (சுள)

இராஜா மந்திரிக்குச்சொல் - விருத்தம்.

வாருய்காண்மத்தரியேயோர்வார்க்கைதாளுச்சொல்லாதேளீர்
செருடனடித்தானின்னுசெப்பியபடிமேநாழும்
பேருள்ளபுக்காயாகம்பெருந்ஷாய்ச்செய்யவேண்டும்
நிருணந்தனில்யோசித்துநீநசமாய்க்கித்தவிரே. (சுடி)

மந்திரிசொல் - விருத்தம்.

மதிசுலமநனில்உதித்தமன்னனேசேளீர்சொல்வேள்
புதுமைசொப்புநாபாகம்புச்சாணகொடுக்குமென்
துதிவெனுபேசியோர்சொல்லவார்குட்சமும்அதுநான்இப்போ
முதுமறைமுனிவர்வந்ததால்மெழுகுவார்விபந்நாமே. (சுது)

வசனம்.

சாந்திராஜாதியதியாய் மகராஜனேசேளும் புதரகாமேஷ்டடியாகம்
செய்தால் புதரபாக்யம் உண்டாகுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லார்கள்
உண்மையும் அதுதான் ஆகையினால் முன்னாடி முனிசுவரானே அழைப்பிட்டு
அவர்களே எல்லாம்மீதரீர்த்தமென்கி அச்சப்படியே யாகத்தை கிளைவேந்
தலாமைபா கூவாய் (இராஜா வ-ம்) அப்படியே முனிசுவரான் அழைப்பியும்
மந்திரியே.

முனிவர்வருகிற - விருத்தம்.

நெகிழ்நலம்நந்திரா நாம்தேரீகிக்கமதித்திப்பொங்கி
பண்டையசேவரவாழும்பதியினுப்புனியினுள்ளும்
என்மனைசமலகருந்நரும்இருக்கின்றமுனிவோரெல்லாம்
தன்மொடுமுண்டலகதன் தாமக்கிமேலுந்நிட்டாரே. (சுடு)

கண்ணிகள். இ-ம் காம்போடி சாபுதாளம்.

காசிபன் மார்க்கண்டன் கொளதமன் அத்திரி அகஸ்தியன்
கோசிக முனிவிலைக் கோட்டு மஹாமுனி புலஸ்தியன்
சளகன் ஜம்தகனி சச்சிர நந்தன் வியாசன்
சுமந்த்ருமாரன் சுசன் சந்த கன்முனி அருவாசன்
வாண்ட மாமுனி இரணியன் வன்மா பிணுதி
நாரதன் பாசாசான்பாதி வாகன் வானமீ

பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதன் உரோம மகாமுனி
ததிமுனி ஆங்கோசன் வசிஷ்டன் பத்ப மாமுனி
இவசீமுதல் மந்துள்ள எல்லா முனிவரும் நேரே
கவனமா மந்தண்டங்கள் கூண்டலம் தாங்கிவந்தாரே. (சுக)

பாண்டியன் முனிசுவரானே யுபசரித்தல்-விருத்தம்.

முதுமறைப்பெருந்நெரிந்தமுனிவரோவாரீர்வாரீர்
தித்யதுபெருகும்உங்கள் திருவடிசரணமையா
சதுர்பெறுந்நங்கள்இந்தத்தவிகிள்மெல்லிற்றிருப்பீர்
அதிசயமாகதிங்கள் அடைந்ததென்புன்பதாரீன. (சுஉ)

வசனம்.

ஆரீகாவாருக்களையா முனிசுவரானே உங்களுடைய பாதாமித்தல்
ஞக்கு சரணம் சரணம் எல்லோரும் இந்த ஆசனங்களில் வீற்றிருங்கள் பதா
பெரியவர்களாகிய நீங்கள் வந்தது என பூராவலமையா முனிசுவரானே.

முனிவர் சொல் - விருத்தம்.

கடல்புடைருழும்இத்தக்காசினிமன்னரெல்லாம்
அடவுடன்நீபாற்றதானும்அரசாட்சிசெய்துவரமும்
நடமுடிபுனைதபாண்டியசக்தாதிபதியேநீர்தாம்
திடமுடன்வாழிவாழிசெங்கோலும்வாழிவாழி. (சுக)

பாண்டியன் சொல் - விருத்தம்.

சந்ததம்தழைக்கும்ஆளுதாரங்கள்கடத்துமேலாம்
சந்தர துவாதசாந்தத தூவெளியுடனேஒன்றுப்
வித்தைபாங்கலத்துதிருமெய்யரோபுக்களவேளவி
முத்திகித்தினம்இல்லாமல்முடிசெந்ததாசொல்லிரே. (சுச)

வசனம்.

மூலாதாரம் சுவாதிஷ்ட்டானம் மணிபாகம் ஆகாதம் விசத்தி ஆக்தி கே
யம் என்று சொல்லுகின்ற ஆதாரங்கள் ஆறுக்கடத்துகிடுவி விளங்குகிறது
வாதசாந்தப் பெருவெளியில் ஒன்றுக்கலத்து தன்மயமாகவும் சாட்சியாகவும்
இருக்கிறமெய்க்குறானிகளை கேளுங்கள் உங்களுடைய வெள்ளிகள் தவங்கள்
யாதொருவிக்கினமும் இல்லாமல் பிரத்தாம் கிளைவேறி வகுநிறை சொல்லி
கள் பெரியோர்களே.

முனிவர் சொல் - விருத்தம்.

மணிமுடிபுனைந்துநாளும்வையகந்தன்னையாளும்
துணிவுள்ளமன்னர்மன்னு துலயமாய்க்கீடமுசெங்கோல்
நினியுடன்செல்லும்போதுசெய்தவங்களுந்நுத்திமை
அதுவருமோஅதுவாதெம்மையனைப்பித்ததென்சொல்லிரே. ()

பாண்டியன் சொல் தரு.

இ-ம் - உசேனி, சுகதாளம்.

முனிவரேகேளும் பெருஞ் சிறைய
முனிவரேகேளும்

புனிதமா இத்தபுமியை நதாங்கிதேன்
புதர் இல்லாமல் புலம்பிடுவோங்கிதேன்

முனி

தருமங்கள் செய்தேன் அநேக
தானங்கள் செய்தேன்
அருமைவாய்மற்ற வேள்விகள் செய்தேன்
அசுவயாகம் கொண்டு நிறுண்டது செய்தேன் முனி

இந்திரன் இன்று புதரகா
மேஷட்டிசெய்யியன்
வந்து சொல்லிப்போனா இதைக்குப்பூணும்
வளகையதில்கள் வருகவேணும்

முனி

நீங்கள் இருந்தீர் இந்தவாகம்
நிறைவேற்றித்தந்து
தாங்கும் புதர்செய்தபதற்கான
தருதிசெய்தேன்னைட்சிபுமனான

முனி

முனிவர் சொல் - விருத்தம்.

தன்மைவாய்ப்புவினையாரும்கச்சாதிபதியேனெளிர்
உண்மைதான் தேவர்கொமான் உரைத்துநீர் அருந்த
இன்னமையாபுருகேண்டுமெதிர்வியமெல்லாம் செந்தரால்
வண்மைவாய்மையென்பிப்பாமைமத்தருண்டாவர்தாமே. (1)
வசனம்.

அகோகேளிர் பூமியையாளரின்ற சுகதாதிபதியே தேவெந்திரன் கூக
து சொன்னவார்க்காத வுண்மைதான் புதரகாமேஷட்டிக்கு தேவையுண்ட
நீரினையகேளிர் சேகரம் செய்வீர்தால் அந்த யாகத்தை உம்மால் நிறைவேற்றி
வைக்கிலேம் புதரகாமேஷட்டிக்குப் பாண்டியராஜனே (சாஜா) அப்படியே
செய்விக்கிறேனெயா முனிவராளே.

இராஜா மத்திரிக்குச்சொல் - விருத்தம்.

தந்தநன்னயங்கனெல்லாம் தழைத்தமந்திரியேவாரிர்
மக்களையுதவும் புதரமலம் நனைநடத்துதரு
மிக்கதொர்க்கைகட்டி வண்டியுபொருள்கனெல்லாம்
இக்கணம் சேகரிப்பீர் இனிவொருகடைவேண்டாமே. (இரு)

வசனம்.

அகோகேளிர் நற்குணங்கள் பொருந்தியமந்திரியே மக்களிடையதற்
கான புதரகாமேஷட்டியாகம் செய்வதற்கு யாகசாலைமுதலானதும் கட்டுவித்
து அதற்கு வேண்டிய வனதுக்களைச்சேகரித்தல் சேகரித்துவைப்பீர் மத்திரியே
(மத்திரி, உம்.) அப்படியேசேகரித்துவைக்கிறேனெயாகவாமி.

பொதுவிருத்தம்.

மிதரனும்சுமந்திரனும்வினாமட்டுச்சாலைகட்டிச்
செய்வித்தாமாசச்சிறப்புக்கனெல்லாம்செய்து
பதரமாய்அதற்குவேண்டியவனதுக்களைச்சேகரிக்கப்
புதரகாமேஷட்டியாகம்புரவலன்செய்கின்றானே (இரு)

புதரகாமேஷட்டித் தரு.

இ-ம். துகத்தபிரவி - ஆதிதாளம்.

புதரகாமேஷட்டிசெய்தான் பாண்டியராஜன்
புதரகாமேஷட்டிசெய்தான்.

புதரகாமேஷட்டிசெய்தான்பொன்னுலேகாக்களீட்டி
புதரகாமேஷட்டிசெய்தான்பொன்னுலேகாக்களீட்டி. (புதர)

பெரியோர்க்குமேடைசமைத்து மத்திரியே
பெரியருண்டம் அமைத்து
வரிசையாய்க்காஞ்சன மாலைந்தெயிபுங்குட
வளமாணசாலைக்குள் வந்தாரந்தோவழி. (புதர)

இத்தரன் திசையிலிருந்து குண்டத்தீர்தியை
எழுப்பி மனதுகூசுதது
முத்தியுதாதகம் அதுதரத்தமும்பொருந்த
முனிவர்மத்திராமசொல்ல முரைமைபுத்திருந்த (புதர)

சமித்துபொருள்கள்பெய்து குடம்குடமாய்
சாய்த்துநெய்யையும பெய்து
நீமிர்த்தபுகையிருலை அண்டம்எல்லாமறைய
நேசம்தேவர்களுக்கு தெஞ்சுதனில்திறைய (புதர) (சு0)

பொதுவிருத்தம்.

இப்படிப்பாண்டியராஜன்எரியும்அக்கினிவளர்த்துச்
செய்யியவேள்விதன்னிச்செய்துவிண்ணாவிருக்கெல்லாம்
துப்புரவாகதெஞ்சும் துலங்கியெந்தோவிக்
தப்பிலாஅவிப்பாகங்கள் தந்திட்டன் தந்திட்டானே. (சுரு)

வசனம்.

இத்தவிதமாகப் பாண்டியராஜன் யாகசாலைகாட்டி மத்தியிலே குண்டம்
கமைத்து தன் மனைவியான கரஞ்சனமாலையுடனே யாகசாலைக்குள்ய் போய்
இத்திரன் திகில்திருந்து உதாதம் அதுதாந்தச் சொரிதம்பொருத்திய மந்திரங்
களை முறைப்படியே முனிவர்களுக்கொல்ல சபித்தகனம் பொருத்தும் போட்டு
க் குடவகுடமாய்செய்வாவிட்டு அக்கினிவளர்த்துப் பந்தாசெய்துச் செய்து
தேவர்களுக் கெல்லாம் அவிப்பாகங்கள் சந்தோஷத்துடனே கொடுத்தவிதம்
காண்க.

தடாதகைபிராட்டியென்னும்

மீனாட்சியம்மை திருஅவதார விருத்தம்.

இத்தவிதமாக ஹைப்பாண்டியராஜன்
யாகதகை திறைவேற்றி தேவர்க்கெல்லாம்
முந்தியுவிப்பாகங்கள் கொடுக்கத்தின்
முத்தினிலே முன்றாண்டுக்கு முந்நையாக
அந்நயிருகையிலே தனிலிவினா லுண்டி
யா யிருக்க அக்கினியின் தவம்பலிசுக்
விந்நையுடன் உலகமெல்லாம் படைத்துக்காக்கும்
விமலே தடாதகையம்மை விளங்கினாள்.

(சு-௨)

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகப் பாண்டியராஜன் யாகதகை திறைவேற்றி தேவர்களுக்
கு அவிப்பாகம் கொடுத்த உடனே அக்கினி குண்டத்தின் மத்தியிலே யிருந்து
முன்றலையுள்ள குழந்தையடிவாதி கல்லாய்த் திலம்ம சிவனார் தனியாயிருக்க
வும் அக்கினி பகவான் செயத் தவம்பலிசுக் இத்தவண்டி பிண்டசாராசர
களை யெல்லாம் படைத்த இரட்சிக்கும் பரமேசுவரியானவள் மீனாட்சியாத அக
தரித்தவிதம்காண்க.

சரு. இ. ம. மத்தியுரவதி - ஆதிதாளம்.

மீனாட்சி அவதாரம் செய்தாள் குழந்தையாக

மீனாட்சி அவதாரம் செய்தாள்

வானுதித்த துவங்கள் வகுத்தவன்புலிமீது
மலையத் துவச பாண்டியன் மகனாக இப்போது (மீனாட்சி)

புவனம் எல்லாம் படைத்தேவி அடிமந்தெருசில

பொருந்நும் அமிர்தசஞ்சி

சிவனிடம்பிரியாத திவ்யதவாபரி

தெய்வமறைகள் துதிசெய்யும் பராபரி

(மீனாட்சி)

அக்கினிச்சிகை நலிவா லேசெந்நாமரை

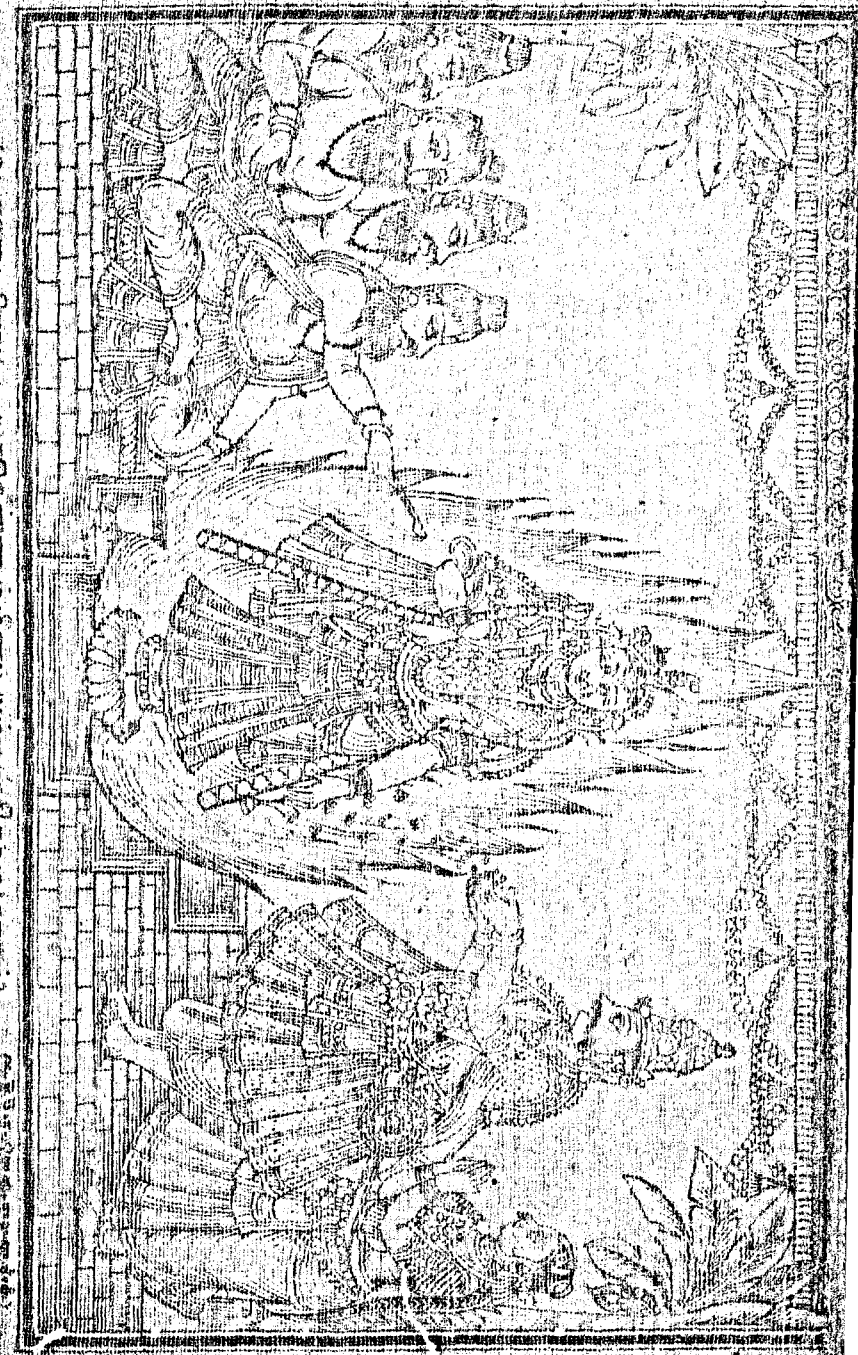
அலர்ந்தபசுக்கொடி போலே

முக்கியமாக முன் துவது துப்பின் னையென்ன

முன்னணிமாசரி லேமுன் அமுலை சம்பின்ன

(மீனாட்சி)

(தடாதகை பிராட்டியாவதாரம் பற்றிய மீனாட்சி அவதாரம்)

ஆணியுந் தூக்கொண்டை இலங்கைத் தன்னை
அதற்கு மலரகித் தூலங்க

பூணும் பொருள் பூபாணம் மார் பிளியெனங்க
பொன்னடி யில்கநகை புலம்பி மிகத் துளங்க

(மீனாட்சி)

கிற்றாடை சிறி நிறைவையச் சூழ அதன் மேலே
செய்யாமணி மேகலை தாழ

முற்றாழை கண்டே சிவவரும் காண
முன்பெற்ற மேனையு முதிர் துமன அநாண

(மீனாட்சி)

மன்னவன் வலது தோள் துள்ளிப் பெண்காஞ்சன
மாலே முலை சுரந்து கொள்ள

பொன்னுலகத்தி னுள்ள தேவர்பூமா சிபெய்ய
பொருளினிவர எல்லாம் பொற்றிலணைக்கம் செய்ய

(மீனாட்சி)

தேவதுந் துயிபெய்கும் ஒங்க நல்லதரும்
தேவனை மேலாகித் தேவக

பாவங்கள் எல்லாம் ஒடிப்பதுங்கியொளித்திட
பாண்டி நாட்டில் உள்ளோர்ப் பண்டுகளித்திட

(மீனாட்சி)

பொல்லாத சமயங்கள் வாடசைவம் என்னும்
பண்டிசமைய மட்டுமிட

எல்லோர்க்கும் இகபரம் இரண்டும் கொடுப்பவன்
எம்மை மோசனம் என்னும் இன்பத்தில்கிடுப்பவன்.

(மீனாட்சி) (சுசு)

பொது - விருத்தம்.

எங்கள் மீனாட்சியம்மை இப்படி அவதரிக்கத்

துங்கமா யப்பத் துமா தம்சமக்காமல் பெற்றெடுத்த

மங்கை பொன்மாலே வாரி மார்புடன் அணைத்துமோந்து

பொங்கமா முத்தங்கொண்டெழித் துவிளங்கினாளே.

(சுசு)

பாண்டியன் விசனப்படுகிற - விருத்தம்.

அண்டங்கள் வையும்பெற்ற அன்னை தன்பிள்ளையாகி

மண்டலம்தன்னில் வந்தமகிமை யுமணையாள் செய்க

பண்டைய தவமுள்ளெண்ணிப் பாராமல் பாண்டியரான்

கொண்ட வெந்தையாத்தாலே கூறுவான் கூறுவானே.

(சுரு)

வசனம்.

அண்டபிண்ட சுராசுரங்களை யெல்லாம்பெற்ற லோகமாதா ளானவளே த
னக்குப்பிள்ளையாநவந் தவதரித்தருணையையும் ஐகதிசுவரியைத் தான் சூழச்
சைபாகப்பெறும் பொருட்டுத் தன்மனைவி ஞானஞ்செய்ததவம் நிறைவேறி
யதை யும் எண்ணிப் பாராமல் பாண்டியரான் புலம்புகிறவர்க்கானாக.

கண்ணிகள் - புன்னுகவராவரி - சாபுதாளம்.

என்னருளற செய்கிறான் என்னடினெழ செய்கிறான்

தெய்வமே தெய்வமே

எனக்

கிறதென்னெவரக்கூரணம் என்னவோ

தெய்வமே தெய்வமே.

நன்னயம் கிவபிள்கோயில்லையென்று

தெய்வமே தெய்வமே

வெகு

நாளாகத்தவம்செய்துவருந்தம் ஆண்டந்தினே

தெய்வமே தெய்வமே.

தருமங்கள் தாளங்கள் கண்களில்லாமல் செய்து

தெய்வமே தெய்வமே

இந்தக்

தாளியில் நான் பெற்ற பாக்கியம் இதுதான்

தெய்வமே தெய்வமே.

அருமைபாகத்தொண்டுகள் நெருங்க நெண்ணியெண்ணி

தெய்வமே தெய்வமே

நல்ல

அசுவமேதயாகம் செய்துகொடுத்ததென

தெய்வமே தெய்வமே.

புண்ணியமுனிவர்களைகொற்படிக்குயின்பு

தெய்வமே தெய்வமே

இந்தப்

புத்தகமேஷ்டியாகத்தைச் செய்ததென

தெய்வமே தெய்வமே.

தண்ணருளினாலே நிறத்தபிள்ளையும்

தெய்வமே தெய்வமே

ஆண்

சந்ததியாகாமல் பெண்ணாகவிட்டதே

தெய்வமே தெய்வமே.

பெண்ணாகி நூற்றாண்டிலுந் தூத்பெண்கள் போல்

தெய்வமே தெய்வமே

பெத்து

பிறவாமல்லாதன் நூற்றாண்டினிற்றந்ததே

தெய்வமே தெய்வமே.

கண்ணிலைகண்டவர் நனைப்பதல்லாமலே

தெய்வமே தெய்வமே

முகம்

காணாமல் பணகவர் பழிக்கவும் இடமாச்சே

தெய்வமே தெய்வமே.

ஊமைக்குரையைக்கொடுக்காமல்கொஞ்சம்

தெய்வமே தெய்வமே

கொன்னும்

ஊறுவாயைத்தந்தபுதுமைபொலாச்சுதே

தெய்வமே தெய்வமே.

பூமிக்குள் எண்ணப்போல்புலம்புவோர்கள் இல்லை

தெய்வமே தெய்வமே

இந்தப்

புகழக்கொநான் உன்னைப்போதுதுதித்தது

தெய்வமே தெய்வமே.

பட்டிம்பாவினானேன் தட்டிம்சாவினானேன்

தெய்வமே தெய்வமே

பெண்ணே

பண்டத்துப்பாண்டியாதேவனாப்போல்துனென

தெய்வமே தெய்வமே.

இட்டிம்பாவினானேன் தட்டிம்சாவினானேன்

தெய்வமே தெய்வமே

பெண்ணே

இந்தப்பெருமைபுன் திருநாடுதல்லைவோ

தெய்வமே தெய்வமே.

(கை)

பொதுவருத்தம்.

பிள்ளையைப்பெற்றுமபாண்டியன்பெறுதல் போலே நின்ற

கொண்டேயாய் துயரப்பட்டுக்கொடுமைகன் கொல்லிக் கொண்டு

வெள்ளமாய்க்கருணைஞ்சொலிவண்டித்தாரிலையாழம்

வசன்லார் அருளாலினிணவில்கொன்றுபிறத்ததன்தே.

(கை)

வசனம்.

இந்தப்பித்தரமாகப் பாண்டியராஜன் பிள்ளையைப்பெற்றும் பொருதல்
கன்போலே துயரப்பட்டுக்கொண்டு வெள்ளமாகக் கண்ணீர்விட்டு கேன்திம்
போது பசுவிலுறாருளினாலே துயரத்திற் ஒருதிருவாக்குப்பித்த விதம்
காண்க.

ஆகாயவாக்கு.

ஓம்பாண்டியராஜனே உன்னுடையமகளுக்கு வேதவிதப்படியே
ஆண்குழந்தைக்குச்செய்யும் சட்டங்குகள் எல்லாம் கிரமமாக நடத்தி
தடாதனைமென் துதாமசாஸ்பாதிட்டு உன்னுடையதிருமுடியைச் சூட
வெளியாக இந்தப்பெண்ணுக்கு தரவகன் வரும்போது ஒருமுலை மறை
ந்துவிடும் நன்செய்யப்படவேண்டாம்.

விருத்தம்.

இந்தவாக்கியிற் தம்நனைதிருசெவியாலும் உண்டு

சிந்தையார் துயரமெல்லாமதீர்த்துசந்தோஷம்கொண்டு

முத்தவெநெருகதேகம்மொழியும் ஒன்றுகிடுகே

அத்தமாமகிவனைப்பாடி அன்புடன் துதிக்கின்றோ.

(கை)

வசனம்.

இந்தவிதமாக ஆகாயவாக்கு பித்தவடனே பாண்டியராஜன் அந்தவாக்கா
கிய அமிர்த்ததைதன்னுடைய இரண்டுசெவிகளாலும் உன்மெனநிலிருந்தது
ரமெல்லாம் நீங்கி ஆகாதம்கொண்டு மடுகொருநாடாகயம் என்கின்றதிரிகரண
ங்களும் ஒன்றுகியருகிப் பாவசப்பட்டிப் பரமசிவனைப்பாடித் துதிக்கின்றவிதம்
காண்க.

பாண்டியன் துணைக்கிற - நரு.

இ-ம். பூபாளம் - சாபுதாளம்.

சம்போஹாஹா சாம்பகிலேசா
சந்திரதா நந்த சாந்தவிலாசா

அம்போருகபத யுகளபாகாசா
அற்புதகாண அதுலகிரீசா (சம்)

தேவதேவமக தேவவிநோதா
சீலபாரபா சிலபாரபோதா
செவகாருண்ய சித்தபாகாதா
செவகிவகிவகிவ தீர்புவனநாதா (சம்)

பகத்தபாரதின பாபசம்மாரா
பார்வதிநாயக பன்னகலாரா
முகத்திகொடுக்க முகோத்தலயாரா
மூலர்க்குமுதலான முதலாதிக்காரா (சம்)

எங்கும்நாளுகிய இறைவனேபோற்றி
இன்பம்கொடுத்திடும் ஈசனேபோற்றி
பொங்கும்துயர்நீக்கி ஆண்டவாபோற்றி
புத்திரிபைத்தந்த புராணனேபோற்றி (சம்) (கக)

பொதுவிருத்தம்.

புனிதனையித்தவாழ்போற்றியேபாண்டியராஜன்
தனிமகம் தனைமுடித்துத்தக்கவரெல்லாம்முது
மனைவியினுடனேபெற்றமகனையும்அழைத்துக்கொண்டு
தனதுபொன்மனைவியைச்சேர்ந்துசந்தோஷமாகினானே. (எ1)
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப் பாண்டிய ராஜன் பரமசிவனைப்போற்
றித்துதிசெய்து யாகத்தை முழுவது முடிவுசெய்துவிட்டி முனிசுவ
ரான் பிராமணன் மந்திரிகள் பிரதானிகள் முதலான பேர்களுெல்லாம்
குழந்தைகளை தன்மனைவியாகிய கால்குளமா லையையும் மகனையும்அழைத்
துக்கொண்டு தனதுபொன்மா ளிகைக்குவந்து சந்தோஷத்துடனே
வீற்றிருந்த விதமாகானே.

நரு. இ-ம் உசேகரி. ருபகதாளம்.

வீற்றிருந்தானே - பாண்டியராஜன்
வீற்றிருந்தானே.

போற்றிப்பரமசிவனைப்புத்திந்து
பூரித்துமென்மேலுமனதுமகிழ்ந்து (வீற்றிருந்)

புனிதமாகிய பீடத்தின்மேலே
புண்பமலைபா சந்தனைப்போலே
மனைவியைப்பகம் இருக்கவிண்டு
மகனைமடியில் வைத்துக்கொண்டே (வீற்றிருந்)

சேவாமலைபாகா சரமரைபோட
செழிக்கும்அயிர்த சிதங்கள்பாட
நாவலர்மங்களை சங்கிள்படிக்க
தங்கையாராத நாட்டியம்நடிக்க (வீற்றிருந்)

மாமறைவேதியர் ஆசைவாதம்சுற
மந்திரிமார்கள் சந்தோஷத்திலிற்ற
பூமிவெங்கும் அலங்காரங்கள்செய்ய
புங்கவாளல்லோரும் பூமாரிபெய்ய (வீற்றிருந்) (எக)

பொது விருத்தம்.

மதுரையான பாண்டியராஜன்மறைதொழும்புமையாள்தனைப்
புதுமைசேர்மகளர்ப்பெற்றபூரிப்பால்இன்பங்கொண்மி
சதுருடன்வீற்றிருந்துதக்கவர் எல்லோருக்கும்
அதிகமாப்பெருமானங்கள் அன்புடன் தருகின்றானே. (எஉ)

முனிவர்சொல் விருத்தம்.

மூலமாமறைகள் போற்றமுதல்வினையமகளர்ப்பெற்ற
கோலமாமதுரைப்பாண்டியக்கொற்றவாநீரும்நல்ல
சீலமாமனைவியாரும் திருமகளாரும்இந்த
ஞாலமெல்லாழ்ந்தேந்தாரும் தன்மையாப்பெருகுவினே. (எஉ)

இராஜன் மந்திரிக்குச்சொல் வசனம்.

அகோவாரீர் மந்திரியே இந்த மகான்களாகிய முனிசுவரானுக்கெல்
லாம் அவாளுடைய யாகநீதிநியைகள் முடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு இன
னடிய திரவியங்களை யானேமேலெற்றி அனுப்பியும் மந்திரியே (மந்திரி வச
னம்) அப்படியே அனுப்புகிறேனெயாசவாமி.

பிராமணுஞ்சொல் விருத்தம்.

கயிலையங்கிரியில்வாழும்கவுரினையமகளர்ப்பெற்றது
ஜெயம்கும்பாண்டியராஜனிரேநீரும்உங்கள்
கயல்விழித்தலைவியாரும்காதலியாரும்என்றும்
புயல்மொழிமதுரைதன்விலிப்புசமுடன்வாழ்விவாழ். (எச)

இராஜன் மந்திரிக்குச்சொல் வசனம்.

அகோவாரீர் மந்திரியே இந்த பிராமணுக்குக்கெல்லாம் கௌண்டிய திர
வியங்களை ஒட்டிவைக்கின்றமேலெற்றியனுப்பியும் மந்திரியே (மந்திரி வசனம்)
அப்படியே அனுப்புகிறேனெயா சவாமி.

பொது - விருத்தம்.

நன்மகள் தனக்குமன்னன் தடா தகையெனப்பேரிட்டு
நன்மையாய்மகிழ்ந்ததைத் துறாடே அம்மனர்க்கும் போது
மனமகள் தன்போலொருதமிழ்ப்பெண்களையேசேர்த்து
மென்மலர்க்கொடிபோலச் சென் லுவினையாடல்செய்கின்றோள். (அடி)

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகப் பாண்டியராஜன் நன்மகளுக்கு ஐந்தாண்டுகள் செய்து
தடா தகையென்று பேரிட்டவழித்து நாளொருவண்ணம் பொழுதொரு
மேனியாகவளர்க்கும்போது அம்மையாலவன் தன்போலொருதமிழ்ப்பெ
ண்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு பூங்கொடிபோலே மடநூலினையாடிகிற விதம்
காண்க.

சிறிதில் - தரு. இம் - சங்கராபரணம் - சரபுதாளம்.

சிறுவிடுகட்டினளே - தடா தகை

சிறுவிடுகட்டினளே.

சிறுபெண்களுடங்கடி - நிறையும்திசில்நாடி

சித்தமகிழ்வாலே - முத்துகளாலே.

சிறு

கொண்டபொன்முச்சியாலே - முத்தைவாரிக்

கொட்டிநிரப்பி மேலே

வண்டகசாலைகள் பண்டகசாலைகள்

மாடங்கள் அமைத்துக் கூடங்கள்சமைத்து

சிறு

கோலமாய்அடுப்பினைத்து - பசுந்தங்கக்

குருவிச்செப்புகள் வைத்து

பாலகரையழைத்து சிலமாய்ப்பந்திவைத்து

பாச்சிலேனுமாவென்றும் சோச்சிலேனுமாவென்றும் சிறு

அண்டங்களை முன்னாலே - தானேசிறிதில்

ஆர்கும்புதுமைபோலே

மண்டலத்தினிந்து பண்டையுமைபிப்போது

வந்துகருணைநீடிவிறந்தையாய்வினையாடி.

சிறு (அடி)

பந்தடிக்கிற - விருத்தம்.

நேலிமீனாட்சியம்மைசிறுவிடுதன்னிச்சுட்டி
ஆலையாய்ப்பெண்களோடேஆடியசின்னாஷந்தப்
பாலையப்படியோதன்ப்பந்துகளையெல்லவாகித்
நாவிமுன்பின்நடந்துதாக்கியேஅடிக்கின்றோள். (அடி)

(அடி)

தரு - இம் - சேதாரம் - ஆதிதாளம்.

பந்தடித்தாவேகிடுகதி - பந்தடித்தாவே.

நிறையும்திசில்நாடிவெண்ணையாடல்போலே
சித்தமகிழ்வாலே - முத்துகளாலே

சந்தித்துநிறையும்திசில்நாடிவெண்ணையாடல்போலே
முத்துவழிநிறையும்திசில்நாடிவெண்ணையாடல்போலே

கொண்டபொன்முச்சியாலே - முத்தைவாரிக்
கொட்டிநிரப்பி மேலே

வண்டகசாலைகள் பண்டகசாலைகள்
மாடங்கள் அமைத்துக் கூடங்கள்சமைத்து

கோலமாய்அடுப்பினைத்து - பசுந்தங்கக்
குருவிச்செப்புகள் வைத்து

பாலகரையழைத்து சிலமாய்ப்பந்திவைத்து
பாச்சிலேனுமாவென்றும் சோச்சிலேனுமாவென்றும் சிறு

அம்மனைபாலிடுற - விருத்தம்.

புதுமுடன்துத்தவண்ணம்நிறையும்திசில்நாடி

சுடங்கங்கள்வளைகுறுங்குச்சிநிறையும்திசில்நாடி

மடமயில்அனையாரமுமுடன்துத்தவண்ணம்நிறையும்திசில்நாடி
அடிவடனெடுத்தாச்செய்யுபொன்அம்மனைபாலிடுவாளே. (அடி)

கண்ணிகள் - இம் - வந்ததோடி - ஆதிதாளம்.

சிறுதனத்தனத்தன - சந்தனத்தனத்தன - தந்தனத்தனத்தன
தானனனன - தந்தனத்தன - தானனன.

முத்ததைதும்கித்திபெற்றநிறைத்தகிமினாட்சியம்மை

முத்ததைத்தபொன்னம்மனைஆடினாள் - மணி

முத்ததைத்தபொன்னம்மனைஆடினாள்.

புத்தமிர் தாசந்தனையொருதவசனங்கொலே

பூவாய்மலர்ந்துகித்தமபாடினாள் - நல்ல

பூவாய்மலர்ந்துகித்தமபாடினாள்.

அண்டகங்களுடன்றந்திவளைகொல்லாம்

அதிர்ந்துகலகலென்றுபள்ளலே - மிக

அதிர்ந்துகலகலென்றுபள்ளலே.

சிறுதிரிமுகுந்தசுட்டிபந்தியம்மணிபந்தம்

செழிந்துத்தகதகென்றுமின்னலே - நன்றாய்ச்

செழிந்துத்தகதகென்றுமின்னலே.

பெரதபியர்ந்ததலுநம்பொற்பதத்தில்கிலம்புகள்
பூணுந்தண்ணடைகள்மிகப்பலம்பவே - திதம்
பூணும் தண்ணடைகள் மிகப்பலம்பவே.

அற்பபிடைதனைக்குழும்அற்புதச்சேலையின்மிசை
அசைத்துமேகலைகிடந்தலம்பவே - மெத்த
அசைத்துமேகலைகிடந்தலம்பவே.

பெற்றிநிம்னைதுநாடிமீதற்றவராகெயிறு
பெண்களும்குழஇருந்துபார்க்கவே - சிறு
பெண்களும்குழஇருந்துபார்க்கவே.

நற்றவம்புரிந்தபாண்டியக்கொற்றவன்மகன்மீனாட்சி
நம்வையாடினாள்ஆரும்எர்க்கவே - ஒரு
நய்க்கையாடினாள்ஆரும்எர்க்கவே.

(அடு)

ஊஞ்சலாடுகிற - விருத்தம்.

அமரகிழவுடனேஅம்மைஅம்மாளையாடிப்பின்பு
திசழ்சலையொழும்பூனிற்செந்திடுமாஅம்நல்ல
தகவுறுச்சியும்நாயுந்தள்ளிக்கையால்வடங்கன்பற்றிப்
புகழுடன்பாடியாட்டப்பெரன் னாசலாடினோ.

(அசு)

ஊஞ்சலாட்டி - இம் - ஊரவி.

சீர்மேவுசெம்பவளக்காலகல்நாட்டிச்
செழித்துநிறைமரகத்திராணிப்படைப்பாட்டுப்
பேர்மேவுமாணிக்கக்கொடுவதைசேர்நாடி
பெருகியவெண்முத்துகளால்வடங்கன்புட்டித்
நார்மேவும்கூயிர்த்தோட்டெமற்றயிறு
நங்கத்தால்அமைந்தமணிப்பலகையிலே
ஊர்மேவுபெண்ணமிர்தேயாடினாள்
எங்கள்தடாதனைத்திருவேயாடினாள்.

(அன)

குலையபூரணமதிநோமுசம்விளங்குக
குருமணிமுத்துக்கொண்டதுலங்கக்காஇல்
நிலவுமிழுமின்கரசுருளிகளாட
நெற்றிதள்ளிலகல்நூரிதல்கம்நீட்டப்
பொலன்மிருவச்சிரப்பணிகளமாபிரட்டப்
பூநீதுதிலமேல்மேகலைதான்புரம்பொட
இலகுவளர்பெண்ணமிர்தேயாடினாள்
எங்கள்தடாதனைத்திருவேயாடினாள்.

(அஅ)

தங்கவளைகல்கிலென்முனையிலாடத்
தாயத் தும்தோர்வளைமூச்சரிபுமாட்டப்
பெரங்கிழமலாடிமிகிலம்புதண்டை
பூஞ்சுதங்கைமென்மேலும்கொஞ்சியாட
மங்குகமெனியாடணிகளாபிரைப்பிசை
வளமுடனோபசங்கெரிமுன்கரத்தில்பேச
இந்திதம்சேர்பெண்ணமிர்தேயாடினாள்
எங்கள்தடாதனைத்திருவேயாடினாள்.

(அசு)

செத்திருவம்நாமகஞ்சும்வடம்பெரட்டாட்டச்
செயாநிராண்பாடிமசகியும்வடம்பெரட்டாட்டச்
சுந்தருவமாநர்நின்னுதிதம்பாட்டச்
கடலிநிர்அணிந்நினைதளாமனைகள்பேரட்ட
முந்நியமெண்ணவர்நடும்புமாநிரெய்ய
முனிவர்களும்கேட்புயரும்துதிகளசெய்ய
இந்நுருவப்பெண்ணமிர்தேயாடினாள்
எங்கள்தடாதனைத்திருவேயாடினாள்.

(சுப)

பொது - விருத்தம்.

பெற்றதாய்மனம்பூரிக்கப்பெறுதடாதனைத்திராணி
உற்றபொண்ணாசலாடியுத்தரிசைத்தனைக்களப்
முத்திரட்டிவைக்காஸ்தாமுழுவதும்கற்றதல்கல்
மற்றதடாணையிற்றம்மிகித்சிவாய்ததெரிவின்றுனோ.

(சுச)

வாணம்.

இவ்விதமாக மீனாட்சியம்மைநாடகவள்ளி பெற்றதாய் மனம்பூரிக்கும் - பாடி
யாக நிற்பெண்களாடனே சேர்ந்து இவ்விதமாகவும் பச்சுத்தமிழ் அம்மாளோ
யாடியும் ஊஞ்சலாடியும் விளையாடல்செய்து அந்தப்படியே தந்தைக்கும் சந்
தோஷம் உண்டாகும்படி வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் புராணங்கள் ஐதமங்கள்
முதலானவைகளெல்லாம் சுற்றுக்கொராதி பின்பு ஆணையேற்றம் கற்றுக் கொள்
னாதி விதமாகச்ச.

யானையேற்றத் - தரு.

இம் - தேதாரம் - சாபுநாடம்.

ஆணையேற்றத்தினுனோ
ஆணையேற்றத்தினுனோ.

சேனகுழிநுந்தாசாட்சி
செய்யுமாணியல்கள் மீனாட்சி

ஆ

மாவத்தன்கொல்லுந்நுநிறுத்தம்.

வள்ளன்செய்ப்பொல அம்பாநிபொ ளுத்த

ஆ

செங்கோலங்கொடுத்தி விருப்பங்கொண்டொண்டிருக்கின்றோம் நீர் இத்தகைய
நியத்தகுவிண்ணம்பெறலாம் நூல்கிருவதைசெய்யவேண்டுமே தீர்வோ (மந்திரி
வம்.) அப்படியெஜாக்கிருதை செய்கிறேனெயர்க்காயி.

பொதுவிருத்தம்.

தென்னவன் தன் சொற்படியேசமதிமந்திரி
திருமகுடம்புனைத்திடுநசர்வரையவது
மன்னவர்களைவர்க்குமுன்னுலோலேவிட்டு
வரிசையுடன்துரைக்குவரவழைத்து
மின்னவரும் தகவையலங்கரிக்கச்செய்து
வேண்டியபெருக்கெல்லா மமைந் துவைவத்கயின்பு
நன்னையஞ்செய்தொல்கெத்தா தகைப்பிராட்டி
நாடினான்மணிமகுடஞ்ஞாடினான்.

(சு.சு)

மகுடாபிஷேகம் தரு.

இ-ம் - சாதகாட்கிரிஸம் - ஆதிதாசம்.

மகுடாபிஷேகம்கொண்டாரோ - தடாததை
மகுடாபிஷேகம்கொண்டானே.

மகுடாபிஷேகம்கொண்டார் மன்னன் பாண்டியன்மாரி
வானவமுனிவர்களுவனக்குமொஜயகெயிரி
மங்கலசபகரசமரமன் தரணிமஞ்சளமதிமுதலுங்கவுதாரி.

(மகு)

மதயாணிரசின்மேலே ஒன்பதுநீர்த்தம்
வாவழைத்ததன்பின்னாலே பூர்ணமயத்தில்
இதமாகநிறைந்துவைத்து பூசையெய்து
எரியும்புக்கினிவளர்த்து சிங்காசனத்தை

விதவிதமாய்ப்பூசித்துவேதியாடாநேற்ற
விளங்குமுடிவையாணேமேல்வைத்தெவரும்பேற்ற
விதிவையலமதுவந்துகனிந்திடுமெலவாபுனிதமிகும்புதுகாற்ற(மகு)

நவமணிப்படமசமைத்த ஐந்தலைத்தங்க
நாகமேலேயுமைத்த சிங்காசனத்தில்
தவமேலுமன்னவள்ளித்து வைக்கஇருந்து
தலைக்குமகாட்சிவைக்கொடுத்து பின்புலேதியா
சுவனமாமநாம்கொல்லிக்கனக்குமபிராட்ட
காஞ்சனயாலைவந்துகனகாபாணம்பூட்ட

[ட (மகு)]

கமலமலரைதிகர்பதமிணைவனிதைபுகனமுடர்இலகையணிபகைட்
பூமிபுகழ்விலாசன் செல்வமநிறைந்த
புலியசுருணைசிலன் விடைபூர்வாமும்
சாமசாயிஉதாரன் வளரும்பொலாட
நாட்டுக்குடையநிர்வா யாணோசார்

சேவமமாமபெரியோர்செவகைவிளகுதுநிட்ட
தெய்வமுனிவர்வாங்கிடுவயபெனவென்னுருட்ட [ட (மகு)]
தேவர்கள்மலர்மழைநூவமகிமைபொசேர்த்தபுவிபிசைந்தியை நாட

பொது - விருத்தம்.

மன்னவனித்தவண்ணமகருக்குமகுடஞ்ஞாடிச்
சொன்னயம்நந்திரிமாரகள்சொற்பணிசெய்ததக்க
தன்னாசாட்சிசெங்கோலத்தந்தியின்மைநாணம்
பன்னுமெவள்ளிசையறிப்பதிவலமவருகின்றோ. (கரிம)
வசனம்.

இத்தகையசமகபி பரண்மயாரணன் தன்மகளுக்கு மகுடாபிஷேகம் செ
ய்வித்து மத்திரமுதலாருரைல்லாம் பணிவிடைகேட்கத்தக்க லாசாட்சியை
கொடுத்திப்பு தடாததைப்பிராட்டியாச கொச்சி யாணோசார்செய்திடுக
ண்டி நகர்வலம் வருகிறவிதம்காண்க.

பவனி - தரு.

இ-ம் - செஞ்சுருட்டி - ருபகதாசம்.

தசர்வலமவந்தாள் - தடாததை
தசர்வலமவந்தாள்.

வெகுவிதவிதவகாசகங்கள்மி
விளங்கிடுமெவள்ளியாணேமேலே.

(தசர்)

தங்கக்கீட்டங்கிரசில்தகதகவென்ன - மார்பில்
தலைந்தசாதனபூசணங்கள் துறம்பியேமின்ன
கொங்கலாப்பெய்யாலைஅவசய
சுளிநகரத்தில்கொங்கோல்தகைய.

(தசர்)

சந்ரவட்டகருடைநீட்சாமரைபோட் - சதி
நாளத்துடன்இசைபாடதையலாழ்வு
முந்தியதெவதுநீதுபிடுங்க
முந்திலிவழிமுருகூர்ந்துதிதங்க.

(தசர்)

விண்ணவாபூமாரிபொழியவேதியர்மதிக்க - நானும்
விருப்புமத்திரிமாரகள்எல்லோரும்வெண்டித்துதிக்க
புண்ணியமாமுநதுபொங்கிக்கொழிக்க
பூசணமங்குமபொலிந்துசெய்திக்க.

(தசர்)

பொது - விருத்தம்.

விண்ணவருமன்னவருமகியந்துநொக்க
மீனாவளநதடாததைபெய்யிராட்டியிந்த
வண்ணம்அயிராவதத்தின்மீதிடுவோ
மதுரைதசர்வலம்வந்துமனைபுகுந்தார்

அண்ணல்மலைச் சுவசனமெழ்ச்சிபொங்கி
யங்குசிலநாளிருந்அசொந்தஞ்சேர்நாள்
புண்ணியனாநதநைக்கஞக்கருமஞ்செய்து
பூதவந்தைத்தாளுவம்பொருந்தினுனே.

(கபிஉ)

உசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகத் தடாசனையிடரட்டியவர் சகலரும்கண்டு அந்நிகர்திக்
குமபுது வெள்ளையானைபின்பெயரிடலறி மதுரைக்கக் கவம் வந்து அரசன்மனை
சென்றிருந்தாள் மலையத்தவச பாண்டியமாராஜன் கண்ணிசந்தேரகமதுவந்து
வாழ்ந்திருந்த இலகாலகஞக்குப்பிராது கொங்கப்பழனிமடைத்தவடனை தக
ப்பனஞ்சு செய்யென்கூடிய உத்தரகநிரைசனெல்லாம் விதிப்படி முடித்தி
மிடபு அமலையாராவன் அரசாட்சிசெய்யப் பொருத்திய விதம் காண்க.

கட்டியக்காரன்சொல் - விருத்தம்.

மகராஜசாஜுகெம்பிரி
ஜகராஜர்பொற்றுகின்றதுவாய்ச் சனையிடரட்டி
தகவாகவிசெய்காசனத்திக்குந்ருவகாலே
இகவதிகசனையிடர்பொற்றுகாரும்மெச்சரிக்கை.

(கபிஉ)

உசனம்.

அந்நிகர்திக் குமபுது வெள்ளையானைபின்பெயரிடலறி மதுரைக்கக் கவம் வந்து அரசன்மனை
சென்றிருந்தாள் மலையத்தவச பாண்டியமாராஜன் கண்ணிசந்தேரகமதுவந்து
வாழ்ந்திருந்த இலகாலகஞக்குப்பிராது கொங்கப்பழனிமடைத்தவடனை தக
ப்பனஞ்சு செய்யென்கூடிய உத்தரகநிரைசனெல்லாம் விதிப்படி முடித்தி
மிடபு அமலையாராவன் அரசாட்சிசெய்யப் பொருத்திய விதம் காண்க.

மீனாட்சியம்மைவருகிற தரு.

இம் பிணைரி. குபகாஸம்.

சந்தரதடாநகையந்தவன் கொழுகிலே
சந்ததமபுதழுடன் - சதுரகபி சிவநிலை
மதுரபுரியாளுஞ் சிவம்.

(சந்தர)

தகவக்கிடமின்ன செவ்வகையின்கள் காண்க
தகவக்கிடமின்ன செவ்வகையின்கள் காண்க
தகவக்கிடமின்ன செவ்வகையின்கள் காண்க

(சந்தர)

திருமகர்க்கிலைகள் அருவெண்கையாருந்
செருகிஅரம்பையாருந் - சருகிமெவியதமமாப
மதுரபுரியாளுஞ் சிவம்.

(சந்தர)

மீனாட்சியம்மைவருகிற தரு.
மீனாட்சியம்மைவருகிற தரு.
மீனாட்சியம்மைவருகிற தரு.

(சந்தர)

பொருவிருத்தம்.

தடமலையிக்குடம்புண்டகடாநகையம்மைதாஜனம்
தெருமுடிமண்டபத்தேநிறைந்தசெய்காசனத்திலு
அடவடவன்விந்நிருந்ததேஅரசர்மத்திருந்ருமு
நடுநிலைநவிரிடாமலநாளிலம்புந்நிட்டருனே.

(கபிசு)

உசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகத் தடாசனையிடரட்டியவர் சகலரும்கண்டு அந்நிகர்திக்
குமபுது வெள்ளையானைபின்பெயரிடலறி மதுரைக்கக் கவம் வந்து அரசன்மனை
சென்றிருந்தாள் மலையத்தவச பாண்டியமாராஜன் கண்ணிசந்தேரகமதுவந்து
வாழ்ந்திருந்த இலகாலகஞக்குப்பிராது கொங்கப்பழனிமடைத்தவடனை தக
ப்பனஞ்சு செய்யென்கூடிய உத்தரகநிரைசனெல்லாம் விதிப்படி முடித்தி
மிடபு அமலையாராவன் அரசாட்சிசெய்யப் பொருத்திய விதம் காண்க.

கட்டியக்காரன்சொல் - கட்டியம்.

மகராஜசாஜுகெம்பிரி
ஜகராஜர்பொற்றுகின்றதுவாய்ச் சனையிடரட்டி
தகவாகவிசெய்காசனத்திக்குந்ருவகாலே
இகவதிகசனையிடர்பொற்றுகாரும்மெச்சரிக்கை.
மலையத்தவச பாண்டியமாராஜன் கண்ணிசந்தேரகமதுவந்து
வாழ்ந்திருந்த இலகாலகஞக்குப்பிராது கொங்கப்பழனிமடைத்தவடனை தக
ப்பனஞ்சு செய்யென்கூடிய உத்தரகநிரைசனெல்லாம் விதிப்படி முடித்தி
மிடபு அமலையாராவன் அரசாட்சிசெய்யப் பொருத்திய விதம் காண்க.

அரசாட்சி - தரு.

இம் - பிரகக் - சாபுதாளம்.

சாபுதாளம் - சாபுதாளம்
சாபுதாளம் - சாபுதாளம்

பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்
பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்

(சாபு)

பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்
பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்

(சாபு)

பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்
பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்

(சாபு)

பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்
பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்

(சாபு)

பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்
பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்

(சாபு)

பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்
பொருவிருத்தம் - பொருவிருத்தம்

(சாபு)

வசனம்.

அகோசேவீர் மந்திரியே இப்போது காமமக்குக்கட்டளைவிடுகிறதென் னவென்றால் இந்தபூதண்டலமும் அஷ்டதிலகங்களும் சென்று நமது செவகவ ளுமைசெலுத்தி விஜயங்கொள்ளவேண்டி விருப்பதானுலே ரததது தீராக யதா திகளாகிய சதுரங்கதளங்களுடனே இவ்விடமலந்து சீர்தும்படியாக செனை தலைவர்களுக்கு நீர்தததவசெய்துறமல்லாமல் நாம் ஏற்பட்ட ரதந்நையும் கொண்டுபோய் சாரங்கிக்குத்தெரியபடுத்துக்கூறுமென்று திரியே. (மந், வ-ம்.) அப்படியேமகாரபாக்கிமமகாரபாக்கி.

மந்திரி உட்டியங்காரா லுக்குச் சொல் - விருத்தம்.

கட்டியங்காராசேனாய் கருணைபெயம்பிரசாட்டியதா ளும
திட்டமாய்விஜயங்கொள்ளத் திசைகளில் செல்வதா ளே
மட்டிலல்ல த்தளங்கொல்லாமல் விந்ருசீர்தும்பண்ணம்
சட்டமாய்மதுகேனைதலைவர்களுக்குத் தெரிவிப்பாயே. (வசன)

வசனம்.

அகோவாருமீரின்னாய்க் கட்டியங்காரா நமதுகருணைபிரசாட்டியதா ளும
கன் அஷ்டதிலகங்களிலும் விஜயங்கொள்ளச் செல்லுகின்ற பழகினுலே நமது
துகையில்லாததா ளும்களேசெலும் இந்த பூதண்டலில் கச்சுசீர்தும்படியாக
கேனைத்தலைவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துமென்றாய் கட்டியங்காரா (கட்டி) அப்
படியே தெரிவிக்கிறேனாய் சகாவிய.

பெரது - விருத்தம்.

ம- திரிசொற்படி ந்ருவரசற்கட்டியங்காரா ன் தான
தத்திரமுண்டயசேனைத்தலைவர்களுக்குத் தெரியச்சொல்ல
முந்தியகடல்களோமும்முழங்கிவெங்குதற்பெரல
அத்தாம்புவிற்றிக்கவடதாண்டலத்தனதேர் (கஉஅ)

சேனேவரவு - தரு.

இ-ம். சாதகாமக்கிரியை - சாபுதாளம்.

வந்ததுபாரீர் - பெருப்படை

வந்ததுபாரீர்.

செந்திரமகன்வரமும் விந்தைமதுரைபாளும்
சந்திரசூரியன் சொத்தக்கட்டளைப்படி. (வந்த)

அண்டம்புவனத்திசை	கொண்டமலைகள்இவை
விண்டேடுதெங்க	மண்டேடுதெங்கவற
அந்தந்தனும்தெவிக்க	திக்கனானகள்
சினத்திபின்முறிக்க	எவர்த்தும்தட்டல்
அதிரநட்சத்திரங்கள்	உதிரவனங்கொல்லாம்
பிரிவிசைலட்சுமி	முதிரவேகமதாசு (வந்த)

பூண்டுகள்திரை	நிண்டாதங்குள்திரை
கிண்டவயப்பிரிகள்	நாண்டவாளைகன்மதம்
பொழிந்துவிடிலே	பாக்கள்மீதில்
எழுந்துசேறிடிலே	ரண்களத்திலே
போட்டிவினைத்தெறியும்	சட்டிக்கடகம்நத்தி
மாட்டிவீரர்களெல்லாம்	மேட்டிமையாய்ச் சூழ (வந்த)
விரியமிருகன்	பெரியநீர்த்திடுக
டாரிதவண்டைகள் துந்	தாரிமுழங்கப்பல
விருதுகள்திட	தேரணவளை
பொருதுகைநாட	மன்னவர்கண்டு
வெள்ளநீர்நிறைந்த	பள்ளக்கடல்இதென்று
தள்ளிப்பயத்துசெல்லத்	துள்ளிக்குலவைபிட்டு (வந்த)

மந்திரி - அம்மைக்குச்சொல் - விருத்தம்.

மன்னமது நிறைந்தமதுரையாளாயிரோ
ளங்களைக்காக்குத்தேவியினைபடிசாளமம்மா
தங்கள் கட்டளைபின்வண்ணந்தளங்களைவழப்பிவைத்தேன்
பொன்மாயிரதத்தேறிப்பறப்பபவேண்டுந்நாயே. (கஉப)

பொது - விருத்தம்.

இவ்விதமாகமந்திரியம்விடவகிழ்ச்சிகொண்டு
கவ்விடபொருக்கானகிலுடய்விருதுபுண்டு
வெவ்விததுணிகட்டிவிடலதுநாய்குத்தேர்மேல்
தவ்வினவழிபார்க்குமுதாய்கியறினானே. (கஉக)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரிவிண்ணப்பம்செய்த வுடனே சந்தோஷக்கொ
ண்டேயுத்தருசெய்வதற்கேற்ற உடையணித்து விருதுகள் ஆண்டு முதுகில் அம்
புரத்துணியிறுகி கையில் விழுகோதண்டம் தாங்கி மன்னபொன்ற கேத்தி
ரங்களைபுடைய பெண்படைகள் சூழத்தட்டைக்கொட்டியபார் தேரிலேறிய
விதக்காண்க.

தேரேறியது - தரு.

இ-ம் - புன்னகவரவரி - ஆதிதாளம்.

தேரிலேறினனே - தட்டாநனை
தேரிலேறினனே.
விரப்பிரிகள்பூட்டி சாத்திதாழ்த்திட.
மின்னுர்படைகளைல்லாமதனையேசூழ்ந்திட. (தேரி)
மன்னத்தேரமுன்னேசெல்ல சும்திபென்னும்
மந்திரிதேர்பக்கம்செல்ல

மின்னியகவரிநள் இருபுறமும்போட
விருதுக்கொடிநோரணம்விஷ்டம்மென்னுநீ... (தேவி)
மதகரிக்கட்டங்களும ரதங்களும
வாமபரிபீட்டங்களும
அதிவலிமையுள்ள விரும்புடர்ந்திட
அகிர்த்தேயமும்செந்தூரிகுண்டதிலுபடர்ந்திட... (தேவி)
தக்கையுக்கைமல்லரி முருமெொற்றை
நாளைசின்னம்சல்லரி
மிக்கடாபிரிபேரிமுழங்குதிசையிலுள்ள
வேந்தர்படைத்தலுமனம்வெருண்டுநீடுக்கம்கொள்ள... (தேவி)

பொது - விருத்தம்.

விந்தையாயத்தேவிநீந்தவிநஞ்சென்றுவடதேசத்தில்
சந்தமிருக்கும்வேந்தர்தருக்கென்கெடச்செயிற்று
முந்திபெரிதேர்பாளைமுழுவதுகொண்டுநீர்க்க
இந்தரவேரவலவன்காணுமிதந்தைநந்திருப்பினுனை... (கஉக.)
வசனம்.

இத்தபிரகாசமாகத் தடாதவையொட்டியார் தேரிலெறிக்கென்றுவட
தேசத்திலுள்ள மன்னவர் கெருவெல்லாம் கெடுப்படி ஐலித்தி தேர் கரி
பரிசுலாவகள் விருதுகள் ஸீகள் முறையானவகளுடனே திறையும் வாக்கி
க்கொண்டு இந்தரன் திலையைப்பாசத்தான் பார்த்துடனே சாந்திதேரைநீ
குப்பிப் விடக்கூடாக.

திக்குவிஜயம் - கண்ணிகள்.

இ-ம் - மாஞ்சி- ருபகதாளம்.

தேரைத்திருப்பிலவன்இந்தரன் திசைநிலில் ஓட்டினான்
நேசாயிருக்கும்காமெலைகள்நெரிய முட்டினான்
சந்தரிபடையெதிர்த்துத்தம்கொடுக்கு முன்னமே
அந்தஇந்திரன்பயப்பட்டுமிவனுடந்தான் சின்னமே
எதிரேவந்துபாதத்திலுந்முத்திறைஞ்சிட தித்தான்
முதிரும்நிதிகள்அனைதலும்வைத்துமுன்னே துதித்தான். ()

இந்திரன்சொல் - விருத்தம்.

திருமறைநாள்கும்போற்றாந் தேவியேசரணம்மா
அருமையாமுன்பாதத்திராட்செய்வதல்லால்வேறே
பெருமைமகளுடையெனலிலன்பிழைபொறுத்த தருளவேண்டும்
தருநிதிசெல்லமெல்லாஞ்சமுதத்திலுந்நவநிபிட்டேனே... (கஉடு)
வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மாதாயே அடியென் தங்களுடைய பாநீர் வந்தவ
களில் ஸூசெய்யத் தருத்தவனே யல்லாமல் வேறெபெருமைகளுடையவன்
வெலையெனியென்செய்த பிழைகளைகூழித்துக் கிருபைசெய்யவேணும் அரி.

சந்தனம் சந்தனம் சந்தனம் பாரிஜாதம் மந்தாரம் என்கிற பஞ்சகரு
க்களும் காமதேனு என்னும்பெயர்ப்பசவும் ஐராவதம் என்கிறவென்
னோமாலையும் உச்சைசரிவென்கிற குதிரையும் சிந்தாமனியும் ரம்
பைமெனகை உதரவசி திவோதகமம்முதலாகப் பரிசுந் திறோ சமு
கத்திலுப்பிவித்துவிட்டேன் அல்லாமல் திறையும் மந்திரவைய
ங்களும் வைத்துவிட்டேன் இவ்வாறெல்லாம் அங்கேநிந்துகொண்
டெட்டிநிலைமையும் அம்மாதாயே (அம். வ-ம்.) அகோகேருமந்தி
யே இந்திரவியங்கெல்லாம் சின்னதுபடுத்திக்கொண்டு மீதவேந்
தாரையும் நமதுமத்திறுடனவாச்சொல்லுமந்திரியே (மந். வ-ம்.)
அப்படியேமகாபாகியம் அம்மாதாயே.

கண்ணிகள்.

1/6/5/8

அக்கினி திசைமன்னில்தேரை அடர்ந்துதான்டவே
கொக்கித்துக்குதிரைமுன்னேருதித்தாதான்டவே
கொஞ்சபயந் துதிக்கிட்டக்கினிநேவேந்தன்
அஞ்சலசெய்துலேனடிபேயிறைஅனைத்தந்தனன்... (கஉச.)

அக்கினிபகவான்சொல் விருத்தம்.

முவுலசனைத்தும்போற்றமுதுமறைத்திருவேபாணன்
பூவடிக்கடிமையல்லாத்புகவிட்டவேறுகாணேன்
ஆவலாயெனியெனன்றனருளிதுக்குடையேனம்மா
தேவியேசமுசந்தன்னிலினைமீதேரவைத்திட்டேனே... (கஉஎ.)
வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மாதாயே எனியேனுக்கு தங்களுடையபா
நீர்வந்தங்களைத் தவிரவேறேயுதிரில்லை தங்களுடைய கருணைக்கு
டையேனுளைவிடுவேன்கொஞ்சவேண்டியகப்பத்தை இதோசமு
கத்திலவைத்துவிட்டேன் கடாகுடி செய்வெனமும் அம்மாதாயே
(அம். வ-ம்.) அகோகேளிர் மந்திரியே இந்திரவியங்கை ரதத்தி
பேரிப்போட்டுக்கொண்டு அக்கினிபகவானையும் கடவாச்சொல்லும்
மந்திரியே (மந். வ-ம்.) அப்படியேநல்லதம்மாதாயே.

கண்ணிகள்.

சண்டன்திசையில்சாரதிதேரைத்தானில்க்க
மண்டியமாயப்படைகள்கண்டுமருண்டுநடுக்க
தருமன்கேட்டுபயந்துநீயேதஞ்சுமென்றன்
பெருகும்திதிகள் கொண்டுவித்துபெய்துசின்றனன்... (கஉஉ.)

௨௮ மீனாட்சியம்மை நாடகம்.

யமதருமன்சொல் விருத்தம்.

தஞ்சையென்று நாட்டிநாட்டித் திசையைக்காப்பேன்
செஞ்சொல்மார்க்கண்டன்மண்ணத்தினைக் காணப்பட்டபாடு
நெஞ்சினிக்குப்பநாலேகிளை வுகள்தவறமாட்டேன்
அஞ்சினேன் திறையவைத்தேனடைக்கல்பாணென்றாயே. (கஉ.க)

வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மாதாயே தங்கனையே தஞ்சைமென்றுதம்மி
யிருக்கிறேனே யல்லாமல் வேறேயில்லை முன்னாலே அறியாதபுத்தி
யினாலே மார்க்கண்டனாந்தினைடிட்டு நாணப்பட்டபாடு அநேகசலைமு
றைக்குண்டு நான்மெத்தப்பயந்தவன் இதேது திறையைச்சமுதத்தில்
வைத்துவிட்டேன் உத்தரவுபடிநடந்துகொள்ளுகிறேன் அம்மாதா
யே (அம். வ-ம்.) அகோகேளுமந்திரியே இந்தப்பொருளையும் ஒப்
புக்கொண்டு யமதருமனையும் கூடவரச்சொல்லாமல்நீரியே (மக். வ-
ம்.) அப்படியேநல்லதம்மாதாயே.

கண்ணிகள்.

நிருதிதிறையேநோக்கியோகம்நெருங்கிச்சேரவே
பொருதுசேனையின் அதிர்ச்சியால்மலைபொடியாயப்பேரவே
மனதுபசிந்திருநயமுள் நிரவணங்கிவிழுந்தான்
தனுதுக்திறையவைத்துதேவசரம்மலேழுந்தான். (கஉ.ந)

நிருதிசொல் விருத்தம்.

புவனலோகங்களைல்லாம்புரத்திந்தாயேயுந்தன்
அவிழ்மலர்ப்பதங்களுக்கேயடிமெழுகுங்குலாழ்வென்
கவனமாயருளாதானேத்தியெனநம்புகின்றேன்
தவறிலாதிரவியங்குந்தநிட்டேன்மந்திட்டேனே. (கஉ.க)

வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மாதாயே தங்களுடைய பாதாவிந்தங்க
ளுக்கு அடிமெழுகு நிருவருளேம்மியிருக்கிறவனல்லால் வேறேய
ில்லை இதோதீரவங்களைச் சமுகத்திலுனைத்தேன் ரட்டிக்கவேண்டு
மம்மாதாயே (அம். வ-ம்.) அகோகேளுமந்திரியே இந்தத்திரவியங்க
ளையும் ஒப்புக்கொண்டு நிருதிதிறையையும் பின்னுடன் வரச்சொல்லுமந்தி
ரியே (மக். வ-ம்.) அப்படியேநல்லதம்மாதாயே.

கண்ணிகள்.

வருணன் திசையில்ப்படைகள் சென்றுவளைத்துதேங்கு
வருவிறுளையர்கலங்கிமெத்தமெலிவாயேகுகிறார்
புத்தியென்றுவருணன்வாழப்பொத்தியடுதான்
முத்துப்பவனமுடனேநன் திறைமுன்னேகொடுத்தான். (கஉ.உ)

மீனாட்சியம்மை நாடகம்.

௨௯

வருணன்சொல் விருத்தம்.

உத்தமஞ்சுந்திகோர்போற்றமொருபாம்பவரையேநானும்
சித்தமுன்புநாமல்லால்நினைத்திடும்பொருள்வெறில்லை
முத்துசெம்பவனராசிமுனைவைத்தேன் திறையும்துத்தேன்
சித்தமளன்பாக்கியம்அம்மாதேவியொர்க்கிப்பாயே. (கஉ.க)

வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மாதாயே அடியென் பிரதித்தமும் தங்க
ளுடையபாதங்களையல்லாமல்வேறே ஒன்றைநினைக்கிறதேயில்லை
விடத்தில் விளையப்பட்டமுத்துகள் பவனங்கள் முதலானவை களு
டனே சுப்பமும்வைத்துவிட்டேன் இனிதங்கள்சித்தம் என்பாக்கியம்
அம்மாதாயே (அம். வ-ம்.) அகோகேளுமந்திரியே இந்த திரவியங்க
ளைவசம்செய்துகொண்டு நம்முடையசேனைகள் நடக்கிறமார்க்கத்தி
ல் களபந்தெளித்துக்கொண்டு வரும்படிவருணனுக்கு உத்தரவுசெய்
பும்காணுமந்திரியே (மக். வ-ம்.) அப்படியேநல்லதம்மாதாயே.

கண்ணிகள்.

வாயுதிசையில்ப்படைகளைல்லாமல்வந்துசாடவே
துயுகொடிகள்தோரணம்விண்ணில் ததுடித்துநீடவே
வாசனையுடன் தென்றுலாகிராயுதிசின்
நேசமாகவணங்கியேதிறைத்துப்பேசினான். (கஉ.உ)

வாயுபதவான்சொல் விருத்தம்.

அண்டபிண்டங்களைல்லாமரத்தியேகாக்குந்தாயே
தொண்டனயானல்லாதுன்னைத்தொழுதிடும்பொரியொர்நம்மம்
கண்டமாத்திரத்தினுணங்காற்றாதுப்பறப்பேனம்மா
பண்டையதிறையவைத்தேன்பண்கின்றேன்பணிகின்றேனே. (கஉ.இ)

வசனம்.

சரணம் சரணம்மாதாயே அடியென் தங்களுடையநிருபடி
க்குத்தொண்டனாகியிருப்பதுமல்லாமல் தங்களைத்துநிசெய்திறபெரி
யொர்க்களைக்கண்டால் காற்றாயப்பறப்பதேயல்லாமல்வேறேயில்லை இ
தோசமுகத்தில்திறையவைத்துவிட்டேன் ரட்டிக்கவேணுமாதாயே
(அம். வ-ம்.) அகோகேளுமந்திரியே இந்தத்திரவியத்தையெடுத்துக்
கொண்டு நம்முடையபாதத்துக்குமுன்னாலே குனிந்ததென்றலாதி
விக்கொண்டு செல்லும்படிவாயுபதவனுக்கு உத்தரவுசெய்யுமந்திரியே
(மக். வ-ம்.) அப்படியேநல்லதம்மாதாயே.

கண்ணிகள்.

தனதன் திசையைநோக்கி யெப்படைதாவிச் செல்லவே
வாழ்வுடைமையவந்தாளென்றுவாத்தயம்சொல்லவே
நிதிக்குபொன்சொன்னவந்தனேநேதணிந்தான்
நிதிதன்வாரிமலைகள்போலேதிறைத்துப்பயணிந்தான். (கௌ.)

குபேரன்சொல் வீருத்தம்.

பரசிவனிடத்தில்வாழும்பராபரித்தாயேபாண்டி
அரசனுக்கொருபெண்ணுகியவதரித்திழுன்மேன்மை
ஒருவருமரியாரென்றாலுணர்வினேயறிகுலேனோ
இருந்தினைத்தும்,தந்தேனினையடிசரணம்மா. (கௌ.)

வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மாநாயே தங்கருடையமகிழ்வையே யாவரா
வும்,அறியக்கூடாதென்று வேதங்களைச் சொல்லும்போது ஞானமில்
லாதாளியேன் தெரிந்துபுகழ்ச்சத்தியுள்ளனோ அல்ல என்னிடம்
இருக்கும்நிரலியக்களை இத்தோமலைமலையங்குவித்தவிட்டேன் அங்
கேறித்துக்கொண்டு இருப்போர்க்கும்வலதுறாட்சிக்கேஷனமெம்மா
நாயே (அம். வ.ம.) அக்கோகேசரி மந்திரியே இந்தநிரலியங்களைத் தனை
தையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு நமதுகனத்துடனேவரும்படியாக
குபேரனுக்குக்கட்டளைசெய்யும்நிரியே (மத். வ.ம.) அப்படியேநல்
லதம்மாநாயே.

பொது விருத்தம்.

எங்கள்நாயில்வண்ணந்தானெழுதிசைகளிலுஞ்சென்று
ததுவியகாவலேரர்கள் தனமெலாடகவர்ந்துகொண்டு
தூங்கமாய்ச்செயிந்துத்தேனோதூண்டிடகடந்துகிப்பு
சங்கரர்கயிலேதனைத்தனத்துடன்விரைகிட்டாளோ. (கௌ.)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப்பிராட்டியரசவர்கள் ஞானிசைகளிலும் செ
ன்று இந்திரன்முதலாகியதிக்குப்பாலசுருடையசெல்வமெல்லாம்கவ
ர்ந்துகொண்டு தேனாகடத்திப்போய் சரணியதிக்கில் பரமசிவனா
விற்குக்கும் கயிலையகிரியை சேனைகளுடனேவிரைந்துகொண்டபிரம்
காணக.

கயிலையத்தைவிரைந்து - தரு.

இம் - சகன - ருபகதாளம்.

சுற்றிக்கொண்டாரோ தட்டாதசு சுற்றிக்கொண்டாரோ
நற்றவம்செய்தெத்தநாளும்களனேயத்தை
பெற்றவர்க் கொன்றும்கொன்றகயிலையத்தை (சுற்றி)

ஆனைசனெல்லாம்அதிர்ந்துமுழங்கவே
வானிழையப்போலேவாத்தயம்தழுங்கவே (சுற்றி)

குதிரைகள்தாலியெழும்பிக்குத்க
மிதமில்லாமலேணவிரர்கொக்கரிக்க (சுற்றி)

பாசாமம்நால்விதப்படைகளினாலே
வாசிதியெழும்விரைந்துபோலே. (சுற்றி)(கௌ.)

பொது விருத்தம்.

சேனைகளுடனேயம்மைகயிலையத்தனை
மாவவர்கடலைப்போலேவிரைந்துமலையைக்காப்போர்
ஞானநந்தியிப்போலேநயன்நிதப்பரங்கருத்தைத்
தானெதைத்தெரிந்துநந்திதளந்துடன்வருகின்றோர். (கசு.)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அம்மைமான்வன் கயிலையகிரியைவிரைந்து
கொண்டமாதிரிததில் மலையைக்காக்கும்காவலாளிகளொழிப்போய்
நந்திகேசவரர்இடத்தில்விண்ணப்பம்செய்ய நந்தியானவா பரமசிவனா
வர்குத்தைத்தெரிந்துகொண்டு பூதகணப்படைகளுடனேவருகின்றதம்
காணக.

நந்திகேசவார்வருகிற தரு.

இம் - காம்போதி - ஆறுதாளம்.

நந்திவந்தாரே ஆடிகார நந்திவந்தாரே
நந்திமுதகமும்தக்கக்கரிடமும் நன்றாய்ததுவங்க வெரு
விறதையாகிறெற்றினிலெண்ணிலங்க. (நந்தி)

வாகுவலயம்பூண்டநான்குவாகுகள்மின்ன மாப்பில்
மாகமின்னல்போலேகூரமணிகளும்துன்ன. (நந்தி)

சைவிலேதங்கப்பிரம்புகத்தத்திடநீட்டி
வெய்யபூசச்செனைகளைநிறைவுடன்சுட்டி. (நந்தி)

விரசின்னமதாரைபேரிவிரர்அடிக்க
கோரமுள்ளபடைகளெல்லாம்குதித்துத்தடிக்க. (நந்தி)

பொது விருத்தம்.

நந்திபெம்பெருமானபூதநற்கணப்படைகளோடு
வந்தெதிர்த்துக்கும்போதுவல்லிதன்படையும்கற்கச்
செந்தழம்பொறிப்பொற்கத்தையெல்லாம்நெருங்க
முந்திருபடையும்கோர்மேல்முயன்றிருமுயங்கிருரோ. (கசு.)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக நந்திகேசவர் ஆனவர் பூதப்படைகளையெழத்
துக்கொண்டுநந்துகிறதேவியினுடையபடைகளும்எதிர்த்துநிற்கவே

அக்கிரிப்பொறிபறக்குப்படியாகவும் திசைகளெல்லாம் நெடுநெடும்
இரண்டபடைகளும் யுத்தம் செய்கிறதிதற்காண்க.

உயுத்தம் - கண்ணீர்கள்.

யமுனுகலியாணி - சூபகாளம்.

நந்திசேனையும் அம்மைசேனையும் காடியெதுகோடினார்
நெடுநெடும் இரண்டபடைகளும் யுத்தம் செய்கிறதிதற்காண்க.
முந்திப்பூசுகணங்கள் சூலங்கள் முனுகலியாணி நூதாக்கினார் [நா
முனுகலியாணி வளப்படைகள் வெல்களால் முறித்தது தூசுகளாகி
பின்பு தோமரம் மேமிநாடுகில்கள் பெருக்கமாய் அலாவிட்டனர்
பின்பு பாலக்கங்கத்தி தண்டம் பிதிரலே துலர்ந்தோட்டனர்
மண்கும் அத்தினி அல்திரர்கள் வலுமையாய் அலரோலினார்
மலுத்துப்பின் வருணன் திரங்கிரவாரி இவர்கூர்
சந்திராஸ்திரம் கையில் வாங்கித் தந்தென்றவர் முட்டினார்
தச்சகர சியசூரியாஸ்திரம் துலாயில்லா திரவாரம் முட்டினார்
திந்தையில் சந்திக்கொடும் கொண்டவர் சிங்கவார்களைப் போட்டினார்
சிறைத்திரும்படிச் சரபவெங்களை சிந்திவார்களைப் போட்டினார்
பூசர்மலைகளைப் பறித்து விசிப்போட்டுகொள்களால் அடித்தனர்
பொங்கியெயிரும் புலக்கையால் அவர் போய்விழும் படியிடித்தனர்
வாதுசெய்தவர் திசைகள் சென்றிடுவவைய துண்டுகளைக் கொட்டினார்
வாரிபோல இவர்கொச்சகளைச் செய்து வலது துண்டுகளைத் தட்டினார்
பரணத்தரிக்கவந்தபேர்களிடம் பதுமனைசரப் பொறித்தேகினான்
பரம்பனை தலில்துடிக்கல் மயவன்பதுங்கிய மறைவாகினான்
விரவும் விரவ்வாடல் பாலத்திலெருநடுமெத்தையங்கினார் [நா
மேதினரிச்சுமைதாற்கும் அகந்தன் மெத்தனுமென்மேல்ததியங்கினான்
தேவியினை காண்கொதலுடம் செங்குதலிலே வால்கினான் [நா
சினந்துணைத்தொலிசெய்துகொடிவெஞ்சரங்கள் விட்டேசங்கினான்
தாலிவச்சிரவானையெடுத்துத் தாக்கித் திடவிடுத்தனர்
தண்டம் தண்டைச் சூழ்ந்தபெய்த் துந்தம் பிடியெடுக்கித் தனன்
கண்களில் சிலைகளை அற்றனர் கால்கள் அற்றனர் சிலதுபேர்
காதலுந்தனர் மூக்க துந்தனர் கழித்ததுந்தனர் சிலதுபேர்
கண்களில் சிலைகளை அற்றனர் தாக்கித் துந்தனர் சிலதுபேர்
நெருப்புக்கள்களிடதுநுஞ்சிலை சிலத்தில்கிழ்த்தனர் சிலதுபேர்
அடல்பிரும்சமர்க்களத்தில்களிடன் அம்மைசேந்தியைப்பாடவே
அதெனக்கவந்தங்கள் சுற்றிச்சுற்றி அற்புதக்கூத்தாடவே

கடலெனும்படி ரத்தம் ஓடக்காகக் குருகுள் பறக்கவே
கண்டதுண்டகன செய்து வீரக்களவிசை நன்னசிறக்கவே. சு.உ.

பொது விருத்தம்.

சுண்டி நெருத்தெஞ்சக்கலங்கியே கமுகேயி
அனாடிராய நுரைப்போற்றிப் பமமையின் வெற்றிகுற
எண்ணி புனைகை தொண்டம் பாம்பிவலமன்னை மீதேறி
மண்டியச் சமர்க்களத்திலெருகினார் வருகின்றோர். (சு.உ.)
வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகப் பூதப்படைகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்தி அம்
மையானவன் ஐராவேசம் கொண்டு வந்தகண்கி நந்திசேனவார்க்கு
வேலம் போடிப்போய் பரமசிவனுரைவணங்கி அம்மையின் வெற்றி
யைச் சொன்னமர் திரைத்தல் பரமசிவனார் புன்னகைகொண்டு சிற்ப
வாகனாடாய் யுத்தகலத்துக்கு வருகிறவந்தகாண்க.

சுவாமிவருகிற தரு.

இம் - ஆரத்தபயிரி - சூபகாளம்.

பரமசிவனார் இதோலத்தார் தேவி
பரசனத்துடன்காணத்தரிசனம் தந்தார்
கங்கையனரித்தசடை மிஷ்ள மலர்
கைகளில் மான்முகுண்டமுடன் துன்ன
பொங்கும் நாகபரணம் இசை நல்ல
புதுமையாய் இடைக்கணில்புலித்தோலம் அசைய. (பரம)
திருமேனி முழுதுட்பிழி
செய்யமுத் துலமார் பிலித்திழைக்கயாதி
தருசேவடியில் ஒருவீர மணி
தலைத்து முழங்கதயானை தார. (பரம)
கரிமேன தோல் முதுகினில இலங்க மெத்தக்
கலத்துவிளங்கும் காளசண்டமும் இலங்க
வரதாபயத்துடன் மீதி உள் ஏம்
மகிழ்த்து வெள்ளைரிஷ்பலாகனம் ஏறி. (பரம)
சந்தாமெய்ஞ்ஞான சூபர் கிதம்
தொழுதிமெடிடியர்க்குத் துணை செய்பரதாபர்
நந்திசேனங்களை எல்லாம் தோர்க்க வென்ற
நாயகிசேவகலத்தினைப் பார்த்து. (பரம)

பொது விருத்தம்.

அருளிற்றாயிந்தவண்ணமணிவிடைமீதில்லந்து
பெருகியசமர்க்களத்திற்பெண்ணிங்கம்போலேசிறக்கும்
தீருவையும்விஜயம்பெற்றசேவகத்தனையும்கண்டார்
கருதிமெவரைபின்னக்கண்ணியுமெதிர்கண்டாளே. (கசுசு)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக - கிருபாமூர்த்தியாகியபரமசிவனார் ரிஷபவாக
னத்திலேறிவந்து யுத்தகளத்தில் பூதகணங்களை யெல்லாம்வென்று லப்
பற்றபெண்ணிங்கம்போலேசிறக்கும் தடாதகைப்பிரட்டியாரையார்ஜெ
யம்பெற்றசேவகத்தன்மையையும்கண்டார் பரமசிவனாரைப்பிரட்டி
யாரும்எதிர்கண்டவிதம்காண்க.

சுவாமியைக்கண்ட தரு.

இம் - யமுனுகனியாணி - ஆதிதாளம்.

கண்டாளே தடாதகை கண்டாளே
கண்டாள்மன்தில்அன்புகொண்டாள் ஆந்தவயிர் துண்டாள்
வேதங்கள் காணுப்பண்டாம் தனிப்பொருளை. (கண்)
பாலசுந்தரன் அணியும் கோலமலர்வேணியும்
நீலகண்டமும்பணிமாலையும்எதிரினில். (கண்)
ஆலும்வரிப்புலியின்தோலும் முப்புரிமணி
நாலும்அதிரும்கழற்காலும்அழகுடனே. (கண்)
நீதியைத்தன்னிப்பார்க்கும்ஆதியைநிறைபாரு
சோதியைத்தன்வலதுபா திவைக்கண்களாலே. (கண்) ()

பொதுவிருத்தம்.

இப்படிப்பிரட்டியாக அமீசன்க்கண்டபோதோர்
செப்பிழைமறைந்துசிற்தையினுணங்கொண்டு
தப்பிலாதன்பினுலேதலைதனைக்கவிழ் துலின்றான்
ஒப்பறுசுமதியம்மைக்குவந்துதான சொல்லுவாளே. (கசுஅ)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப்பிரட்டியார் பரமசிவனாருடையகிருவுருவ
த்தைக்கண்டமாத்நிசுத்தில் ஒருமுனைமறையலே மனதில்மிருத்தநாண்
ம்கொண்டவளாகி அன்புபெருகித் தலைகளிழந்துலின்றான் அப்பொது
பக்கத்தில்கின்றசுமதியம்மதிநி அம்மைக்குச்சொல்கிறவிதம்காண்க.

(மீனாட்சியம்மை)

(மீனாட்சியம்மை)

(மீனாட்சியம்மை)

மந்திரிசொல்விருத்தம்.

அன்னையேசுரணம்மாவடியனேன்சொல்லக்கேளிர்
முன்னரனுகாயத்தின்மொழிந்தவாக்கறிவேணிந்த
நன்னதியணிந்தவேணிந்தரேயும்மைவந்து
பென்னவிந்திருக்கலாணம்புரிந்திரொதராமே. (சசக)

சுவாமி அம்மைக்குச்சொல்விருத்தம்.

சந்தரமாமடமயிலேசொல்லக்கேளாய், குழுவட்டிசைக
ளினீவிஜயங்கொள்ள, வந்தனையேயதுமுதற்கொண்டதுவரைக்கும்,
மதுரைவிட்டுநாமுமுன்னித்தொடர்க்கேவந்தோம், விந்தையதாய்நா
னாவருஞ்சோமவாரம்விரும்பியுன்னைமணஞ்செய்யவருவோங்கண்டா
ய், சிந்தைதறில்மகிழ்ச்சிக்கொண்டெனத்தோடுன்றன், திருக்கரந்தன
க்குநீசெல்லுவாயே. (ரடு)

பொதுவிருத்தம்.

நாதகில்லாறுசொல்லிநந்தியாடியர்கன்போற்றச்
சோதிசேர்க்கையிற்சேர்ந்தார்க்குந்தரப்பிராட்டியதானம்
திதிலாப்படைகள்சூழத்தேர்மிசையேறிக்கொண்டு
மாதர்கள்வலிவிசேடிதுரைமாநகர்வந்தாளே. (சடுக)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப்பரமசிவனார் திருவுளம்பற்றிவிட்டு நந்திமு
தலானகணங்கள்போற்ற திருக்கோளில்சேர்ந்தார் பிராட்டியவர்தம
துசதுரங்கதளங்களுக்கும்நுழந்துவர சந்தோஷத்துடனேதேரிலேறிக்
கொண்டு மதுராபுரிக்குவந்தவிதம்கான்க.

மதுரைசேர்தல் - தரு.

இம் - சங்கராபரணம் - சாபுதானம்.

மதுரைநகர்க்குவந்தாள் நடாதகை மதுரைநகர்க்குவந்தாள்

சதுராய்உலகமெல்லாம் அகிராதத்திலேறி
முதிரும்படைவெள்ளங்கள் புதுமையாய்சூழ்ந்துவர. (மது)

தோண்டிரைதூலங்க மீலிக்கொடி.

நெரில்உயர்ந்திலங்க

சிராய்ச்சுமதிமந்தரி தேரும்பக்கத்திலுச்செல்ல

விரர்களுக்குத்தாரவாரம்செய்திடகல்ல.

(ரது)

மாதர்கவரிபோட மன்னவரெல்லாம்
பாடும்பணிக்குநாட

நாதவிஜயபேரி ஓதமெனமுழக்க
சேதமலர்மழை மீதுதேவர் பொழிய. (மது)

சுசர்கருணை கண்டு மனநிலை
நேசமிகவும்கொண்டு

வாசமாமலைகளும் பாசிலைவனங்களும்
மாசில்லாததிகளும் தேசங்களெங்கடந்து. (மது) (உருட)

பொதுவிருத்தம்.

தையலர்க்கரசிபாகுந்தடாதையெம்பிராட்டி
மையடர்வனங்களுமுடதுரைமாநகரஞ்சேர்ந்து
ஆய்மயர்விரையுட சென்றாள் சமதியாமந்தரிது னும்
செய்பசீர்திருக்கல்யாணச்சிறப்புசன் செய்விப்பானே. (உருட)

மந்திரி கட்டியக்கார ஆககுச்சொல் விருத்தம்.

நேமயிருந்துளும்நெடுமனைகாசல்காக்கும்
தூயகட்டியக்காரா ஞ்சொல்லுமுத்தரவுசேனாய்
ஆபகம்சமஸ்தானத்தினாலுலகெல்லாம்பார்க்கும்
ராயசக்கார்தர்மமநலமுடன்வரச்சொல்வாயே. (உருட)

வசனம்.

அகோகேளும்பிள்ளையகட்டியக்காரா நாம்இப்போதுனக்குச்
செய்கிறஉத்தரவுளன்னவென்றால் நமதுசமஸ்தானத்திலிருந்து அலு
வல்கள்பார்க்கப்பட்ட ராயசக்காராய்யரை ஆதிசேக்கரத்தில்வரச்சொ
ல்லும்பிள்ளையகட்டியக்காரா (கட்டி. வம்.) அப்படியேவரச்சொல்லு
கிறேனேயாசவ மி.

ராயசக்காராய்யர்வருகிற தரு.

இம் - சதுர - ஆதிதாளம்.

ராயசக்காரர்வந்தாரே ராயசக்காரர்வந்தாரே

ஞாயமாகசமஸ்தானநடவடிக்கைகளைத்தான்முழுதும் [தும்] (ரா)
தூயமதியால்வந்தெரிந்துகொண்டுசொல்லும்கட்டிப்படியெழு

பிடிபிப்பாகை அனீர்துகொண்டிசிறுசுர்தனம்இடுக்கொண்டுடுர
கடிதம்வகையில்பிடித்துக்கொண்டுநிலைஇலேகிணிசொருக்கொண்

சுலலவதும்கிசலசலெலசரிசலசசோமன்தககெண்
சுலலவதும்துத்தில்கமகமெனகணையாழிசிலல்லபளபளென. (ரா)
அண்டினவர்களும்பிட்டால்ஆசிரவாதமெசய்துகொண்டு
ஒண்டியாதத்திலையாட்டிலுய்வாரநடைநடந்துகொண்டு. (ரா) ()

மந்திரிசொல் விருத்தம்.

அரண்மனைராயசஞ்செய்யரேகேளீர்நானே
வருகிறசோமவாரமக்கராஜிமணமென்னும்
சிரமுடன்வருகுவென்றுந்தேசத்துமன்னாக்கெல்லாம்
உரிமையாயெழுதியின்றையெற்றவையனுப்புகிறே. (உருட)

வசனம்.

அகோகேளும்பிள்ளையகட்டியக்காராய்யரை நானேவருகிறசோம
வாரசபதினத்தில்கமகமகராஜியலர்களுக்கும் பரமேசுவரருக்கும் தி
ருக்கலிபாணமென்னும் அனைவரும்வரவேண்டிமென்னும் மங்கள்
பத்திரிகைகளையுதி லும்பத்தாறுதேசத்தாராஜர்களுக்கும் மற்றவர்க
ளுக்கும் இன்றே தூதர்கள்முலமாக அனுப்பிவிப்பம்ராயசக்காரரே
(ராய.) அப்படியே மகாபாக்யம் இப்போதே யெழுதியனுப்பிக்கி
தேன்புயா.

சுலியாணபத்திரிகையெழுதி மந்திரியிடத்தில் ராயசக்காரர் வாசிக்கிற

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருவலரிதையகலாததெனமதுவாதனில் அரகசெய்யுமினாட்சிதே
விதிலயசமுதத்தில்வாழ்குமதிமந்திரியின் துசிருடன் அனுப்புகிறபம்,
மருவுபுகழீம்திலஜம்பத்தாறுதேசத்துமன்னரும்வழந்துகின்ற, மணி
முடிவனக்கிவெகுபத்தியர்வலகியினதமனமகிழ்ந்தினிது காணக,
நருமமதுபெருநுராளதுசுந்திரைத்தித்தனதுன்னில்வளர்க்கலபட்சம்,
தருதுவாதசீசோமவாரமக்கருத்தழைத்திடும் சபதினத்தில், கரு
ணைசிறந அங்கயற்கணணியமமைக்கும்உயர்சயிலாசகாதருக்கும், கலி
யாணமாகையால்அனைவோரும்வந்துகண்டிப்பெற்றுயருவிரே.

மந்திரிசொல் வசனம்.

வெகுநேரத்தியாயிருக்கிறது சீக்கிரத்தில் அனுப்பிவிடும.

ராயசக்காரர் கட்டியக்காரனுக்குச்சொல் வசனம்.

அகோகேளும்பிள்ளைய கட்டியக்காரா இத்தமங்கள் பத்திரிகை
யைமதுதூதர்களவசமாகக்கொடுத்து ஐம்பத்தாறுதேசத்தாராஜர்க
ளுக்கும் அனுப்பும்பிள்ளைய கட்டியக்காரா (கட்டி.) இதோஅடியு

கிறேனாய் சுவாமி ஆனால் இந்த நட்பிடலிலே நம்மைமறந்துவிடவேண்டாம் ஐயரே (ராய்) உன்னைமறப்பதுண்டா எல்லாக்காரியமும் உன்னாலேதான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது.

தூதர்வருகிற விருத்தம்.

இடைதனில் சல்லடங்கள் இறுக்கியேசுச்சை கட்டித் திடி திடுதென்றிடிபோல்பேசுத் திசைகளில் விசைந்துபார்த்துப் படபடப்பாய்குதித்துப் பாவச்சல்மேல் நடைநடந்து துடைக்கோத்தட்டிக்கொண்டு தூதர்கள் தோன்றினாரே (கருபு)

தரு - இம் - பந்துவராளி - ஆதிதாளம்.

தூதர் நாங்களை கடுகடைத் தூதர்நாங்களை

மாதர் அசுசியை வாழ்த்தித் துதிப்போம்
நீதிநெறிகளை நெஞ்சில் மதிப்போம் (தூதர்)

எட்டுத்திசைகளும் எளிதாசச்செல்வோம்
திட்டமுடன்வந்து சேதிகள் சொல்வோம் (தூதர்)

காற்றிலும் வேகமாய்க்காலால் நடப்போம்
ஆற்றிலே அடிவைக்காதப்பாலக்கடப்போம் (தூதர்)

இரவிலும் பகலிலும் எப்போதும் அஞ்சோம்
அருமையில்லாதவர் அண்டையில்கொஞ்சோம் (தூதர்)()

கட்டியக்காரன்சொல் வசனம்.

அடே ஆர் ஓய் தூதர்கள் உங்கள் பேரென்ன (தூதர்) ஐயா என் பேர் வேகன் மற்றொருவன் பேர் அதிவேகன் நாங்கள் கொண்டு போகும் அண்ணன் தம்பிகளையா (கட்டி) ஷபாஷ் ஷபாஷ் ஒன்றுக் கொன்று குறைவில்லை நல்லது நீங்கள் எவ்வளவு வேகமாய் நடப்பீர்கள் (தூதர்) ஐயா நமது மகாராஜியவர்கள் அன்னபலத்தினாலே இந்த பூமண்டலமெல்லாம் ஒரு கொடியில் சுதறிக்கொண்டு சமரசாரங்கள் கொண்டு வருவோம் அல்லாமலும் நல்லவர்களுக்கு சசவானாகவும் பொல்லாதவர்களுக்கு அதே சசுவான் சனீசவானாகிறதுபோல நல்லவர்களிடத்துக்குத் தூதர்களாகவும் பொல்லாதவர்களிடத்துக்கு யமதூதர்களாகவும் போவோம் (கட்டி) அது எல்லாம் இருக்கட்டும் இப்போது நமது மகாராஜியவர்களுடைய கலியாண பத்திரிகையை ஐப்பந்தாறு தேசத்தாராஜர்களுக்கும் காண்

பித்து சமாசாரம் சொல்லிவிட்டு அதிசங்கிரத்தில் வாருங்கள் தூதர்களே (தூதர்) அப்படியேமகாபாக்கியம் இதோபோய்வருகிறோமையா.

மத்தூரி கட்டியக்காரனுக்குச்சொல்லிருத்தம்.

கட்டளைப்படி நடத்தும் கட்டியக்காரா கேளாய்
திட்டமாய் அரபிபர்த்துத் திருமணமானதாலே
பட்டணம் அலங்கரித்துப் பாங்குசெய்துகொடுவென்று
சட்டமாவாணையீது தனிமுரசறைவிப்பாயே (கருபு)

வசனம்.

ஆகோ கேளும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நமது அரசியாவர்கள் திருக்கலயான மானகரினாலே இந்த மதுராபுரிப்பட்டணமெக்கும் அலங்காரம் செப்புவென்று சகலதனங்களுக்கும் தெரியும்படியாக நமது பட்டத்துயாணையின்பேரில் கலியாணபேரி யடிக்கும்படி யானை மாவத்தனாகு உத்தரவு செப்பும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா (கட்டி) அப்படியே நல்லதையா சுவாமி.

யானைமாவத்தன்வருகிற தரு.

இம் - ராதநாமகிரியை - ஆதிதாளம்.

மாவத்தன் வந்தானே யானைமேல் மாவத்தன் வந்து தோன்றினனே நேவிதடாதகையில் உபய திருலடிமலரை நினைந்துகொண்டு ஆவலுடன் எதிர்ப்பட்டத்தானையைவேகமாய் நடத்திக்கொண்டு (மா) வட்டத்தலைப்பாளை நல்ல வளமுடன் தலையில்சூட்டிக்கொண்டு திட்டமாய்க்நெற்றிதனில்சந்தன நிலைத்தன்னைத்திட்டிக்கொண்டு (மா) பட்டிசிறார்தொட்டு மேலே பரவிய அங்கி தரித்துக்கொண்டு சட்டமுடன் யானைப்பிடாரியில் தாஷ்டகமாய்ட்கார்த்துகொண்டு (மா) அவருசம் தனைப்பிடித்துவாயில் ஆணையின்சைகை சொல்லிக்கொண்டு மங்களமான்முரசம் தனைலாவந்துக்கட்டிவழித்துக்கொண்டு (மா)()

கட்டியக்காரன்சொல் வசனம்.

ஓய கேள் ஓய் யானைமாவத்தா யானையை எட்டிசிறுத்து நம்ம மேலே விடுகிறாய் பயமாயிருக்கிறது யானைக்கு கவனம் செல்வவயா பக்கொடுத்து வருகிறாயா (மாஷ்) ஆமையா கொடுத்தவருகிறேன்

(கட்டி) ஆனையை ராம் ராம் பண்ணச்சொல் பார்க்கலாம் (மாவு.)
ஜை ஜை (கட்டி) போதும் போதும் கொஞ்சம் ஞானமாய்க் கிதுத்தப்பா
உனக்குப்புண்ணியம் ஆனையைக் குராம ராம் பண்ணிச்சு மேலும் மீ.
ஜோலிக்கிராம் ராம் இது இருக்கட்டும் நானே சோமவாரம் நமது யஜ்
மானந்தியாபிய அம்மனவர்களுக்கும் பாமசிவனுக்கும் திருக்கலியா
ணமானையினுலே பட்டணமெங்கும் அலங்காரம்செய்யும்படி பேரிய
டித்துசகலஜனங்களுக்கும் தெரியப்படுத்திவா யானைமாவுத்தா (மா.
வ-ம்.) அப்படியே தெரியப்படுத்திவருகிறேனேயா கட்டியக்காரரே.

மாவுத்தன்பேரியடித்துக்கொண்டுசொல் - வசனம்.

சகலமானஜனங்களும் கேளுங்கள் நானேசோமவாரசபதினத்
தில் அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகியாகிய மகாராஜபுரிசமநா
அரசியார் மீனாட்சியம்மையவர்களுக்கும் பாமசிவனுக்கும் திருக்கல்
யாணமானையினுலே இந்தமதுராபுரிப்பட்டணமெங்கும் குபேரன்ப
ட்டணம் வெட்கப்படுமபடியாக அலங்காரம்செய்து விதிகள் தோறும்
கங்களமாகவினங்கும்படி சிறப்புச்செய்யுங்கள் இந்தப்படிக்கு அரண்
மனைஉத்தரவாயிருக்கிறது.

கட்டியக்காரன் மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்.

தங்கள்சொற்படியேபேரிதந்திமேல் அறைபச்செய்தேன்
இங்கிதகரிநுள்ளாயாவருந்தெரிந்துகொண்டு
மங்கள விதிதோடும்மனைசொலும்அலங்கரித்துப்
பொங்கொளி இந்தரலோகபொன்றசீர்கெய்தார் சுவாமி. (கூஉ.)
வசனம்.

சாணம் சாணம் ஐயாசுவாமி தங்களுடைய உத்தரவுப்படிக்கே
பட்டத்துபாளைமேல் கலியாணமுரசறைபச்செய்தேன் நமது மதுரை
ப்பட்டணத்திலுள்ளசகலமானஜனங்களும் தெரிந்துகொண்டு மிகுந்த
சந்தோஷத்தோடேன விதிகளையும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களையு
ம் அலங்காரம்செய்து தேவெந்தரலோகம்போல் சிறப்புச்செய்திருந்
திரூர்களைபாசுவாமி (மந. வ. ம.) எவ்விதமாய் அலங்காரம்செய்திருந்
திரூர்கள் சொல்லும்பிள்ளையக்கட்டியக்காரர்.

கட்டியக்காரன் சொல் கன்னிகள்.

இம் - மோகனம் - சாபுதனம்.

மங்களவாசகம்படிக்க

மதுபாளைமேல்பேரியடிக்க

எங்கும்

துங்ககரிநுள்ளோர் தெயிர்தார் மெத்தச்
சருகருப்பாலுத்திரிந்தார்
சந்தோஷம் அடிகமாய்க்கொண்டார் தங்கள்
ஜனங்களுக்குச்சேதிவிண்டார்
பந்துக்களை விட்டுக்கழைத்தார் நல்ல
பட்சமுடன்விருத்திவழத்தார்
விதியில்பந்தல்கள்சமைத்தார் கொடி
விண்மட்டும்நெங்கிட அமைத்தார்
சொத்ததோரணங்களுக்கட்டினார் கந்தத்
தூனொடுபொற்பொடி கொட்டினார்
சந்தனக்கோலங்கள் திட்டினார் கொத்துச்
சரமுத்துடலைகள் மாட்டினார்
விநையாய்க்கண்ணாடி தூக்கினார் எங்கும்
விச்சிதாச்சோடி ப்புத்தேக்கினார்
வாழைமுருகுகள் நாட்டினார் நல்ல
மதுரக்கரும்புகள் நீட்டினார்
சூழும்பூரணரும்பம்பொருத்தினார் முளைத்
துய்யபால்கைகள் திருத்தினார்
மாடங்களில்சுண்ணம் திறநினார் ஒளி
மாணிக்கதிப்புகள் ஏற்றினார்
கூடங்களில்மலர்விசினார் வாசக்
குங்குமம்எங்குணும்பூசினார்.

(ஜனங்களுடையசெய்தை.)

பழையபணிகளைவிடுப்பார் வெகு
பாகாய்ப்புறப்பணிகளைவிடுப்பார்
மழைபோலேதானங்களுக்கொடுப்பார் சப
மங்கலவரிசைகள் எடுப்பார்
கொங்கலர்மாலைகள் அணிசுவார் வீட்டிக்
குலதெய்வங்களை நன்றாய்ப்பணிகுவார்
நங்கையாசோபணம்பூடுவார் தங்கள்
நாயகன்மார்களைகூடுவார்

தேவிகல்யாணத்தைப்பார்க்குநாம் முன்பு
செய்தவமேதவம்ஐமென்பார்
மூலியைப்போன்றிமேஅம்மையை இப்போ
தடுத்திப்பார்க்கலாம்வரும்நாமென்பார்
இப்படி யகேவரும்பேசியே நகர்
எக்கும்சிறப்புகள் ண்ணுவார்
துப்புள்ள முகர்க்கதநாபெப்போது வரும்
சொல்லுமென்றேவிரல் எண்ணுவார். (சுசுசு)

மந்திரிசொல் விருத்தம்.

கதிர்மணிவாசல்காக்கும்கட்டியக்காராகேளாய்
முதுநகர் அலங்காரங்கள் மெழியநாக்கத் தோலித்தேனாம்
மதிபுடன திருக்கல்யாணமண்டபம் சிக்காரிக்கச்
சுதுருளசிற்பிமரக்கர்த்தமாவிறுவச் சொல்லாயே. (சுசுசு)

வசனம்.

அகோகேளும்பின்னாய்கட்டியக்காரா நமனுபட்டணமெங்கும்
அலங்காரம்செய்ததைக்கேட்டு அநிகசந்தோஷமாக்கூறு இனி திருக்
கல்யாணமண்டபம்செங்காரிப்பதற்காக நமனுபட்டணமெங்கும்
கூனையதிரிக்கிரத்தில் வாச்சொல்லும்பின்னாய் கட்டியக்காரா (சுசு
வ-ம்) அப்படியேவரச்சொல்லுகிறேனெயாசுவாய்.

சிற்பிகள்வருகிற தரு.

இம் - கேதாரகௌளம் - சம்பந்தம்.

சிற்பியர்வந்தாரோ இத்தோயாரும் சிற்பியர்வந்தாரோ
அற்புகவேலைபெயன்றனவோரும்பூரிக்க
சிற்பசாஸ்திரப்படிநிர்மாபர்செங்காரிக்க. (சிற்பி)
கௌண்டமுண்டாசுக்கட்டி ஆச்சுச்சந்தனம்தீட்டி
எண்ணைசுருமெச்ச இடையிலமலசார்கட்டி. (சிற்பி)
வாச்சி உளிமுதல்வசைவகைஆயுதங்கள்
ஆச்சுச்சாயையெடுத்து அரண்மனைச்சம்பளம்கொள். (சிற்பி)
குலபாஷையெல்லோரும்கூடிப்பேசிக்கொண்டு
கலமுன்னம்கிரிநிலமகட்டளைகண்டு. (சிற்பி) (சுசுசு)

மந்திரிசொல் விருத்தம்.

வல்லமைமிகுத்தசிற்பிமார்களே சொல்லக்கேளீர்
சொல்லும்பத்துறுப்பினாலேதொழில்களின் திறமைகாட்டி.
செல்லியம்பிராட்டியார்தம்நிறுமணமண்டபம்நான்
நல்லிசம்பளகையாவும்காணவேசமைத்திடமே. (சுசுசு)

வசனம்.

அகோகேளுங்கள் சிற்பியர்களே சிற்பத்தொழில்களுக்கு உறுப்
புகளாகிப் மாணிக்கமுதலியதங்கள் பொன்னுதைய லோகங்கள் செ
ங்கல் மாம் மண் சண்ணம் தத்தம் வர்ண்னம் கண்டசர்வாஹு மெழுகு
என்னும் இத்தப்பத்துழிதவந்துக்களாலும் உங்களுடையசாமர்த்திய
ம்மீள்குமபடியாகவும் இத்தலோகம் குபேரன்பட்டணம் முதலா
னவைநாணும்படியாகவும்தமது அரசியாசுவர்களுடையதிருக்கல்யாண
மண்டபம் அதிசிக்கிரத்தில் சமைக்கக்கடவீர்கள் சிற்பியர்களே (சிற்பி
வ-ம்) அப்படியேமகாபாக்கியம் உத்தரவுப்படிக்கு இப்போதுதேச
மைக்கிறோமையா.

சிற்பியர்சொல் தரு.

இம் - நாதநாமக்கிரியை - ஆதிதானம்.

செங்காரம்செய்தோமையா கலையாணமண்டபம்
செங்காரம்செய்தோமையா

செங்காரமதுசெய்தோம்சிற்பசாஸ்திரத்தில்வல்ல
தெய்வநச்சுணும்கண்டுசெந்தையில்வெட்டக்கல்ல. (சிற்பி)

பவளஸ்தம்பங்கர்நாட்டி உயர்மாந்தாரி
பச்சைஉத்தரங்கள் கட்டி கோமேதகத்தால்

கவரும்போதிகைவைத்துலைச்சரம்பரப்பி
நீமெவச்சிரத்தாலேஓடுகளைநிரப்பி. (செங்கா)

தங்கப்படிக்கட்டமைத்து மாணிக்கநீபம்
தாங்கும்பதுமைசமைத்து பழக்களுடன்

லங்கணமானரத்னவாழைசமுருதேக்கி
வாஞ்சையாய்ச்சுத்திலும்பூஞ்செடிகளுண்டாக்கி. (செங்கா)

தேவர்முனிவர்பீடம் ஊஞ்சல்ஆடும்
சிற்பச்சவுக்கைகூடம் ஓமருண்டம்

மாவளமுடன்பெண்ணுமாப்பிள்ளையும்திருக்க
மங்காததெய்வமணிச்செங்காசனம்தருக்க. (செங்கா) (சுசுசு)

மந்திரி கட்டியக்காரனுக்குச்சொல் வசனம்.

அகோகேளும்பின்னாய்கட்டியக்காரா இத்தசிற்பிகள் இப்
போதுசமைத்திருக்கிறகல்யாணமண்டபம் வெகுசிறப்பாயிருக்கிறது
அதிகசந்தோஷமுண்டாக்கது இவர்களுக்கு தாம்பூலத்துடனே அ

நேகவெருமதிகளும் கொடுத்தனுப்பும் பிள்ளையகட்டி யக்காரர் அப்படி யெகொடுத்தனுப்புகிறேனேயாசுவாமி.

ஐம்பத்தாறு தேசத்துராஜர்கள் வருகிற விருத்தம்.

திருமணமண்டபம் தாண்டி தப்பிடன் அணைத்தபின்பு
பாவியிருக்கல்யாணப்பத்ரிசைதாதர் நல்ச
அனுமையாய் வாங்கிச் சென்னியணிந் துசந்தே தாவுமாயித்
திருமுளதேச தேசத்திறல் வேந்தர் வருகின்றாரே. (ககஅ)

குண்ணிகள்.

இம் - செளராஷ்டிரம் - சாபுதாளம்.

பாண்டியராஜன் திருமகள் கல்யாணப்பத்ரிசைதாதர்களை யல்லவாக்
[தோஷ்டி ஒங்கி
வேண்டிச் சீரகின் மேல்நூழிக்குக் கொண்டு செஞ்சில்மென்மேலும் சந்
வந்த தூதுவர்க்கு நல்வெருமதிவண்மையுடன் தந்துகேரே
விந்தையாய் வரிசைகளுக்கொண்டு தந்து வேந்தர்களும் வந்தாரே
அக்கர்களுக்கொங்கர்களுக்கொன்று மாளவா ஆந்திரர் சின்னம் மரடார்
வங்கர்களுக்கொங்கர் பல்லவர் வில்லவர் மச்சர்களுக்கொங்கர் சரநாடர்
தேகபர்ப்பாளவர்கொல்லர்களுக்கொங்கர் கோளர்ப்போடர் நேபாளர்
மாசுதர் ஓட்டியர் சவ்வீரர் சாலவன் வைதற்பர்க்கொங்கர் வங்காளர்
ஆரியர்கார்தாரகோசலர் பாஞ்சாலர் அருணர்ப்பலீந்தர்கர் வன்னுடர்
நேரிபாக் கிளர்குந்தளர்காம்போஜர்கிடநர்கிராடர் விராடர்
முதலான ராஜர்கள்பதினெட்டுவாய் முழக்கத்துடன் வந்துகொண்டார்
மதிசூலதேவி பொற்பாதத் தில்லிழந்துவனாகித் துதிபலவிண்டார்.]

மந்திரிசொல் விருத்தம்.

நயமிருமதுரையாளுநாயகி அருளி னாலே
ஜெயமுடன் ஐம்பத்தாறு தேசத்து அரசு செய்ய
விபம்மணிமகுடம் பூண்ட வேந்தரேவாரீர்வாரீர்
இயலும் உங்களுக்காய்ச்செய்த இடங்களில் இருப்பீர்தாமே. ()

பொது விருத்தம்.

இத்தவிதமாய் வேந்தர் இருந்தபின்னால் எழிற்குநிலைமையில் வளர்
எம்பிரானர், முந்துகண்காநர்களால் ஒரு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
முதலானோர் தம்மை, அந்தமுடன் வரவழைத்தார் அவரும் வந்தே அடி

யிறைஞ்சியிருந்தார்கள் அளகைநாதன், சுந்தரநாயகனா அலங்காரம்
செய்தான், தொன்மதூரபுரிக்குவரத் தொடுத்திட்டாரே. (கஎக)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக ஐம்பத்தாறு தேசத்துராஜர்களும் வந்திருந்தபி
ன்பு கயிலாசுகிரியில் பரமேசுவரர் சனங்களாலே முடிப்பது முக்கோடி
தேவர் முதலானவர்களை அழைப்பிக்க அவர்கள் வந்து வணங்கியிருந்தா
ர்கள் அப்போது குபேரன் சுவாமியிணையடிபுன்தோல் கபாலங்
கள் முதலாகிய ஆபரணங்களைக் கழைந்து ரத்னாபரணங்களாலே அலங்
காரம்செய்ய மணக்கோலத்துடனே மதூரபுரிக்குப்புறப்பட்டபிதம்
காண்க.

சுவாமியிருகிற விருத்தம்.

அன்பருக்கருளும் சுசர் அலங்காரம் செய்துகொண்டு
முன்பு குண்டோதான்தன்முதுகின் மேல் சரணம் வைத்துப்
பின்பு வெள்ளிடைமீதே நிப்பெருகிய தேவரொல்லாம்
பொன்பொலிப்புஷ்பமாரி பொழிந்திட வருகின்றாரே. (கஎஉ)

தரு - இம் - ஆரபி - ஆதிதாளம்.

கயிலாசுநாதர் வந்தார் சுச்சிதாநத்த

காருணயமுத்திவந்தார்

ஒயிலாகமணக்கோர்லம் கொண்டு விடைமேலேறி

ஒதும்தன் னையகிந்துகருணைமீறி. (கயிலா)

ஒங்கியகிரியிசைநாங்கியிருமுடி மின்னவே

பாத்திடைநவமணிக்சரப்பணிபளபள வென்னவே

பாங்குள்ள செவிகளில் துங்குமுறைகள் ஒளி பன்னவே

பரித்திமிந்நுடைதனில்தரித்திமீழ்ந்நுகில் துன்னவே

தேங்கியகணையாழிநெல்சுளில் பாயசெய்ய

சிலம்புகள் பாதத்தில அலம்பிடவெகுதய்ய. (கயிலா)

இந்திரன் ஒருபுறம் சுந்தரக்காளாஞ்சி யெடுக்கவே

சசன் அடைப்பையேந்தலாசப்புனைகள் அக்லிகொடுக்கவே

சுந்தவருணன் வந்து வந்ததைமலர்கொண்டு தொடுக்கவே

சாலமருத்துவனும்துலவட்டம் கொண் டடுக்கவே

முந்திரிகுருகிசுன்னாடி காட்டிச் செல்ல

முதிரும் அளகைக்கோமான்ரி திமழைபெய்யநல்ல. (கயிலா)

ஆதிசேஷன் முகமல்லோ திருநீலிவந்தாத்
 ஆஞ்சியம் அடுத்திருக்கவேண்டுமென்று
 மீதிபுஷ்பபத்தன் லுதும்வடபனுவல்
 சிறையும் சட்டையெல்லாம் அறையும்வாத்தியங்கள் ஏங்கவே
 போதனும் உதவியோ லுதும்போதற்ப்பக்கத்தில் குழ
 புத்தியுடைய ஜெயநந்திபெந்திரோ தாழ் (கரிலா)
 பொங்கும் கணங்களைக்கையில் தரும் விருதுகொடி குடிக்கவே
 போதரவாகத் துண்டோதரன்மதிக்குடை பிடிக்கவே
 கொண்ககிமிரும் தெய்வமங்கையர் நாட்டியம் நடக்கவே
 கோலமுடைய தலசிலமுனிவர் துதி படிக்கவே
 இங்கிதங்கவரிசன் இருபுறத்திலும் வீச
 இமக்காதிகளின் இன்பம்பயக்கொருட்பாகாச. (கரிலா) (கௌ)

பொதுவிரூபம்.

இத்தகவிறம்பாசிலுறாகட்டத்தோடே எழில்மதுரைக்கப்பறத்தி
 ல் எய்தும் காலே, விந்தையுள்ளமன்னாருடன் சுமநிவந்துவேண்டியெதிர
 தெண்டாழைக்ககருட்சென்று, மத்தரம்போலையுந்தமனாரிமாடயி
 வலமாகவரும்பொழுது மாதவெல்லாம், நத்தனத்திலுண்டானகவர்
 மொய்த்தார்போலேநாடினார்நாற்பக்ககடிகுறையே. (கௌ)

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகப்பரமசிவனார் அநேகதேவகட்டக்கருடனே
 மதுரைப்பட்டணத்துக்குவெந்நியெவரகதேபி சுமநியாசியமந்திரி ரா
 ஜர்கருடனேவந்துவணங்கி எதிர்கொண்டழைக்கவாம்பாணவரம்பட்
 டணத்தாக்குள்ளேசென்று பரவந்தம்போலையுந்துள்ளமாடக்கள்கூ
 டியவீதியையவலமாகவரும்பொது பெண்களெல்லோரும் பூந்தேட்ட
 ததிலவண்ணக்கட்டக்கள்கொய்த்ததுபோலேவந்துசுவாமியைப் பூழ்ந்
 துகொண்டவிறும்காண்க.

கண்ணிகள்.

இம் - நாநாமக்கிரியை - ரூபகவினம்.

பரமசிவன்வந்தாரென்றுதிரமுடனாகாளம்கவியுறையுக்க நல்ல
 பவனிவரும்பொருளை அலணிப்பெண்கள் காணவந்தார்தழைக்க
 விசுவகிவம்பலமபிடவேணவிலென்றுகூழ்ந்துணைக்கிவொர் ஸூயர்
 மெய்யுணைக்கண்கிவையலதுகொண்புகுன்றிவொர். (கௌ)

ஒருத்தி சொல்வது.

வெந்தொடியெயிலையிலவரும்சந்தரமணம்புணர்வண்ணி முன்பு
 பரிந்தியதவங்களைநினைபுரிந்தனனோரப துகயற்களணி
 கந்தமலர்க்குழல் தனைவந்தையுடன் புணர்வதற்காய்ப்புனை இந்நக்
 கந்தசென்னதவம்புரிந்துகித்தமுடன்வந்தாரோபினனே. (கௌ)

ஒருத்தி சொல்வது.

சாரிகையொழிந்தித்தவநிலுள்ளார்வனைவொரும்காமே இவர்
 கடிமணத்தக்காண்பதற்குப்படியில்லெருபுணர்வியம்செய்தோமே
 செரிசிலேமருமனைச்சிருளளபொன்மலைகண்டாற்போலே இந்ந
 தீனிலத்தலபாண்டியலும்காணவரம்பெற்றிசுழ்முன்னுலே. (கௌ)

ஒருத்தி சொல்வது.

மங்கையேசேன் இவர்வடிவைச்செங்கமலவிழிகளினுல்கண்டேன் என
 தன், மங்கையிழைந்துழல்சரியவட்டமுலையிம்பயல்சொண்டேன்
 பொங்கமுடனிலுளிரவீனே அக்கமதில்சேரரேல்காணெப்பொல்லாப்
 பூமலர்வயதிமேகொடியகாமனிமெப்பூசலுக்காற்றேனே. (கௌ)

ஒருத்தி சொல்வது.

பெண்ணரசேனா லுமந்தவண்ணமயல்கொண்டதென்னசொல்வேசீர்த
 பெராள்தம்முடனேசேரமல்லப்பழநாள்செவ்வென்
 கிணைமுலைநெருக்குகநண்ணும்வகைகழலுதமயாராய் மீன
 தேனனும்தருணமென்றென்மீதங்களைச்செங்கிலுனெநெராய் (கௌ)

ஒருத்தி சொல்வது.

ஒண்டொடியெயிலேகள் இவ்வாங்கண்டவுடன்என்மனைதக்கானேன் இ
 வர், உசந்தனோபவிலித் தினிமேல் இகந்தனிலையென்னுணைகப்பெணே
 திண்டானமாலிகையும்கிண்டகளபச்சேதும்சுருதே இடை
 தாக்குணெற்பூந்ததிலும்மீகிப்பிலிமீதவழ்ந்தமே (கௌ)

ஒருத்தி சொல்வது.

பொன்னினையாய்வாசனையும்நன்னமுட்பெற்றிருத்தும்வனே நல்ல
 பூக்களெல்லாம்அம்புகளாய்த்தாக்குதேயிதென்கொடுமைதானே
 வன்னியும்களமேனிதன்னிறம்பொய்வேறுகிறத்தருதே எனதன்
 மதுவதுவைவிறிசெருகிக்கிதுகிமென்றேதருவையாயவருதே. (கௌ)

ஒருத்தி சொல்லாது.

மேகநிலையெனெய்திரல் இவ்வாறும் உனையிருக்கிறதாயேனல் என் தன் மனத்தினுள் னுடவிடையேறித், தனித்திருக்கிறாடிமென்மேலே பரிபூரம் இவ்வாறமக்குத்தரும்மயபூரம் இவ்வாறவதனம் இப்போதே யெ லுணர்நீ, டார் கனிலுந் தசாமர்த்தியமயார்க்கு முப்புவியீதிரில்வாறதே. ()

ஒருத்தி சொல்வது.

மின்னரசே சொல்லுவதைக் கேள்வி என்னகத் தில்நாணமென்பது இனிமேதினியில் காணாமலுருமா தெனவேசொல்லுவதும்தொல்லுபொன்னியுரும்கையா இடம்கின்னமிலா நெஞ்சைத் தூதுவில்டேன் அது, பொனதின்னமவரவில்லை ஆன திருப்பென்களடனகிட்டேன்.)

ஒருத்த சொல்லாது.

சரிமுறையென்கண்ணெதிர்தெரியும் இவர்தலமெருங்கித்தானெ ள
ன்தன, ஸுணைமுலையோடணைத் திரம்போதிணைமுலையேகண்டன டு
தானெ, அரிவையையேயெய்க்கும் இவர்பெரியமெகஜாலபிசின்னயிதமோ
நம், தரசிதன்னைய்ப்புணாமட் மெச்சியமுடன்வந்ததெத்தவந்தமொ ()

பொது விருத்தம்.

மாநதில் சிவரீதியுள்ளவனாவதால் மெய்யுடையவனாகக்
கூறாமல் கொண்டு கொண்டு வருவது நான் இப்போது
சிவரீதியுள்ளவனாகக் கொண்டு வருவது நான் இப்போது
பேசுகிறேன். (ச)

(ஒருத்தி மன் மதனைத் தூஷித்தல்.)

கொச்சகத்தரு - இம் - சங்கராபரணம் - ஆதிகாளம்.

நீதியுள்ளமெய்ச்சிவனார்செற்றிக்கண்ணினாலெனிக் கி
ஒதுமஉடல்தியர்துருப்பழியிலொதிருந்தும்
மேதினியிலஉன்னுடையவீர்ப்புவியுடையதென்னுடனே.

வாதுசெய்வங்கத்தென்னமார
சாதுரிமரகுமோசொக்கோரா
மனத்தனெகொடுஞ்சினத்தனே
வம்புகளேன்வெரு தெம்புகளேன்சுமன்
வருத்தறய்யும்பு திருத்தறய்யநாஹம்

பெரெல்லா
இந்த

மாதலவோ இதுதலவோஇனி
வஞ்சமுனக்காகாதே.

(525)

நாசமாய்த் தீபோனதானோயிலேயுள் மனைவாள்
சுசுதேந்தான் வேண்டி இரக்கியுனக்காகித் தார்
பாசமாய்ப்பெண்ணுல் பதவிதனைப் பெற்றிருந்தும்
மோசம் செய்வுண்னினையேகாமா

நீசபுத்திதர ஸ்வரஸமா
முன்கிருய்க்கி கடுக்கிரய
மோசமடா வமுநராசமடா சஸ்த
முறக்கமோ காலத் குறக்கமோ பொய்
முறத்தியினே அப கீர்த்தியினே
ஈடகிரோமணியே.

இந்த
மெத்த
இது

ॐ (क. २. ७)

வெகத்தருமபதி ஸ்ரீவிட்டுக்காணத்திலுள்ள ஸ்ரீவிட்டுத்
தக்கமலா ஸ்ரீஜீராம காராயத்தரித் தக்கொண்டு
பித்தொருயிரோயுமீலித்தாவிட்டு ஸ்ரீலாமல்
இக்காரத்திலுள்ள பொருள் ஸ்ரீமம் இத்தத்

திருக்கோவில்களில்லாது ஐந்தாமம்
மேசுறார் கடி லாசனார் ஐதை
யேனிலவார் ஐனேமேனிலவார் இனி
யெட்டடாகடை கட்டடா ஐநற
யெத்தசனே ஒரு சித்தசனே நல்ல
இன்பப்பெறுவாயே.

இந்தத்
பா

(४७५)

(ஒருத்தி சந்திரனேத்திட்டேதஸ்.)

கந்தார்த்தம் - இம் - மோகனம் - சாபுதாளம்

மாநாடுகள்வதனதநுக்கே மேதினிதனில் ஊமையாகமேவியிருந்தும்
காதகவினைசெய்வதனால் சிதளமதியேயுடலம்

தேய்ந்துகீபோரூய் ஒருதாளில் மாய்ந்துதான்போரூய் வினைத்
சார்தனென் றுகோமலிகாபுகல்வது காய்ந்தனஞ்சுறுகொடியுர
தக்கதாபியநல்லபாம்பெனல் ஒக்குமாதத்தில்பாதிநாளுடாந்
தேய்ந்துகீபோரூய். (கயகூ)

சிறுமிசைபுனைபெயவைத்திடெரகிவாஸாஉனதுகொடுமை
பார்க்குப்பிரவு சரந்தெய்யுமலகத்தார
தரலியிலெஉசாதுவெம்மை

(क. ५. ५०)

தாங்கிடுவேனோ மதியேயுன் பங்கிதுதானோ
நிங்கெதாவதுசெய்ததுண்டோ சங்குதேயேனெச்சுவதேது
நியனேருநதுபோகம்செயும்அநி
யாயனேதுதுபோதுபுனிதி
தாங்கிடுவேனோ.

(க 60)

உன்னுடன் ஒரு தாய்கருவியில் நன்னயமாடவந்ததுனைவி
நன்மனைதனையே தன்னியவெம்மைமயி னுலே
பின்னமுதும்படியழிக்கும்

பேயனேபோடா சளங்கமுள்ள தியனேபோடா
காயும் உன்கொமைமையும் மாயமும்துறிகுவேன்
நியனேச்சுவது ஞாயமல்லடாகொமை
பேயனேபோடா.

(க 61)

(ஒருத்தி குயிலேப்பழித்தல்)

வெண்பாத்தரு - இம் - சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

தன்மனைபோலேதழுவினவளர்த்த
அன்புள்ளதாய்குரல்கேட்டபொழுதே வன்புடனே
மாமாய்செய்துமெள்ளவஞ்சித்துவெருகி
யேமாத்திவிட்டகுயிலே.

குயிலே உனைநான் அறிவேன் இப்போதுசெய்யும்
மயில்கள்முழுதும் அறிவேன்
மயலால்வருந் துமெனை அபலாய்க்கிறேத்துமெக்த
ஒயிலாகக்கூடியுந்தன் செயலையென்காட்டுகிறாய்
குயிலே உனைநான் அறிவேன்.

(க 62)

நன்னகர்கள்வார்த்தைக்குரலுலவமைபாகியுப்பீர்
மல்குதாய்கள்மேனிகர்மாத்நனிரால் தங்கி
உயிர்வாழ்ந்தும்பெண்பிறப்பில் உத்திரந்தும்மளனைக்
குயிலேப்பழிப்பதென்னகோள்.

சேனாகப்பேசலாமோ மதப்பயலுக்
கானாதுயேசலாமோ
நீரும்வனத்தனில்ந்நாறும் இருந்துகொண்டு
முனைசித்தநூலேயே கதங்குத்தி
சேனாகப்பேசலாமோ.

(க 63)

ஒருத்தி தென்றலை ஏசுதல்.

கலித்துறைத்தரு-இம்-பயிரசி ஆதிதாளம்.

தியலிஷ்டமும் குளிர்த் திருத்தேகொல் துய்செய்தியைப்போல்
ஆயும் ஒரு குளிர்காற்றாயிருந் திங்கரிசுவைங்கள்
துய்ய உயிரைச்சுவைத்துண்டு கொல்லும்சுடுதென்றலை
நீயும் உருப்படியாகுவையோ இரந்தநீணிலத்தே

கிலத்திலுனைப்போல் இல்லையே தென்றலை உந்தன்
சலந்தைக்காட்டாதே ஒல்லையே
குலத்தொழில்காண்டியாமல் சலித்துச்சீறுகிறாயே
கிலத்திலுனைப்போல் இல்லையே.

(க 64)

வல்லாளரானபரமேசுரபக்தம்மருவில் அங்கே
பொல்லாதபாம்புவிழுந்திடுமென்றுபோக அஞ்சி
உல்லாசமாய்க் குவந்தென்னை துன்பம் உறுத்துகிறாய்
வில்லாதபாம்புவிழுந்து அடிவண்டுசென்றுவிடுதென்றலை

விவிராயுனதுகுது தென்றலேயினிக்
கெடுவாயிடுகெனவந்து
படுபாவி யாரும் அந்தக்கொடுமாரன் தேரெனவே
ஆடம்சீசெய்கறாய் அது நடவாது சொன்னேன் சொன்னேன்
விவிராயுனதுகுது.

(க 65)

ஒருத்தி சகிபுடனே சொல்லுகிற தரு.

இம்-பந்துவராரிசாபுதாளம்.

தையலே நான் என்ன சொல்லுவேன் அம்மம்ம இந்த
மையலையெப்படி வெல்லுவேன்

சையமுனைகள் கிம்மிமீறுது மெய்பிதுள்ளவண்ணமாயது (நக)
வகயிலேயெய்வனைகள் சோருது துய்யசேலையும் அவனிசேருது

மாரன்வாளிகள் வந்துதாவுதே பூஞ்சோலைதன்னில்
கோரமானதுயிலதன்குவுதே
நேரிலாந்திணையவிசுது சிரிவாவசை அந்நிலப்பேசுது
பாரகீகடவுஷிலுலிக்குது சாரலார்க்கு கால்சலிக்குது (நக)

சுத்தனக்களபங்கனாரியுதே பகம்பொன்னுலச
மைந்கமுத்துவடங்கல்பொரியுது

விந்தையாம்பெருமூச்சுவருந்து பந்தமான்னதுன்னஉருது
கந்தசேசுக்கிதுவும்வாரோ இந்தவேளையில்என்னதுகோ (தை)
மேசமாய்நுருவார்தனதொல்லாரோ முத்தமிட்டபெயோ
நாசையாயவனைசேர்ந்துபுல்லாரோ
வாசமாய்துத்தந்திடாரோ பாசமாகிடுகந்திடாரோ (தை) (1)
சசனார்அருள்செய்தல்பொய்யோ யோசனையெதுசெய்வெனையோ

ஒருத்தி மன்மதனைக்கண்டு பயந்து சொல்லுகிற தரு.

இம் - புன்னகவாணி - சாபுநாணம்.

மன்மதன்துதோவர்துவிட்டானே நான்என்னசெய்வென்
மன்மதன்துதோவர்துவிட்டானே
மன்மதன்துதோவர்துவிட்டானையெனையோயுமாபிறுக்குதே
மனதுபத்தந்தேசமெனையோயுமாபிறுக்குதே (ம.)

கருமபுவினும்சுருமபுநாரியும் பூமல்துபாரியும்
கதித்தநாழமுனைக்கட்டாரியும்
விருமபுமினக்கொடியுமபூரணனெனையோயுமாதிக்குடைபும்கண்டி
வெருளும்கொடியுமிருளினையுமவெதற்குடையுமொரு
ம்கொண்டு (மன்)

கவருயிரினினிசின்னமும் புதரகளபேரில்
கொறித்திடும்கொரபுசின்னமும்
தரவுமொகமுட்டிவாட்டிமுத்தியுமனெனக்கிளம்பியிடு (மன்)
தாணமெனின்க்குதினாகட்டித்ததும்நெனறல்தேரிலேறி

வில்லைஇதோவார்கோட்டுருளையா டக்கார்டிசெய்து
வெய்யகளைகரேபழுட்டுருளையா
வல்லிபொக்குமுடிகளையுமார்துளிரகறுக்கெனையுமா (ககக)
வைத்துவளக்காயினிடுருன்இதைவளக்காயினிடுருன்சொல்லுமா (ம)

ஒருத்தி நேயோசவாமிபுடன் சொல்லுகிறாள்.

சேபத்யம் - தரு - இம் - ஆசந்தபயிணி - ஆதிதாணம்.

மன்மதனைமுனைபுமாய்நாசையெனையோ

ஆருயிர்தத்துவார்துருந்தால்

வன்மையாமபுகித்திடும்கொடுக்குமே

அதுபொலனென்கி காகவியாடு

இன்மையாய்ச்சட்டவச்சேர்த்தின்பம்அருளினால்
மேலாபபுகித்தும்மேலேயுமல்லால்

கன்மனம்சொண்டின்பம்அருளினையோ

கிட்டிடிப்பென்பதில்நாசையோ

[கமனித்து]

ஆகலானையென்புடனானுதிருந்துகோதிமிசையுமிதழ்துதாசு
மனையதுநீக்கியாண்டுகொண்டுவையா மாநாமிசையிடுத
மோடிமேன்வளவாரோ.

மோடிசெய்வதுநாசையோ

இப்படியுன்

கொடுவதென்னையோ

தேவமனையிடுந் தோடிவந்தும்மிடத்தில்

நாடிஅருள்கமல்கிடுபனதன்மீது

மோடிசெய்வதுநாசையோ.

(ககக)

(உதபலமாலேத்தரு - இம் - இதுவும்அது.)

காசதுகொண்டென்னையெனையோயுமாதிக்குடைபும்கண்டி
கொகமனையிடுந் தோடிவந்தும்மிடத்தில்
அருள்கமல்கிடுபனதன்மீது
கொடுவதுநாசையோ

கருமபுகித்தும்

அருள்ககண்டி

பாருமபுகித்தும்

வரும் மதாதித்தும் தழுவென்னைக்

செருமவிரகமனததிருமதுவசமம்

கருமபுகித்தும்

(ககக)

ஒருத்தி சவாமிபுட்புதித்தல்.

இம் - கேதாசகௌனம் - சாபுநாணம்.

உம்மைவெப்படி அனையனையோ சவாமிபுயெனையோ
உம்மைவெப்படி அனையனையோ
உம்மைவெப்படி அனையனையோ
செம்மையாய்நுருவார்தனதொல்லாரோ

(உம்)

நீண்டபாழும்விட்டபடுத்திரே சாமபுழைப்புகி
ஆண்டியாய்நுருவார்தனதொல்லாரோ
நாண்டிபுடனம்செய்நாண்டிபுடனம்செய்நாண்டிபுடனம்
வேண்டிவந்தடுத்தபேர்சொல்லெனையெனையோ

(உம்)

கண்ணிலாதவாநிமிடமே அன்னையோ
வன்னையோ

அச

மீனாட்சியம்மை நாடகம்.

விண்ணவர்க்கொருமருந்து சந்தவர்க்கெயிலேயிருப்பினென்கொண்டிர்
திண்ணமாய்க்கழல்வாதம்பெற்றீர் சிவகிலேநீரேற்றம்சொண்டிர் (உம்)
காசிலாதனைவரானீரே வேணைக்கடுத்த
நேசம்செய்யும் துயரானீரே
மாசிலாதந்த வேணெல்லாமலாதத் துயரப்பினோவடி வலையந்தீர்
பாசமாசியமரையையாலேபடியுனோர்களை யெத்தவரந்தீர். (உம்) ()

பொது விருத்தம்.

மங்கையர் இந்தவண்ணமையல்புண்டடியர்போலே
துங்கையருக்கேவண்டிக்கொழுதுகொண்டிருக்கும்போது
சங்கரர்களுணைகடர்ந்துநக்கமெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுப்
பொருகுபேரின்பம்வந்திப்புகள்செய்துநடக்கின்றாரே. (உம்ச)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாசமாக மாநர்களுெல்லாம் அதிகலர்க்கொண்டிம்
னதுருகிமெய்யடியார்கன்போலேதுதிசெய்துசொழுதுநிற்கும்போது
பாமசிவனார்களுணைகடர்ந்து சிற்றின்பத்தைக்கொரிய அவர்களுக்கு
மெய்ஞ்ஞானம் உதயமாகிப்பேரின்பம்கிடைக்கும்படிசெய்து
துவிட்டுநடக்கிறவிறம்சான்க.

விருத்தம்.

நாதர்இந்தவிதம்சென்றுமனைபூன்சேர நாரியர்மங்கலம்கொண்டெயர்
துகாட்ட, வேதியர்பல்லாண்டியம்பநந்திகேசர்வியன்தோனோபிடித்
துவிடை விட்டிறங்கி, மாதவனும்பிரமனும்நகீட்டப்பற்றியகிறுந்து
நடைப்பாவாடைமேல்கட்டி, போதரவாயுட்புகுதப்பெண்களோடு
பொன்மாலையுத்துபம்பூசித்தாளே. (உம்உ)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாசமாகப்பாமசிவனார்க்கென்றுமாளிநைருகம்பிச்சே
ர்த்தவுடனே பூங்கொடிபோலச்சிலபெண்கள்திரேவந்து பூணரும்
பம் கண்ணாடி முரக கொடி அக்குசம் சவரி திபம் மணி என்று சொ
ல்லுகிற அக்கட்டமங்கலக்களம்கட்ட வேகமுனிவர்பல்லாண்டுகிற
நந்திகேசவரனுடையதோனோபிடித்து ரிஷபவாகனத்தைவிட்டிறங்கி
விண்ணுவும் பிசம்மாவும் இரண்டுபுறமுமாகலாகுகொடுக்க சுந்தோ
ஷத்தாடனே புகுப்பயந்தெளித்துவிசித்திருக்கும்கடைப்பாவாடைமே
ல்கட்டி உள்ளேபுகுந்தவுடன் சிவமங்களுகொட்டினோருசனமா
லையெதிரவந்துபாதபூசைசெய்தி மலிதமகாண்க.

மீனாட்சியம்மை நாடகம்.

அரு

தரு - இம் - சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

பாதபூசைபூன்னைவனே காஞ்சனமாலே
பாதபூசைபண்ணிவனே
சோதியினையாளருக்குது நாயகவுரிமனானருக்கு (பாத)
மங்கையர்க்குக்கைநீர்வார்த்த அடிவேகம்
வண்மையாய்ச்செய்தின்பர்வாக்க [ண்டு(பா)
செங்கையால்தீர்த்தசனையுண்டு சிவசின்மேலேதெளித்துக்கெ
பட்டுவஸ்திரத்தினாலே துடைத்துநல்ல
பணிநீரால்ஆண்டிமேலே
மட்டுள்ளகனபராகி காரிவாரிவந்திப்பூசி (பாத)
சுந்தபாமலர்கன்பெய்து மனதில்வெரு
சுனிவுடன்அச்சனைசெய்து
முந்தியெதிரேயினங்கி முறைமுறையாய்மிகலணங்கி (பாத)()

காஞ்சனமாலே சொல் விருத்தம்.

பொருவதுமறைதுகக்கும்புண்யரேபோற்றிபோற்றி
மருகாய்க்கருணைகூர்தவள்ளலேபோற்றிபோற்றி
அருமையான்படிபுன்பெற்ற அணங்கினைமணம்புரிந்து
திருநகர்அரகம்கொண்டிவையமுடன்ஆளுகிரே. (உம்ச)

பொது விருத்தம்.

திருந்துபொன்மாலையிந்தப்படியிண்ணப்பம்செய்தவுடன்சுவா
மிதிருவுளமிகித்து, பொருத்தியதற்கினைசுந்தருளி அன்பாய்ச்சென்
றுபுனிதமணமண்டபத்தில்திறிறுந்தே, அருந்தவருமதேவாசனம்
தங்குளதங்கன்அசனத்திலிருக்க அருட்கடைக்கண்காட்டித், தருந்திரு
மாமணமுநர் ததம்வருமவனாக்கும்ஸ்தயவர்க்கெய்நடனாததைப்பார்க்கி
னருரே. (உம்ரு)

கடனத்தரு - இம் - தோடி - ரூபக தாளம்.

நாத்ததிமித்த தெய்வெய்ததமிதா டெதக
தத்தித்தகதிக்கிணைதோம். (தா)
மையலாகினைன்மிகவும் என்சுவாமி என
மருவிச்சகம்அருளிச்செயும்
மையலாகினைன்மிகவும்என்சுவாமி
துய்யகனிவுகொண்டுபூமி துதிக்கும்சுதோரனவெருகாமி(தா
மாசன்கவினகலவந்துதாவடுத பெரு
மலேபோலஇருப்பினெய்மிட.

மாரக்ஷை நன்வந்துவருவதே [(கா)]

வீரமாளாசுரிகளாகவுதே வெணமதிவெய்கிரணம்தரவதே

மந்தமாருதம்தீர்த்துவிசுதே

மெத்த

வலிதாசியுடையோலவே

மந்தமாருதம்தீர்த்துவிசுதே

[தாம்பேசுதே. (கா)]

முந்தி அலைக்குச்செவிகள்குவிதே மூர்க்கமாய் அளந்நிப்பழித்

வெற்றிமாலையும்தோளரே

மது

விண்டே நிறைவண்டாமலர்

வெற்றிமாலையும்தோளரே

[(கா)]

நற்றவர்பண்கமலத்தாளரே நயனைமீனாட்சியம்மைமனாளரே

பொது விருத்தம்.

நக்கையர்தடனம்செய்யவல்லருள்காட்டிக்கொண்டு

பொங்கமாய்மனமிழந்துபுனிதரும்இருந்தாரிப்பால்

மங்கலமணவனறக்குவருவதற்காகமாதர்

அங்கபற்கண்ணிதனை அலங்காரம்செய்கின்றோ. (20௭)

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரமாகப்பொங்கலாராள்வந்தனப்பெண்கள்செய்த
பரதாட்டியத்தில்கிருபாநோக்கமவைத்து சுகதோஷத்துடனேயிற்
நிற்கும்பொது திருக்கலயமணம்பாதுக்குவருவதற்காக மாதர்
கள் அம்மைவை அலங்காரம்செய்துவிதம்காண்க.

திபரத - இராகம் - முகாரி.

மங்கலவுல்லாசமாதர்களுல்லாம் திருத்தமாய்க்கூடியவர்கள்மீனாட்சி
அம்மைவைப்பொற்பிடமநாறிநுந்திச் செம்மையாய்க்களபல்கள்
சோகலுங்கிட்டு, வனமிருத்தபூரவாணைகொண்டபனிகீரிலாட்டியெப்
ட்டினுலகீயி, அணிசெய்யுமண்டபம்களிக் திருத்த தணிவுடன்லட்சுமி
சாஸவதிவந்து, குளிர்சாந்துதடவிபெருந்தலைவாரிவனமாதமுடிபொ
ட்டுவெண்கொண்டையிட்டு, நயமுள்ளஜடையில்காக்கடிவலந்துசம
யமானத்தினைக்கட்டிபைமாட்டி, முருவுமாணிக்கங்கள்வரிசைபாயி
ழைத்திருசுடர்ப்பிறைகளும்இலங்கவமைத்து, மல்லிகையிருவாட்சி
மந்தாரமுலலை நல்லசம்பங்கியாள்நாமாலைமுட்டி, நெற்றியில்பொட்
டிட்டுவெய்திந் து முற்றியமைதிட்டமுன்வட்டமெய்திட்டு, சந்திர
லாக்கவையவமுடவிரட்டு முத்துநல்கொங்குதெருநீர்விட்டு, நன்

கதாடகதழும்களிலுள்ளதெப்பும் சனதியாழ்வுதீர்ந்தபாயின்
யும், வள்ளைதோசெய்யிட்டமுயிர்பாட்டி தூசகி ஒளரியஅட்டினையுட்
கழுத்திட்டி, களரும்பதனமீதுகச்சையிருக்கித் திளைசாண்டபொரோ
ணந்திகழ்ச்சாப்பணியும், சவர்தன்மால்குருமகாலுட்பதக்கமும் பவ
ளஜூரககுருமபருமுத்தவாடும், மருவிஜாமலையும்கரகண்டிகை
யும் அருமையாம்திருமார்பில் அழகுடன்சூட்டி, சந்தனம்சூக்குமம்ச
வ்வாதுபூசி விரிந்தயாமணிவாய்க்மிளிர்பாஜுபந்து, தூயநாயகதுகள்
தோள்வந்தியேந்தி நெய்மாம்கங்குநைநிலவுசெம்பவளம், அறைகின்ற
சாப்புகள் அண்தகட்கள்கள்முறையிடும்பொன்வளைகற்றுகைகிட்டு
மின்னுமோ திரவண்கள்வில்கள்கிட்டு நன்காபலவணம்நகங்களுக்கி
ட்டு, இலகுபிதாம்பரம்இடையில்கிண்துளையிருமட்டி மாணம்நவெ
ல அமைத்து, கோலமாமேகவருருமளிக்காத்தி சேலைமேல்அசைய
வேசிநக்கவிதேது, செய்யுட்பாத்தில்செம்படுகதிட்டி துய்யதாபு
ரம்தனடைதூண்டிசுதக்கை, அந்சயபாடகம்அழகர்விட்டு கத்தரு
ளையின்கள் கால்விரலணிந்து, அன்பாகஇவ்வண்ணம் அலங்காரம்செ
ய்து இன்பாணகண்ணுமெய்திரிலேகாட்டி, இருவரும்மேகமுதுவையிரு
புறமீட்டித் தருவள்ளினைவெய்வொளையுந்தனளே. (20௮)

பொது விருத்தம்.

இப்படியவளிகாரர்கொண்டெழுந்தமீனாட்சியம்மை

துய்யுளகமலைவாணிதனைக்கரமபதற்க்கொண்க

செம்பெகலாடம்நீண்டசித்திரமயிலைப்போலே

மெய்ப்பிடுகண்டமேவுமணவறைவருகின்றோ. (20௯)

அம்மைவருகிற தரு.

இம் - முகாரி - ஆதிதாளம்.

அம்மைமீனாட்சிதேவதாள் மணவறைக்கு

அம்மைமீனாட்சிதேவதாள்

இம்மைதனிசெய்கரு செம்மையுதறிப்பின்பு

மெய்ப்பெயர்கயலிட்டில் எம்மைவிடுத்திருளும். (அம்மை)

மக்களத்திருமுகமினன தாடங்கம்காடில்

தூக்கமாய்ப்பளபனவெண்ண நெற்றியில்குட்டி

பொங்குஜோதிப்பிரபைபன்ன ரத்தனப்பணிகள்

தய்யுமார்பினிலுவிதுன்ன மிருத்தவன்னைச்

செய்கையுனைவருகு

லங்ககணமரசியி

லங்கமணிலைகது

லங்கவனைகலைபி

யங்குதேவனின் பங்குமகரடி
கோகுபிரமுது ளங்குயிலிருந்து. (அம்மை)

சுந்தரப்பெண்கள் நடமாட ஆரம்பமாதர்
வினையாடக்கவரிகளேபோட அடைப்பையேந்தி
இந்திரனியெடுக்காராட முத்துகள்தொடக்கும்
சந்தவாட்டக்கவிதைகூட கோபனப்பாட

சந்தமலர்த்திருவும் சந்தவாலியம்புடை
சொந்தமுடன் அடுத்த வந்துகரக்கந்தர்
முத்திமலர்மழைகள் அந்தவார்பொழிய
மந்தமனமுடன் கிந்தையிழுச்சுகொள். (அம்மை)

அண்டம்புவனம்பேற்றவிநி காஞ்சனமலை
கொண்டவத்திலுஞ்சுமாரி யாகிவந்தவள்
கண்டுதிப்பவர்க்குபகாரி மதுவையுண்டு
வண்டுகளமொய்க்கும்வெப்பந்தாரி வெகுசிக்காரி

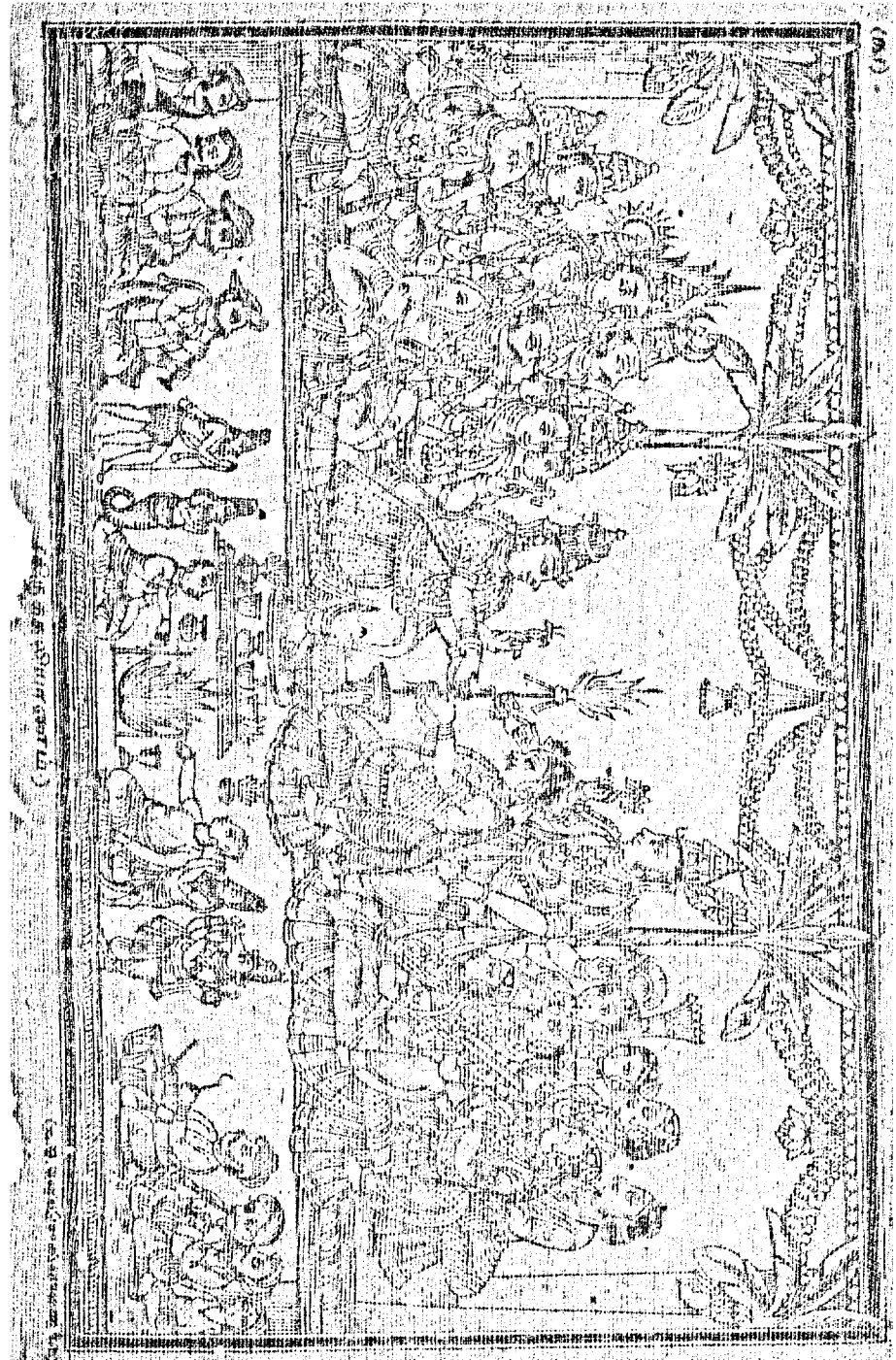
பண்டைமறையவர்கள் அண்டவனங்கிடத்தி
ரண்டுகளிலினுடு தொண்டர்தொழுதிவறஞ்சு
மண்டலஅரசர்கள் நெண்டனிட்டமலர்கள்
விண்டகொடியைப்போல அண்டசெளபாக்கியம். (அம்மை)

திருமண விருந்தம்.

அற்புதம்சேர்நேயியித்தபிதமாய்வந்தே அன்புடனேநானம்தா
ன்அகத்திற்கொண்டு, கற்பகத்தில்காமவல்லியடுத்தாற்போலக் காரு
ன்பபரமர்ப்கமரலின்திருந்தாள், நற்புளிநமணமுடன் நம்பலேலலந்து
நண்ணினதால் திருமகள் கையதன்மகிழந்து, தற்புர்தாள்பூசித்துந்தா
ரேவாரக்கந்த தாங்கினுர்மணமசெய்யுங்குகொரே. (உருக்க)

தரு - இம் - ஆரத்தபிரவி - ஆதிநாளம்.

கலியாணம்செய்காரே சுத்தரேசர்
கலியாணம்செய்தாரே
கலியாணம்செய்தாரேகதியுள்சாட்சியை
கருணையாலகெல்லாமகாக்குமீனாட்சியை. (கவி)

பிரமன்மந்திரத்தாலே - சூரமகிணி
 பெருகர்செய்துமென்பேலே
 திரமாய்ச்சடங்கெல்லாம் திருத்திக்கைதரில்பீட்டி.
 திருமகிணியம்தாத் தேவிசுரத்தில்கூட்டி. (கவி)
 அண்டர்பூமாரிபொழிய அன்பருக்கெல்லாம்
 ஆநந்தம்பொங்கிவழிய
 விண்டபொரிவையப்பெய்துவிதிப்படியே இயற்றி
 வேதன்சேர்த்துவைக்கவிமலைகரத்தைப்பற்றி (கவி)
 அகிலவிவஸம்வந்து அரசாணி
 அன்புடன்சுற்றியுருந்து
 அக்ஷணத்தேவிதாளை அந்நகையினுல்தாக்கி
 அம்மீமேலேயேற்றி அருந்தித்தனைகோக்கி (கவி)
 மங்கலம்வந்தும்நாவ மந்த்ராகூடநாத
 வாரிமுனிவர் தூவ
 தங்கும்வாழ்முகந்தருமம்முந்து நுள்ள
 சகலபேருமகளைச் சந்தோஷமதுகொள்ள (கவி) (உகக.)

பொது விருத்தம்.

சந்தரநாதர் தாமசம்மணமுடிவுசெய்து
 மந்தரம்போலுயர்த்தமணவறைவிட்டுக்கிழி
 பத்தமாம்தேவிதன்னைப்பக்கத்திலவைத்துக்கொண்டு
 சந்தமண்டபத்திருந்துநரிசனம்தத்திட்டாரே. (உகக.)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப் பரமசிவனார் திருக்கலியாண முடிந்துக்கொ
 ண்டு திருமணவறைவிட்டுக்கிழி கலியாணமண்டபத்துக் கொழுந்தருளி
 ந்மது தேவியாணப்பற்சத்திலவைத்துக்கொண்டு விற்றிருந்துசகலருக்கும்
 நரிசனம் கொடுத்தருளுமறிதமகாணக.

தரு-இம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதானம்.

தரிசனம்நந்தாரோ-சந்தரோசர்-நரிசனம்தத்தாரோ
 தரிசனம்நந்தாரோபரிசனரெல்லாம்கண்ணி
 தாழ்ந்துவணக்கம்செய்யத்தழைத்தருணுகொண்டு (கவி)
 பிரமன்மால்இருவருக்கும் தேவர்களுக்கும்
 பெருகுமுனிவர்களுக்கும்
 திரமுள்ளந்திமுதல்சேவித்துத்தொழுவல்ல
 தேய்வலனங்களுக்கும்சிறப்புகள்செய்துநல்ல (கவி)
 தெய்வதன்னியர்களுக்கும் முனிவர்களை
 தெய்வதன்னியர்களுக்கும்

சைவமறையவர்க்கும் சாந்தசம்பன்னருக்கும்
நாநனிநினைவானும் நடமுடிமன்னருக்கும் (நரி)

கல்லீர்ப்பமாரன் லடகமணபூமன்
நயசப்பராயதீரன்

சொல்லிவயர்மீனாட்சிநந்தன் துணைகோராய்
துலங்கும்ராமசாமிநொல்லிமரபேர்த்துநெராய் (நரி)

பொழில்பூட்சிதகர்க்கேந்தன் கம்பனாருள்
புனையனக்கப்புகோந்தன்

எழில்சேர்த்தகோபாவன்வாயன்மரபுள்ள
இனத்தோனொல்லாம்கோலினுடம்அதிகம்கொள்ள (சரி) (உகச)

பொது விருத்தம்.

விபவமாய்ச்சுந்தரோசர்வீரநந்தனவோருக்கும்
அடியமாமதுவையாட்சியன்புடன்அருள்புரிந்தார்
நபசியர்ப்பதலிமாரிகள்நயுக்கும் துலநதியெந்திச
சுபமிருதிருக்கலயாணசோபனம்பரவாரோ. (உகடு)

சோபனம்-சுரு-தேவர்களைநாரிமே சபுநானம்.
சோபனம்-சோபனம்-சுபுநானம்-சோபனம்-சோபனம்
சோபனம்-சுபுநானம்-சோபனம்-சுபுநானம்-சோபனம்
துதிநொல்லபாசத்திருமுடிமன்னையர்க்கு (சோபனம்)

துய்யமதுலாவனர்க்குநாரிமே
துதிநரும்அடியர்க்குநர்க்குநாரிமே

வெய்யவன்னையர்க்குநாரிமே
வேதமுடிவாபியமிகுநாரிமே (சோபனம்)

நுருவாகனம்அரும்அருளுசபாசர்க்கு
அண்ணலிக்வினமெல்லாம்அருளும்களைசர்க்கு

வாகுன்மையிலேநிவருநன்னடைநாரிமே
மதிமுருகுருசரிவளளிமன்னர்க்கு (சோபனம்)

சத்திகன்முலும்நாரிமே
தகவபொன்னுட்கொள்கலைதென்க்கும்

சித்தியராதியரிமலந்சிசர்க்கும்
நெடியகணங்களாய்சிசைநந்தர்க்குசர்க்கும் (சோபனம்)

சித்தியெல்லம்பெற்றசீர்முனிவோருக்கும்
சித்தம்கனித்தி மசிவனடியாருக்கும்

அத்தன்நிருப்புநதுஅன்புடன்படிப்போர்க்கும்
ஆருந்தவாரியில்அருகினம்நடிப்போர்க்கும் (சோபனம்)

நன்னயமாப்புவிஆளும்பிராசர்க்கும்
காலவர்க்கும்மதுரபுரிவர்க்கும்
மன்னன்ராமசாமிவசத்தன்னோருக்கும்
மாட்சியாய்அவருமுடிவாயிக்கும்அருக்கும். (சோபனம்) (உகச)

பொது விருத்தம்.

மாதவரபன்வரிமாரகன்மகிழ்ந்துசோபனங்கள்பாட
நாதவாதியமுடிநகையமுள்ளவசத்தம்அடி.
அதரவுடனெவர்க்கோர்அனைவர்க்கும்வரிசைகலவி
வேதன்மால்தேவர்க்கெல்லாம்விடையதுருகினுறோ. (உகச)

சுவாமி-தேவருக்குச்சொல்லிருத்தம்.

திருமணமதன்வரிவலந்திசைசோபனங்களை
அருண்மயம்க்கலியாணத்தில்அனைவரும்சத்தோத்தேதாம்
தருமவிடைபெற்றுக்கொண்டிரகலமுடங்கன்மகன்
மதுவனிட்கொள்கும்மகிழ்ந்துபோயவருவிடோ. (உகஅ)

வசனம்.

அதோதேவர்களை நோக்கினை துப்பொது நமது திருக்கலியாணத்
தில் நாமதுசைவோரும் சத்தோத்தேதாம் இவர்களை விடை
பெற்றுக்கொண்டி அவர்களைவிடைய பதிருருக்குக்குப் போயவருவி
கன்தேவர்களை (தேவர்) அப்படியே மகாபாக்கியம் சகலரும்போயவரு
திதேரும். சரணம் சரணம் சுவாமி.

சுவாமி-திசர்க்குச்சொல்லிருத்தம்.

நன்னயமுடிவரித்திரந்தியெசொல்லக்கோர்
வன்னமாரமுடிபுனைந்தமதுவாய்ப்பதியையாரும்
தென்னவன்னவம்மொல்லொம்பெழுநகனத்தது-னென்றும்
அன்னநதிசைந்தகொல்லாதிபேபனச்செய்கோ. (உகக)

வசனம்.

அதோதேவரும் நகதிசை உமக்கு உத்தரவுசெய்திற தென்னவென்
ருவாரும் மருடபிதேகம் பெற்றுக்கொண்டி சவுந்தாபாண்டியமுடி
வனமன்ன மதுவாரகலாயாணக்கருதிதேரும். ஆலகயிலே நீரும் ம
தகணங்களுடனே அதற்குரிய பரிசளக்களாகவடிவெடுத்துப் பன்னி
டைசெய்யக்கடவீதன்.

பொது விருத்தம்.

கருணையால் நசர்சொன்னகட்டிப்படியெமெத்தப்
பரிவுள்ளவனங்களைல்லம்பரிநனராதித்தாழந்தார்
தருமமாய்சத்திரோசாவந்தாபாண்டியநதித்த
திரமணிமகுடம்புண்ணிசுருநாணங்கிட்டாரோ. (உகடு)

தரு-இம்-உச்செளி-ஞபகநாணம்.

பாண்டியனுஞ்செய்தபாண்டியனுனொ
வேண்டியபேரகளை ஆண்டருள்செய்திடும்

மெய்யுறவழித்தொருகையில் செக்கொக்கொண்தி
புண்டபரிசுளர்கண்டபுரிமன்னர்

பொற்றிந்தினம் துதிசாற்றப் பூண்டில் (பாண்டி)

ஆனவிடைகொடியினக்கொடியாக

அரவணியாவும் பொன்கி ரவணியாகவென

காணப்புகழ்படைகணகத் துதிவுத

கணகமுடிமணிதங்குமுடியாக (பாண்டி)

மன்னர் எல்லா மகிவன்தனைத் தொழுவது

வண்ணம் பென்று சொல்லி மூலாத் துதி

கண்ணமாதவெழுமையிலே நானே

கண்ணமாதவெழுமையிலே நானே (பாண்டி)

சொந்தந்திநியானசந்தரண்கந்த

துத்தியங்களுசெய்துநீதநழும்பி தியாய

அந்தமுடன்புரியாவடி கைக்கொண்டே

காட்சிசெய்யவெருமாட்சிபொருந்திய. (பாண்டி) (உ.உ.உ.)

பொருவகனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப் பரமேசுவரருடைய சட்டனேடிபடியே நந்தி
கேசவரமுதலாகிய சிவகணங்களை எல்லாம் தந்தருளுவதென்றிதாற்றி-சாஜி
கந்ததுக்குரியபரிசுகளைக்கொடுக்கவருங்கடும் கவாமிபர்னவர் - தம்முடையபி
ஷபக்கொடியினக்கொடியாகவும்சர்ப்பாபாணங்கொடுத்தபாணங்கொடு
வும்-புலையாடைபொன்னுடையபாணவும் - தங்குபலனித்ததிருமுடி - விரிம
ணிமுடியாகவும் கொள்ளைமாரை வேப்பமாலையாகவும் தாழும்சவுந்தர
பாண்டியனுக்கத்திருவுருவமைத்து இரஞ்சுகளெல்லாரும் சிவபூஜைசெய்
வதுகடையென்று யாவருக்குத்தெரிவித்து - மதுராபுரிப்பட்டணத்தின்
ளே சிவபூஜை ஒன்றுசெய்தது இம்மையிலே அன்னைகருவாரென்று
நாமகரணமிட்டு ஒருசுவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி பின்பு தம்மு
ருவியாகியகடம்பபாண கந்தரண்கந்ததைப் பிரதிஷ்டித்தபுறம் தாம் பூஜைசெ
ய்து அரகாட்சிபட்டி வீற்றிருந்தவிதம்காண்க.

கட்டியக்காரன்சொல்லிருந்தம.

மதுமலர்வனங்களுமுதலானபாண்டியருடைய

சதுர்பெறுச்சசானசவுந்தரபாண்டியரஞ்சு

புதுகடம்பக்கொணுநிலையாருட்புதுவீற்றிருப்பதாலே

அதிசயமாகிக்குள்ளொர அனைவருமளச்சர்க்கை. (உ.உ.உ.)

கொலு-தரு-இம்-தேடி-சாபுதாளம்.

வீற்றிருந்தாரே கொலுவிலே வீற்றிருந்தாரே

வீற்றிருந்தார்வந்துநாற்றிசையோர்கடும்

வேண்டியசவுந்தரபாண்டியரஞ்சு (வீற்றி)

மெய்யுறவழித்தெய்வகணங்கடும்

வேத்தருமாறருளசந்தரும்துன்புள்ள

சைகமனையோரும் தியாயமுனிவரும்

சந்ததியாருத்தபலனித்து துதிசெய்ய (வீற்றி)

மந்திரிகள்காநிலத்திநிதன்சான் துதிசெய்ய

வாதிமர்நாண்வகச்சாதிபரியாவரும்

விருந்தமார்பவர்க்கெதிர்வந்தனெனசெய்து

மெச்சிப்புகழ்த்திடவச்சுதமரகவே (வீற்றி)

பகவதாய்க்கின்மெதிர்வெருடையசெய்ய

வாண்புறத்திடப்பாண்களையாடி

இங்குதமாய்க்குகிண்கிரிபீதில்

ருப்பதுபொலுபாடிப்புதுவகவே (வீற்றி) (உ.உ.உ.)

கட்டியக்காரன்சொல்லிருந்தம-கண்ணிகளின்

இம்-பெருகலியாணி-ஞபகநாணம்.

சீர்த்தகவியகமிவங்கிசெய்வாஞ்சர்க்கை

திருமாமலைமுதல்களையுளச்சர்க்கை

பேய்த்துசெய்தென்கொழுந்தெனச்சர்க்கை

பெய்யோருளத்தலிலிழைக்கப்பரிழம்பெளச்சர்க்கை

முத்தாலமுன்ஒன்றையமுதல்களையுளச்சர்க்கை

முத்தாலத்திகா ஆதியாத்தலிலிழைத்தெனச்சர்க்கை

எத்காலமுன்அதியுளத்தெனச்சர்க்கை

இன்புத்தருபொருளென்கிற இன்பமெளச்சர்க்கை

இருளையும்துளையும்துருப்போய்ச்சர்க்கை

இன்னுதியும்துளையும்துருப்போய்ச்சர்க்கை

அருளாலையும்துளையும்துருப்போய்ச்சர்க்கை

அருளாலையும்துளையும்துருப்போய்ச்சர்க்கை

சுதிர்குழித்தருமதுராபுரிசாப்பெருமளச்சர்க்கை

சுயந்தன்னையினையும்துருப்போய்ச்சர்க்கை

பதியாலவந்துபுலியாடையெய்யார்த்தியாஞ்சர்க்கை

பணிகொண்டருள்புரிக்கதரபாண்டியரெளச்சர்க்கை. (உ.உ.உ.)

பொது வீற்றிருந்தம.

மணிதிகள்தங்களுக்கும் துணையின்பாண்டியருக்க

கண்ணுதேவருக்குகடையெய்யாடையுளக்க

இவ்வியமா தவருக்கெல்லாம் இன்பமெய்ப்பொருளாகித்
தனிமுதல்கந்தேசர்தரணியையாண்டாரோ.

(உ.உ.நி)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சுத்தகேசரானவர் மனிதர்களுக்கு மதுனையை
ஆளப்பட்ட சவுந்தரபாண்டியனாகவும் தேவர்களுக்கெல்லாம் கங்கையை
கிரிபரமசிவனாகவும் முனிசுவரானருக்கு ஒன்றாகியபொருந்த மெய்ப்
பொருளாகவும் விளங்கிப் பூமண்டலத்தைமூண்ட விசயமாகாங்க.

பொது விருத்தம்.

இப்படி உலகையானமள நில்சுசந்தேசகராதர்
இப்படியகலியாணத்தில்கூற்தவந்தவருக்கெல்லாம்
செப்பமாய்விருந்ததுசெய்யத்திருவளமதலில்நினைந்து
துப்புளகந்தேசக்குச்சொல்லுவா சொல்லுவாரோ.

(உ.உ.சு)

சுவாமி-நந்திசர்க்குச் சொல்லிவிருத்தம்.

நந்தனுநாதரானந்திபெசொல்லக்கேளீர்
அற்புதமாகநாம்செய்துநடங்கல்யாணத்தில்கூற்த
கற்பகாட்டுவானோர்கலிந்தமாதலையேவிவந்தர்
விற்பனமாப்பிவாணவீரருதுணையுரைப்பாரோ.

(உ.உ.எ)

வசனம்.

அகோமேளீர் நந்திசரே நமதுநாநவியாணத்தில்கூற்ததேவர்கள்
முனிவர்கள் பூமண்டலத்தரசர்களு இப்பார்கள் முதலானபெருநீர் இப்
பொது நாமசெய்கிறிருந்துணையுப்பொருட்டுணையுப்பிர் நந்திசரே
(கந்தி) அப்படியே மகாபாகியம் அழைப்பிக்கிறேன்களாமி.

பொது விருத்தம்.

அநுநந்திகணத்தையேவ அனைவரும் ஹனாசேருது
வரமிகும் இவியபொற்றமுனாவார்தீர்த்தமாயி
அநுமையிருத்தாரசெம்பொன் அம்பலம் நனிவிருத்த
பரவிடுவியாக்பாதர்பதஞ்சலிவருகின்றாரோ.

(உ.உ.அ)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக நந்திகேசவரானவர் சுவாமியினுடைய கடத்தா
வுப்படியே கணங்கையேவ சகலமானபெரும் தெரிந்தகொண்டு மது
ராபுரிப்பட்டனத்தைச்சேர்த்து பொற்றாமளாத் தடாகத்தில் வினாம்ப
ண்ணி சுவாமியைத் தரிசலாம்பெய்து வளங்கிவிருத்தார்கள். இதன்பரத்
தில் ஸ்ரீகடேசருடையதிருடனத்தைப்பெய்ப்போதும் தெரிசித்தகொண்

பிருந்திற கிரளில்பாப்பிப்பட்டத்தைபுடையபதஞ்சலிமுனிவரும்புலிந்தாலே
புடைய வியாக்பாதர்பதஞ்சலிவரும் அநிர் துஆகந்தம்கொண்டவர்களாகவரு
விடறிதம் காண்க.

பதஞ்சலிவியாக்பாதர் வருகிறதரு-இம் புரிக்கலியாண விருதிதான்.

பதஞ்சலிவியாக்பாதர்வந்தார்பத்திமிருத்தான்னீதிர்

சிதம்பரநடனேசுதிருநடமத்தைக்கண்டு

தினம்துதிசெய்விரதபோதர்.

(பதஞ்சலி)

பரமமெய்ந்நுளையிர்பண்டோரளகதும்

பரசிவவடிவமாக்கண்டோர்

திசமுள்ளமோகந்திதேரிநதுமுக்காலயும்

கிறத்தில்கூற்தம்கொண்டோர்.

(பதஞ்சலி)

தேகத்தில்கூற்திவிலங்க மார்பில

கிறத்தில்கூற்தம்கொண்டோர்

பொகய்ப் படையும்புலியுடையுந்திந்துவாக்கல்

யுகத்தம்கொண்டோர்

(பதஞ்சலி)

கண்டவர்வாங்குளையி பதரி

கூலிந்தவர்மலர்க்குரத்திபொழிப

அண்டாராயகன்மகிழ்தருளாமருட்டிதன்னில்

அன்புபின்பெருவெழிர்.

(பதஞ்சலி) (உ.உ.சு)

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வந்தபுலியினியாக்பாதர் இருவரும் ஸ்ரீசுந்த
ரோகவரனாத்தெரிசித்து வணங்கித் துதிசெய்கிறதிதமாகாண்க.

விருத்தம்.

திருமறைமுடிவில்கூற்தம்கொண்டோர்

கருணையால்கொண்டோர்கூற்தருள்கொண்டோர்

மருவாரம்மருவாதன்னில்கூற்தம்கொண்டோர்

அருமையாமருவாதம்கூற்தம்கொண்டோர்

(உ.உ.உ)

சுவாமிகொண்டிருத்தம்.

பரமநம்கருணபெற்றபத்தொவாரீர்வாரீர்

திசமுண்டின் துநாம்பெய்திருமணவருக்கையுண்ண

கிரதமாமுனிவரோமேதினியரசர்வந்தர்

வரமிகும்நாமுண்ணவளமுடன்னமுருகனோ.

(உ.உ.க)

வசனம்.

அகோவாருக்கள்வாருக்கள் நமதுபக்திதர்களை காம்புப்போதுசெ
ய்கிற திருக்கலியாணவிருந்துண்பதற்காக தேவர்கள் முனிசுவரான அடி

யார்கள் புலோகத்தாசர்கள் சகலமாணபேருமலத்திருத்திருர்கள் கீகருந்
ம்போஜனம்செய்வதற்காக எழுத்திருங்கள் பந்தங்களே.

பதஞ்சலிவிவரம்பாநர்சொல்லிருத்தம்.

சொல்லுயர்மதுவாவும்சுத்தாபுதலேபோற்றி
சல்லபாத்திபங்கள்பெற்றேயுத்தோசரணமகவாயி
தில்லையில்லேவரிச்செய்திருபடமதெரிசித்தேத்தி
தில்லையில்அடியோங்குண்டன்புநயம்மாமே.

(உருஉ)

வசனம்.

சரணம் சரணம் சவாமி அப்படியே சல்லபாத்திபம் பெற்றேயும்
புணல் அடியேங்குருவோரும் சிதம்பரமென்கிற பொன்னம்பலத்தில்
தேவரிச்செய்தருளும் திருக்கடத்தை காங்கோழம்குண்டி தெரிசித்தவனை
யுதி போஜனம் பண்ணுகிறவிரதத்தை யுடையவர்களை மிதத்திறேமே
சவாமி.

சவாமிசொல்லிருத்தம்.

சொல்லுமீதுவல்லகமெல்லாம்கருபபுமபுருஷனுக்கு
தில்லையெயுள்ளம்இத்தத்திருக்கருவாநாநாநம்
ளல்லையில்அதிகமென்மையானதால்நீங்கள்காண
நல்லதொருடனம்தன்னைகரம்இங்குநாட்டிவோமே.

(உருஉ)

வசனம்.

அகோகேளுங்கள் முனிசுவராளே சாஸ்தாக்களால் சொல்லப்பட்ட
டவிராட்புருஷனுக்கு சிதம்பரம் இதயமும் இந்தமதுலா துவாதசாந்த
மும் ஆனதனாலே சிதம்பரத்திலும் இதுஅதிக மென்மையுடையது நீக்க
விருவநமகாநுமப்படி அந்தநடனத்தை இவ்விடத்தில் ஆட்டிக்காட்டு
கிறேன் முனிசுவராளே (முனிசவ) அப்படியேமகாபாக்கியம் பெற்றே
யும் புணல் அந்தவிவரத்தை அடியேங்குருக்குத் தெரியும்படியாகக்கருணை
காந்து திருவுளம்பற்றியருளவேண்டும் சவாமி.

சவாமி சொல் கண்ணிகள் இம்-புள்ளுகவரளி ருபகதானம்.

கேசம்கேனம் முனிவர்களே கேளுங்கள்புயிற்று
கித்தியுள்ளம்நுணையிட்டோல்குடைக்கும்மலம்நது
கீளும்விசுவபுருஷனுக்குலோகமெல்லாம்உடலாய்
வினதந்திருக்கும்விவரம்சொல்லோம்ரீஅறிவீர்கோய்
கூடைக் குழிக்ளோழலகம்இனையதற்குமேலே
ஏழலகம் இருக்கிறதென்றியம்புவதனாலே
கிடத்ததுடனேபுயியில்லேகுந்லங்கருணதிதாமே
சிலதலங்கமட்டும்இன்றுதெரியச்சொல்லோமகாமே.

திருவாரூர்மூலமாரும் ஆனைக்காலேவந்தி
திருவண்ணாமலைமணிபூரகாமாரு முந்தி
திருத்திலைஇதயத்திருக்காணத்திகண்டம்
திருக்காசிபுருவமத்திலச்சியும்வேசண்டம்
தென்மதுரை துவாதசாந்தம்ஆனவித்ததாலே
திருத்தலங்கருக்குள்இதுகிறத்ததுமென்பேலே
பொன்னம்பலம்போலவெள்ளியம்பலம்உண்டாக்கி
புனிதகடனம்புரிவோம்புதுமைக்கத்தேக்கி.

(உருச)

வசனம்.

அகோகேளுங்கள் முனிசுவராளே இந்த உலகமெல்லாம் தேகமாக
க்கொண்ட விசுவபுருஷனுக்கு ஸூடைக்குமேல் ஏழலகமென்றும் இடை
க்குக்கிழே ஏழலகமென்றும் சொல்லுவதனாலே இந்தபூமியில் அனை
திவ்ரஸ்தலங்களுள்ளி அவைகளை அளவிடப்படாது சிலதலங்காமட்
டும் சொல்லோம் எவையென்றால் விசுவபுருஷனுக்கு திருவாரூர்மூலம்
நானம் திருவாரூர்க்காநாயிஸ்தானம் திருவண்ணாமலைமணிபூரகஸ்தானம்
நீங்கள் இருவரும் தெரிசித்திரு சிதம்பரம் இதயஸ்தானம் திருக்காணத்தி
கண்டஸ்தானம் காசி புருவத்தி கயிலாயம் பிரமாந்திரம் இந்தமதுலா
துவாதசாந்தமாகையால் இந்தமதுலை பெற்றஸ்தலத்தில் சிதம்பரத்தி
பொன்னம்பலம்போலே வெள்ளியம்பலம் உண்டாக்கித் திருநடனம்
செய்து காட்டுவோம் முனிசுவராளே (முனி) அப்படியே மகாபாக்கியம்
சவாமி.

வெள்ளியம்பத் திருக்கடத்து விருத்தம்.

சுந்தர இந்தவண்ணம்சொல்லி ஆலயம்புகுந்தி
சேந்தைசேர்மொனக்கிழ்பால்வெள்ளியம்பலமுண்டாகி
அந்தமாணிக்கபீடம்ஆமைத்ததன்மேலேவின்று
சந்தமெய்ஞ்ஞானருபம்தரித்துகண்ணட்டம்செய்வாரே.

(உருச)

இம்-நாதகாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

ஆடி-ராய்யா-சந்தரோசர்-ஆடி-ராய்யா
ஆடி-ராய்யா-சந்தரோசர்-ஆடி-ராய்யா
அருள்செய்ய நாவெள்ளியம்பலநாதர்
தத்தியித்திமித்திதெய்தெய் - தருர்த்தத்தெண்ணிமி
தக்கிட தஜ்ஜெண - தத்திநிதகணா
தகஜெணுதகதிமி - ததிங்கிணதோமென்
மொகதைகணங்களைஅடிக்க
முழக்குமத்தனம்இடிக்க
சந்ததஇடக்கை ஒலிக்க
தாக்குமதுக்குடி கலிக்க
நத்திகேசர்
நாரணன்செயின்
விண்ணவாசலர்
சாஸ்திரப்படி

தொந்தராதர்வீணை தூக்கித்தெறித்துமிட்ட
தும்புருளின் துசபத்தகரத் தில்வல்லமைகாட்ட (ஆடி)

சரசவதிசுருதிக்கூட நான்முகபர்மமா
சாமகானக்கள் பரட தேவர்கள்வாரி
வீரவும்புமாரிபொழிய முனிவருக்கு
மெய்யன்புருவெழிய முயலகணைப்
பரிமளமிகுமவலப்பாததினலமிதித்து
பத்துக்கைகளும்நீட்டிப்பாங்குடனேகுறித்து (ஆடி)

மதியலரிசடையாட புளிந்தோலாட
மணியரவங்களாட கங்காதேவி
ஆறியமாயத்தழங்க கங்கைமாலே
அனிகள் தீதங்கள்முழங்க திருவடியில்
கதிருள்ளகிலம்புகள் கலகலவென்றார்க்க
கருணைநீண்டதகயற்கண்ணிமகிழ்ந்துபார்க்க. (ஆடி) (உருக)

பொது விருத்தம்.

வெள்ளியம்பலத்தில்இருக்கிறதம்சந்தரோசாடத்
தெள்ளிளையுடனேகண்டுநெரிசித்திரவிடுபெரும்
கொள்ளும்அன்புருகிவிழ்த்தும்கிட்டிக் கீர்க்குள்கடப்பி
வள்ளலார்தலைத்துதிவண்மையப்படுவாரே. (உருக)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக ஸ்ரீ சந்தரேசுவர் வெள்ளியம்பலத்தில் திருநீ
னம்செய்ய பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் இருவரும் நெரிசித்து பத்து
பருகி மனதுநி ஆசந்தபரவசராகி இருகையும் கடப்பிச் சிரசின்மே
ல் வைத்துக்கொண்டு ஆடிப்பாடித் துதிசெய்திறனிதம்காண்க.

தரு - இம் - தேதாரம் - ரூபகந்தாரம்.

தேவாதி தேவா ஜெய கிவசங்காதேவா

சீவாதாரவீரோதா திவ்யசந்தராதா தேவா
நித்யாநந்தசுருபா கிலிசற்குணதீபா தேவா
கயிலாசகிரிவாசா கங்காதரஜேகதீசா தேவா
பகத்தமாவசகேஷதார பாபதகனரேதார தேவா
வினங்கும்நித்பகல்பாண வெள்ளியம்பலவாண தேவா
விண்ணவர் பணிதாளா மீனாட்சுமணவாளா தேவா
உண்மையாகியபொருளே ஒன்றுகிறையருளே தேவா
அத்தாரின்னருள்போற்றி ஆடுமபொன்னடிபோற்றி தேவா ()

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகத் துதிசெய்தபதஞ்சலி வியாக்கிரபாதார னோ
ர்வாயானவர் சுடாட்சத்துடனே சொல்லுகிற விதம்காண்க.

விருத்தம்.

துதிசெய்துநம்மைப்போற்றும்துயரோதேவீர்உங்கள்
மதியிருபத்திக்காகமனத்தனிவ்சந்தோஷத்தோம்
வீதியுடனவங்களுக்குவேண்டியவருக்களெல்லாம்
அதிசயமாகக்கேட்டாடல்சென்புடன்அருள்செய்வோமே. (உருக)

பதஞ்சலிமுனிவர் சொல்லிருத்தம்.

சந்தரமதுவாவாழும்சந்தரப்பொருளேபோற்றி
வின்னதயாப்பிளங்கும்கல்வெள்ளியம்பலத்தாய்போற்றி
இகதன்னடனாக்கோலம்நூப்படியிருந்தெல்லோர்க்கும்
பத்தவெம்பவங்கள் கெடப்பதவியையருள்செய்வீரே. (உருக)

வியாக்கிரபாதர் சொல்லிருத்தம்.

ஒருதலிமுதலையோங்கும்உண்மைமெய்ப்பெருளேபோற்றி
அருள்வடிவாருவெள்ளியம்பலத்தரசேபோற்றி
திருவளர்த்துத்தகத்ததைத்தினம்தினம்தெரிசித்தோர்கள்
கருவிலவந்தலையா வண்ணம்கருணைசெய்தருள்வீர்கவாமி. (உருக)

சுவாமி சொல்லிருத்தம்.

பாங்குடனநம்மைப்போற்றும்பகத்தரேசொல்லோம்கேளீர்
நீங்கள் இப்போதுகேட்டதெற்குமாமகிழ்ச்சிக்கொண்டோம்
தேங்கும் இங்கு துதலன்னேத்தினம்கண்டு துதித்தோர்க்கெல்லாம்
ஒக்கிய இயபாக்களவகத்துநந்தருள்செய்வோமே. (உருக)

வசனம்.

அகோ தேவருங்கள் கமதுபகத்தார்களே- நீங்கள் இப்போது நம்மை
கக்கேட்டுக்கொண்ட வரங்கள் மிகவும் சிறந்தவைவானதாலே அத்யந்தசந்
தோஷத்தை யடைந்தோம்- அந்தப்படியே-இருந்ததிருக்கூத்தைக்கண்டு
தெரிசித்தபோர்களுக்கெல்லாம்- இகமும்- பரமம்- தந்து கிடாசூழ்செய்
கிறோம் பகத்தார்களே- (முறை) ஆப்படியே- மகாபாக்யம் - சரணம்- சர
ணம்- சுவாமி.

பொதுவிருத்தம்.

அதினாதொடர்ந்துமற்றோர்அதினாநாள்வணக்கும்
கோதில்பொற்கமலவாவிருளித்துகற்குத்தைநோக்கி
ஒதம்ஜத்தெழுத்தைநாற்றெட்டுருச்செயித்தோர்களுக்கு
மாதகையாகவேண்டும்வரமெலாம்கிடைக்கும்நாமே. (உருக)

பொதுவிருத்தம்.

பரமர் இந்தப்படிவரங்கள் தந்தின்பு- பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர்நம்
மைப்பார்த்துத் திரமருவம்உங்கள்முனியமாயித்ததிருக்கூத்தைத் தெரி

சிக்கப்பெற்றோமென்றே, அருமைபுடன் விண்ணவர் மாதவர்கள்மண
னோர் அன்னவோரும் துதிசெய்தாங்கத்தக்கொண்டார், பெருநியகத்தர
த்குநினைமார்பெய்திட்டார் மணவிரும்புசெய்திட்டாரே. (உசச)

விருந்து-தரு-இம்-மத்தியமாவதி-சாபுதாளம்.

விருந்துசெய்தாரே-சத்திரேசர்-விருந்துசெய்தாரே
திருத்தியபுகழ்மதுராபுரியில்க்காண

தேவியிளந்திசுருக்கல்யாண (விருந்து)

மறவுருவாயிழைத்திசுருக்கல்யாண

தேவிகளாய்வுருத்திசுருக்கல்யாணமும் (விருந்து)

இத்திரன்முதலானதேவிரெல்லோர்க்கும்

சங்கிரன்சுரியர்க்குநியமப்பெருக்கும் (விருந்து)

திசைகளிலையும்துன்புநிக்குப்பாலுக்கும்

இவ்வுயிர்வருவதில் இவ்வுயிர்வருவதில் (விருந்து)

மத்தியமாவதிசுருக்கல்யாண

சத்திரேசர்-விருந்துசெய்தாரே (விருந்து)

தேவிகளாய்வுருத்திசுருக்கல்யாண

இத்திரன்முதலானதேவிரெல்லோர்க்கும் (விருந்து)

சங்கிரன்சுரியர்க்குநியமப்பெருக்கும்

திசைகளிலையும்துன்புநிக்குப்பாலுக்கும் (விருந்து)

இவ்வுயிர்வருவதில் இவ்வுயிர்வருவதில்

மத்தியமாவதிசுருக்கல்யாண (விருந்து) (உசச)

பொது விருந்தம்

சகலருக்கும் இவ்விதமாய் விருந்துசெய்து சத்தனம் புத்தப்படுங்கள்
தாம் புத்தப்படுங்கள். அசமகிழும் ஆடையாபரணம் பூட்டி அவரவரையவ
ரிடத்துக்கொண்டுவிட்டுப் புத்தப்படுகிறதென்கையற்கணவரியம்மை- பொன்
மணியண்டத்தில் வீற்றிருக்கும்பொது- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணிய
பெருமையினர் செய்யம்- சயர்ப்படுக்கையில் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கிறார். (உசச)

வசனம்.

இத்திரன்முதலானதேவிரெல்லோர்க்கும் சகலமானபெருக்கும் விருந்துசெய்து - சத்த
னம் புத்தப்படுங்கள். தாம் புத்தப்படுகிறதென்கையற்கணவரியம்மை- பொன்
மணியண்டத்தில் வீற்றிருக்கும்பொது- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணிய
பெருமையினர் செய்யம்- சயர்ப்படுக்கையில் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கிறார். (உசச)

தரு-இம்-புண்ணியமாவதி-சாபுதாளம்.

சகலபுகழ்க்குந்தர- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

புண்ணியமாவதி- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

சகலபுகழ்க்குந்தர- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

சத்திரேசர்-விருந்துசெய்தாரே

தபார்ப்புருத்திசுருக்கல்யாண (சயம்)

இடைநிலைப்பெருமையினர்

இருகாதிக்கென்கையற்கணவரியம்மை- பொன் (சயம்)

செம்மையாய்வுருத்திசுருக்கல்யாண

செவ்விருவருவதில் இவ்வுயிர்வருவதில் (சயம்) (உசச)

அம்மை-சகலபுகழ்க்குந்தர- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

அருமையாய்வுருத்திசுருக்கல்யாண

தபார்ப்புருத்திசுருக்கல்யாண

இருகாதிக்கென்கையற்கணவரியம்மை- பொன்

செம்மையாய்வுருத்திசுருக்கல்யாண (உசச)

வசனம்.

சகலபுகழ்க்குந்தர- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி
தபார்ப்புருத்திசுருக்கல்யாண- பலகாரவகைகள் இவ்விதத்தில்
கூறவதுசெவ்வகையில் இவ்விதத்தில்- நாகுகள்செய்யவேண்டியபொரு
யற்றுக்கு- கட்டிவிடுகிறார்- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

பொது விருந்தம்

இவ்விதமாய்வுருத்திசுருக்கல்யாண

புண்ணியமாவதி- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

தபார்ப்புருத்திசுருக்கல்யாண

புண்ணியமாவதி- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி (உசச)

அம்மை-சகலபுகழ்க்குந்தர- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

இம்-புண்ணியமாவதி-சாபுதாளம்.

இத்திரன்முதலானதேவிரெல்லோர்க்கும் சகலமானபெருக்கும் விருந்துசெய்து - சத்த
னம் புத்தப்படுங்கள். தாம் புத்தப்படுகிறதென்கையற்கணவரியம்மை- பொன்
மணியண்டத்தில் வீற்றிருக்கும்பொது- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணிய
பெருமையினர் செய்யம்- சயர்ப்படுக்கையில் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கிறார். (உசச)

பொது விருந்தம்

இவ்விதமாய்வுருத்திசுருக்கல்யாண

புண்ணியமாவதி- மனப்பெண்ணியில் சகலபுண்ணியமாவதி

செப்புகுண்டோதரன்நன் திறமைபைக்காட்டுதற்கோ
துப்புடன்சிரித்துக்கொண்டிசொல்லுவாரசொல்லுவாரே. (உடுக)
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக- அம்மையானவள் - சுவாமியிடத்தில் விண்ணப் பம்செய்தவுடனே- தமது திருச்செவியில்கேட்டு-அம்மையிடத்தில் வைத்த அன்பினாலே - ஒருதிருவள்ளையாடல்செய்யத் திருவுளத்திலெண்ணியோ தமக்குக் குடைபிடிக்கிற குண்டோதரனுடைய சாமரத்தையும் உலகத்துக்குத் தெரியும்பொருட்டோ சுவாமியானவாசிரித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறவிதமாகாண்க.

தரு-இம்-அசாவேரி-சாபுதாளம்.

மகராஜியுன்கென்ன குறைவிருக்குதுதானே
மங்களமடமானே.

ஐக்கராஜரதுதிசெய்யும்மூவேந்தரில்சசிறந்த
தென்னவந்தவந்தாடேதிருமகளாய்ப்பிறந்து (மக)

கற்பகநருவுடன்காமதேனுவும்கூட
காத்துக்கொண்டிருக்கடைவாசலில்இருந்து

ஆம்புதமாய்க்கேட்டதனைத்தும்கொடுக்கும்பொது

ஆர்நாண்டனக்குகீகர் அவனியின்பிது (மக)

பிரயாசையாககீபெறத்தக்கபொருள்து

பிற்பெற்றதெல்லாம்பீபெற்றதாகுமனது

திரளாளசெல்வத்தின்சிறப்பைபகாம்காணவேண்டி.

செய்தபெருமையோலேதெரியவருதுபாண்டி. (மக)

உன்னுடையவிருந்துன்னுதபெர்இல்லை

உண்டவர்இன்னும்உண்டாரோதுதென்னதொல்லை

கன்னல் மொழியாய்நம்கணங்குளில்பதித்தபேர்

காணோம்நாமென்னசெய்வோம்கண்ணியம்படைத்தசீர். (மக) (1)

பொதுவிருத்தம்.

சங்கரனுர்இந்தவிதம்சாற்றிவிட்டுத் தனக்குடைதாக்கிம்குண்டோதரன்வழிதில் - பொங்குடைவழிவடவா நலந்தானவந்துபுகுதலென்று நினைத்தார்அப்போதில்அந்த - வெங்கணவேபசியாதிக்கொருத்திவாட்ட விஷமுண்டார்போ - லுடலம்வெதுப்பிச்சேர்ந்து - மங்களமாய்ப்பாமேசர் சமூகமதன்னில் வலையகுண்டோதரன் துடித்துவந்திட்டனே. (உடுஉ)

குண்டோதரன்வருகிறதரு-இம்-யமு-அகலியாணி- ஆதி.

குண்டோதரன்வந்தானே-குண்டோதரன்வந்தானே

கண்டோர்பயம்கொண்டுநடுங்கக்கண்களினேதிப்பொறிகன்சிறந்த

பண்டாசியபரமாமுன்னேபசியினுலேபதறியந்த (குண்)

செம்படையம்மியிரும்கோனாப்பல்லும் திரண்டமலைபோல்தோலும்தெரிய, குமரின், சிசுவாமியெழுபதிற்குக்கூடவென்றுதுதித்துப்பெரிய(கு) நெற்றியில் திருநீறு நலங்கக்கடியகுண்டலம்தோளிவ்மோத சுற்றியேகசசைபுலக்கிக்கொண்டுதுடித்துப்பெருமூச்செறித்துபூத (கு) குறுக்கிவ்வளர்த்தகைகளைக்கொட்டிக்குகைபோல்வாயைத்திறந்துவிட்டு நுறுத்தபெருமலைவந்தார்போலேகாசினியதிரக்கதறிக்கொண்டு.(குண்) (1)

சுவாமியிடத்தில் குண்டோதரன் சொல்லிருத்தம்.

சசியுள்ளோர்பணிக் துபேர்த்தும்சுந்தரப்பொருளேபோற்றி

சசியுடன்குக்கைமாலேதறித்திடுமுதலேபோற்றி

பிளியெனத்தீயக்குறைதயோபாலியென்ககைமாட்டேன்

உசிதமாய்ச்சோறுபோட்டால்உயிரினிப்பிழைப்பேன்சுவாமி. (உடுக)

சுவாமி அம்மைக்குச் சொல்லிருத்தம்.

சருவினில்உயரும்பாண்டியான் செல்வமாமகனேகேளாய்

பொருகுடைபிடிக்கும்இவ்வுப்புததைக்கொடுப்போயமுன்னே

ஒருபிடிசோறுபோட்டால்உயிரினியும்பின்பு

மருவியசோற்றுக்கெல்லாமலகையதுசெய்துவோமே. (உடுக)

வசனம்.

அனுகோகேளாய் பாண்டியராஜன்செல்வம்களே- நமக்குக்குடைபிடித்திந்திருத்தறனுக்குப்பசிக்கிறதாம்-இவ்வாயழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருபிடிசோறுபோட்டால்- முன்னேபதைணியும்- பிற்பாடு- மற்றச் சாதங்கள்செல்வாக வேறேவகைசெய்வோம்பெண்ணே- (அம்மை) அப்படியே கல்லையா சுவாமி.

அம்மை சுயம்பாசிகளுக்குச்சொல்லிருத்தம்.

அந்தமாய்நமக்கெப்போதும்அரண்மனைதனிவிருந்து சொந்தமாய்ச்சமையல்செய்யும்சுயம்பாசிகமாரேகேள் இத்தமாய்தும்தன்னையிடிக் கொண்டேகிள்கள் பந்தமாய்ச்சோறுகொஞ்சம்படைத்திங்கையனுப்புவினே. (உடுக)

வசனம்.

அனுகோகேளாகையம்பாசிகளே- பசியுடனேவருத்தப்படுகிற இந் திருமளின் யழைத்துக்கொண்டுபோய் கொஞ்சம் சோறு படைத்துப் பிளிக்க இங்கே யனுப்புவின்கள் சுயம்பாசிகளே- (சுயம்) அப்படியே வலதம்மாதாயே.

சுயம்பாசிகளே சொல்வசனம்.

வாரும்- அய்யாசுண்டோதரனோ- இதோ மலைமையாகச் சாதங்கள் படைத்தது- உமக்குவேண்டியமட்டும் கொஞ்சம் சாப்பிடுமையா குண்

மீ. வி. சிவசுந்தரம் எம்.

பொதுவிலகத்தம்.

உண்குழம்பியானேயே வந்தென்மேலே. (வாசி) (உருக)

பொது விருத்தம்.

மலைமீழ்க்கும் ஓருசாமிக்குத் தான் உன் தலைவர்களை டாங்கி
யென்றாற்போலே பலபலவாடினும் குண்டோதரன் தன்பகிகொ
ளுததவகுத்திபலன் பதற்க்களெ நலமிருத்தியினாட்சி யதிசயித்து
நாமகர் குணசென்றுவெகுநாணங்கொண்டு - உலகெழிந்நா கன்
றிடவேகிலைதெயிந்து சங்கமநம் அரிமார்போல்சசாற்றுவாரே (உக0)
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக குண்டோதரன் சாதமும் கறிகளும் பலகா
ரங்களும் பசைசயாக இருத்தற்காய்களும் தேவகாமங்களும் பழுவர்க்க
ங்களும் சருப்புச்சுமைகளும் தயிரும் மோரும் பாலும் தேனும் நவ
தாளியங்களும் மிச்சமில்லாமல் சர்வமான்யமாக வாரிவாரித்தின்று
ம் அக்னிஞண்டத்தில் நெய்யைவிட்டு ஆகுதிசெய்ததுபோலே பசிமு
ங்கொன்றுதூப பசுறிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு அம்மையானவர் நா
ணங்கொண்டவளாகி சுவாமிமுன்னே வந்து தலைகவிழ்த்து கிற்கும்
போது சுவாமியானவர் தெரியாததுபோலே சொல்லுகிற விதம்
காண்க.

சுவாமி சொல் விருத்தம்.

திலகவா ணுதன்னுடே தேவ்யே சொல்லக்கேளாய்
உலகு குண்டோதரன் தான் உண்டெயிருசி யிற்ற்தால்
அலகில்பூதங் களித்தலும் அணுப்பிரீ மகிழும்வண்ணம்
கலமுடன் உண்ணச்செய்வோம் நங்கைபே கவிழுவாரே. (உகச)

அம்மை சொல் தரு-இம்-ஆனந்தபுரீனி காபுதாளம்.
சுவாமி நானென்ன சொல்வேன் அதிசயத்தை
சுவாமி நானென்ன சொல்வேன்
பூமிதனிலே வித்தப்பதுமை கண்டதும் இல்லை
பொன்னு டூல் உண்டென்றும் புகலக்கேட்டதும் இல்லை (சுவா)
ஆன்னமலையைக் கண்டேன் குண்டோதரன்
அதெந்திருத்தது சண்டேன்
இன்னவகையாயுண்டானன்று தெரியவில்லை

இருத்ததெல்லாம்கானென் இறையே இதென்னதொல்லை (சுவா)
மீதெயானுலகில்லை இன்னும்இவன்

வெம்பசி கீங்கெல்லை
பூதங்கள்பின்னும் இத்தப்புண்பனைப்போல் வந்தால்
புணங்கொல்லாமவாசிப்பொரிபே ஸ்த்தின்பாரேமென்மேல் (சு)
காதலே யுடக்குத்தானே காலருத்தர
நாமம்தகுமநானே

பேதைமதியால்செய்சயிறைகள் பொறுக்கவேணும்
பெரியோர்கள் உடமுடைய பெருமைபறிவாரகானும். (சுவா) உகஉ

குண்டோதரன் வந்து சொல்லுகிற கண்ணிகள்.

இம்-பந்துவராளி-சாபுதாளம்.

இந்தப்படிதம்மை சுலாமியிடத்தில் இயம்பிக்கொண்டிருக்கும் பொறு
அந்தக்குண்டோதரன்வந்து பசியிலுலு அலறிச்சொல்லான் புலியிது
வெள்ளையம்பலத்தில் காட்டியம்செய்துகொம்பொருளைஜெயப்போ
ற்றி, வள்ளலாரே கந்தப்பசுகொடியும்படிமாரக்கமசெய்தீர் எனேந்
தேற்றி, தேவசமைப்பித்தசரதமலையெல்லாம் செரவழிந்துநான்உன்
டேன், பாவிபேன்வழிநிலில் என்னுந்நுக்குதோ பசியினுலேகளை
கொண்டேன் படசமாய் ஒருவருக்கானமிடாஜெயப்பாதகர்வழித்
றையப்போலே, இடசண்டிதில் உண்டதெல்லாம்மெய்யாய்கூயெசிக்நெ
ன்செய் சிவன்மென்மேலே, முப்புரம்நன்னிலே முண்ணிட்டநீபொன்
றாய் முண்ணிடபுகர்க்கடி, இப்பொழுதென் தன்னயிதழிந்துமறந்
தோ என்னதலைதயுண்ணுலேவந்தே, கிடுகிவாயிற்றில் கொழுந்த
தேதேசததைத்தியிக்குதே நானென்னசெய்வன், ஆயிலமாயிப்படி
வருத்தினால் ஜெயகாசொப்படியுயிலேன். (உசுங்.)

பொது விருத்தம்.

என்றுமுறைகிட்டுக் குண்டோதரன்வந்து ஐந்துசுடியும்கொட்டியடி
யெனமுழங்கித், தண்டலாய் திறக்குகொண்டெத்தமும்பொது கக்கா
ந்தேவியைப்பார்த்துத்தாம்கலைத்தது, துண்டாடிவிரலாத் மனமதனி
லநினைக்கத் துய்யதழிச்சுடல்நான்கும் குழிபடகசாய், வன்றிநல்கொ
ண்டெழுந்ததுபோலவசுதிதன்னல், மலைமலையாய்ததழிச்சாசுதம வந்
ததன்மே. (உசுங்.)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகக் குண்டோதரன்முறையிட்டு இரண்டிலுக்
களையும்சொட்டி இடிபோலெழுதுகி குளகேபால் அகன்றவாயைத்
திராந்துகொண்டெத்தும்பொது சுலாமியானவர் தமதுதேவியானைப்
பாத்துக்குதானைகொண்டு பூமாதேவியைத்திருவுளத்தில் நினைக்க
இக்கபடியினைசுழந்திருக்கிற-தயிச்சுடல்என்றான்கூட நான்குநீட்ட
குளகிலைத்ததுபோலே பூமியைக்கழித்துக்கொண்டு நான்குபுறத்து
ள்ளை அகழிகளிலும் மலைமலையாகத்தயிச்சாசுதம்போல்கொ சுலாமிகு
ண்டோதரனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறவந்நம்சாணக.

சுலாய் சொல் விருத்தம்.

பசியினுல்களைத் துவைத்த துப்பத்தியேமயக்கொழிந்த
தலையுடவ்வருத் தும்குண்டோதரனேநாம்கொல்லவக்கொய்
நலையுடவந்தேநம்சாசுதம்நாந்தத்தோமஇதனைநியுள்
பசியெலழ்மதொடியும்வண்ணம்பண்புடவண்ணுளவாயே. (உசுங்.)

குண்டோதரன் உண்கிற கண்ணிகள்.

இம்-பந்துவராளி-சாபுதாளம்.

இப்படியானடவா சொல்லக்குண்டோதரன் இன்பம்அதிகமாய்

வாயுத்தான், செம்புமகாயத்தமாநி கம்பிலப்புகுத்தாதபோல் திடு
பெண்ணுருகப்பெய்ப்பாய்த்தான், அந்தந்ததாச்சாசுதக்குழிக்குண்வோசிக்
சாமல்அனாமட்டுமகலையிடிது. ஐன்மந்தாம்கடலைக்கலக்கிநுத்தோல
மெய்திக்குக்கொள்ளக் கொன்னமாட்டிஐன், வாக்மொக்புள்ளே
மோடப்போடமெத்த வயிவினாஐத்திடல்விக்கினான், ஒத்திச்சில
மத்திகொண்டவர்பாவன்சன் ஒடினாற்போலப்பொகிக்கினான், நுருவில்
க்கொட்டுவதுபோலேசோற்றை வசிக்கொட்டிமலைபோலேபெருந்தா
ள், பொருமலைநிர்ந்திடக்கண்டவர்பயத்திடப் பூமிக்கழித்தவருந்
தான், சுத்திருந்தால்இன்னம்போடலாமேயென்று தமையியெழுத்து
புரம்பான், முந்தியமதச்சுக்கும்இடமில்லையாகமால் முந்தியமாய்த்
தற்கம்கொண்டான், வாயிபுறமுளக்கமெனுடையக்கவழும்வாய் வை
த்துப்பலையயசுக்குத்தான், தாவிபேலி...இன்னகீரைமெல்லாம்உண்ணி
மதாமந்தலியாமலத் துடித்தான். (உசுங்.)

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக குண்டோதரன் உண்பெசிக்நித்தாகுக்கணியம்
லத்ததழிந்துசுலாமியிடத்தில்வந்துவிண்ணாப்பமசெய்கிறதம் காண்க.

குண்டோதரன் சொல்லுகிறதம்.

நற்றிவல்லிடையிலேதும் நாதரேபோற்றிப்போற்றி
பற்றிப்பெயிளந்தொடர்ந்த பசுகொடக்கருணைசெய்திர்
முத்தியுத" நம்மொண்டு முளிக்கிறேன்இந்தத்தாகம்
அத்திடவசையும்கோடுருள் செய்துகாப்பிச்சவாயி. (உசுங்.)

பொது விருத்தம்.

காமாய்வருத் தும்குண்டோதரன் சொல்லுமொழிக்கிர்க்கி
நா கழுஷ்ணமபுனைந்தநாதரூர் முடியில்வாழும்
வாகுசேக்கன்கைதள்ளைமனமதனில் நினைத்தார்அந்தப்
பாகுசேக்கொழியாள்கங்கை பரமனாடுநிர்வந்தாளே. (உசுங்.)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக குண்டோதரன் விண்ணப்பம் செய்ய கலி
யியானவர் இரக்கம்கொண்டு தமது நிருமுடியில் வசிக்காரின், ௨ கந்
காதேவியைத் திருவுளத்தில் நினைத்தார் அப்போது அந்த கக்காதே
வி ஜடாபாரத்தை விட்டிடுங்கி சுலாமி யெதிரே வந்ததிகரான்க,
கக்காதேவி வருகிற திரு-இம்-வசத்தம்கோடி ஆதிதாளம்.
கக்காதேவிநிதோவந்தான் நல்ல கக்காதேவியிதோவந்தான்
கக்காதேவியுமவந்தான் சிக்காரபாமர்தம்
கொகசாஜுண்டையவிட்டுக்குதித்துக் குயிலைப்போலே (கங்)
வசச்சுழல்இலங்க கோப்பலிசுலங்க
சோசபையின்புள்ளே இணக்கிதன்னததைப்போலே (கங்)

வண்ணிலிளங்கு கண்ணிமொழி னுளங்கு.

செண்டுமுதையுந் துன்பச் சிறந்தமயிழைப்பேரலே (அ.கங)

கையிலவளைகன்பேசு மெய்யிலவளைகுகன்விசப்

வையகடந்தவன்நன்மபடைத்த கிளியைப்பேரலே. (கங) (உ.கங)

சுவாமிசொல் விருத்தம்.

ஆவலாய்மதுசெக்கர் ஆணிமுடி தனிவழங்குக

தேவியேநாழனக்குச்செய்திம் வார்த்தைகொளைய

மாவாம்பொருந் துமது ந்தமதுரை மாநகரின் பக்கம்

தாவிவோசநியாயிந்தகண்ணத்தில் நீலநவாய்மாதே. (உ.எ௦)

கங்காதேவிசொல் கண்ணிகளும் இம்-மத்தியமாவதி

ஆதிதாளம்.

எனதுப்பராணாயகரேசரணம் இறைமவரேசரணம்

மனதில் அன்புடன் பணிவோர்க்குநன் செய்யும் உள்ளாரேசரணம்

முன்பகிரதன்பொருட்டொருந்தியாய் முனைத்துசென்றுமென்மெல்

அன்புடன் படிந்தவாவினைநீங்குகளவே அருள்செய்திதேவதுபேரன்

இன்றுமளன்னையொருந்தியாய்வாநென்றின்புடன் சொன்னாரே

நன்றுநான் உமமமேன்கிமவரங்களை நயந்தாள் புரிவீரே

சுந்ததமளன்னைந்தரிசித்தபேர்கள் காரணம்செய்தபேர்கள்

பத்தமாகக்கையில் பரிசித்தபேர்கள் பானம்செய்தபேர்கள்

பத்தவையெல்லாமபஞ்சாயப்பறந்து பத்திமனநிலைநுங்கு

முந்தியினியமெய்நுஞ்ஞானமெய்து மோகநிலையில்தேங்க

செய்யும்வல்லமைய முன்னையெனக்குத்திட்டி துன்னநருவீரே

வையகமுழுதும் கொண்டாடுமபடி மகிழ்மயதவுமீரே. (உ.எ௧)

பொது விருத்தம்.

கங்கையிலிதமாய்வேண்டி க்குந்நையால் வரக்கள் பெற்றத

துங்கமாமதுவரவாழ்மசுந்தர்பத்ததைப்போற்றிப்

பொதுகிவெகமதாய்ச்சென்று புண்டிலைக்கரங்கள் விசி

மங்கலவையையா கிவருகின்றான் வருகின்றானே. (உ.எ௨)

வையவருகிற தரு-இம்புன்னுகவரானி

வையவெள்ளமவந்ததே வையவெள்ளமவந்ததே

வையவெள்ளமவந்ததே வையபள்ளமத்தந்தே

துய்யபொதுய்யத்தனிவிருந்து அள்ளிவருந்தியாய்ச்சிமந்து (அ.வ)

இரண்டென்ககையா ஏறியே நிரண்டிரையுடன் முத்தியே (அ.வ)

புரண்விவனங்கையடித்துக்கொண்டு பொதுகிவெகமதாயுருண்டு

பொன்னுமணிகளும் கொட்டியே புன்னுமணிகளில்முட்டியே

மின்னுபூவியின்முதுகுநிறிய மிருககூதிகளையாவுமடியே (அ.வ)

அலைதன்விடுந்நிறியே மலைகளிடோலேவிக்கியே

வலகமுழுதும்பயத்துப்போக ஒலித்துப்பலமவன்நன்மாக (அ.வ)

பொது விருத்தம்.

வையமாய்கியும்பொல்லாய்மன் துபோலக்கலம்பிபின்பு

துய்யபகலேவார்மனம்போல்துலககமயதநெரியக்களைய

வெய்யதாகம்படைத்துமென்குண்டோதரனைக்கடவிய

டைவாரீர்குடிப்பாரென்றுபரமனார்பகருவாரே. (உ.எ௩)

சுவாமிசொல் விருத்தம்.

சோகமரம்பிவருத்தம்நொகிந்தபின்படக்கிடாத

நாகமென்கொண்டிமெத்தத்தன்குரும்புண்டிதே தரகேள்

வேகமாய்வும்கவையெள்ள ததைத்ததித்துக்கொண்டி

தாகமெதிதவுண்டிசவுக்கியம் அடைவாய்கியே. (உ.எ௪)

குண்டோதரன் கிருணகித கண்ணிகள்

இம்-நாம்போதி சாபுதாளம்.

சுந்தராயநர்சொல்லெக்குண்டோதரன் அள்ளிவையகதிசேர்த்தான்

வினைசாரகப்பாற்றிப்பெரியமலைபோலேவித்தட்டையுட்காரந்தான்

இரண்டென்ககையா இரண்டென்ககையா யேம நீட்டி அனையாக்கினான்

புரண்விவருகின்றவெள்ளத்தைத்ததித்துப்பொருமகடல்போலேதே

க்கினான், பிலத்துவாரம்போலேவையத்திரத்து பெருகும்சதிமேலே

ஒலிக்கினான், ஜலத்துடன்களிக்கைத்தனைகளம்சச்சுங்கள் தட்டாமல்

என்கத்துவாக்கினான், மெகமகடலைக்குடிப்பதபொல் நீராவேனய்ய

மட்டிக்கும்உண்டான், தாகமீரணிந்திப்பெருமூச்சுவிட்டுப்பின் தாளே

முந்தாகத்தம்கொண்டான். (உ.எ௫)

பொது விருத்தம்.

வெள்ளமாய்வையநீரைரேஷெண்டு குண்டோதரன்தான்

கொள்ளையாய்இந்தவண்ணமகுடித்திடராமசாமி

வள்ளல்மாழைத்ததைக்கண்டோர்வறுமைகள்நீக்கினுற்போல்

தன்னியதாகம்நீக்கிச்சம்புலவந்துதிக்கின்றானே. (உ.எ௬)

வசனம்.

துத்தப்பிரகாரமாக குண்டோதரன் வையநீரைக்குடித்தவ

னே ராமசாமியென்கிற நாமதேயத்தைபுடைய பிரபுவின முகாரவி

த்ததைக்கண்டபேர்களு தறித்திரம்நீங்கிசவுக்கியம்பெறுகிறதோ

லே தாகமீக்கி ஆரோக்கியம்கொண்டு மிருத்தசந்தோஷத்துடன்

ஆடிப்படி சோமசந்தரக்கடல்நீர்த் துதிசெய்கிறதிதம் காண்க.

குண்டோதரன் குவாமினயத் துதிக்கிற தரு.

இம் - காதலாங்குமினய சாபுதாளம்.

கந்தரநாதர் ஸுறோஸுறா கந்தரநாதர்.

கந்தரநாதர் திரொருபதயாகத்

பந்தவிமோசனபகதநமநேகர.

(கந்தர்)

சந்தரநாதரதரசாம்பசதாஸிவ

மந்தரபஞ்சாகதாமங்கலாவயவ.

(சந்தர்)

விநயநிர்நுநகர்மலபூரண

அந்நிகராதந்தஅம்பதகாரண.

(சந்தர்)

வேம்பவம் தன்னினைவினக்குமினேத

அம்பினைதேவிமீனாட்சியமேத.

(சந்தர்)

பத்திமனத்தின்பபாடிதலாங்குச்சொந்த

முத்திகொடுத்திடமுத்தியாகிவந்த.

(சந்தர்)

வேதங்கதேவிமலிமலிசரணம்

நாதமுடிவாணநாயகசரணம்.

(சந்தர்)

சுவாமி குண்டோதரனாதர்சொல்

விருத்தம்.

பத்தியாயநம்மைவேணடிப்பாடும்குண்டோதரான்கு

அந்நியம்செய்ததாருதலேகமாய்மதிமுச்சிகெண்ணோம்

நித்தியகணங்கட்கெல்லாமியொருவதலுதிச.

சித்திகொண்டிருக்கும்வண்ணம் திருவருளாசெய்திடோமே.

வசனம்.

முகோகேளாய் குண்டோதரனே நீசெய்த விதேந்தநங்கனக்கு
கந்த் திருவருளாசெய்யுண்டதோம் அல்லாமலும் மம்முண்டயகணங்கு
ருக்கெல்லாம் நீயொருதலிவந்து இன்னாழ்வாருந் தும்படிக்குச்
தருணகடாக்கம்செய்திருக்கிறோம் நீயத்தப்படி கருந்துகாக்காரியா
கனம்பார்த்துக்கொண்டு சுகமாக இருக்கக்கூடவந்தகுண்டோதரனே
(குண்டோ) அப்படிமேமகாபாக்கியம் பெற்றேன் சரணம் சரணம்
சுவாமி.

பொது விருத்தம்.

தனக்குண்டெய்க்கும் குண்டோதரனாசெய்தது திக்நீர்வி

அனைத்துலகணங்கட்கெல்லாமுரரெனக்கருணசெய்து

கனைத்துணர்ச்சுழவ்மீனாட்சியபிடினேகீப

வனத்துணர்ச்சுதேசம் துளையாண்டிருந்தார்தாமே. (உஅ௦)

சவுந்தரபாண்டியர் அரசாட்சி தரு.

இம் - செளராஷ்டிரம் ஆதிநாளம்.

சந்தரபாண்டியர் இருந்தாரே மதுரைதலில

சந்தரபாண்டியர் இருந்தாரே

சந்தநமஜெயிகண்டு துளையாண்டுகொண்டு (சந்தர்)

நங்கமனம்மீனாட்சியம்

தூங்க

திருசெற்றியில்

பொங்குமீனாட்சியம்

தேங்க

காதித்திருமது

லங்கியிருப்பதும்

தூங்க

தேவமபூண்ட

தூங்கியுமேபோல்

விங்க

புரிநூல்மார்பில்

சொந்தகல்வேப்பமால்

தாங்க

சந்தகல்புழி

செங்குதிரப்பெயையை

வாங்க

பூம்பாதத்தில்

மங்குளச்சிலம்புநன்

வாங்க

கொடுமைசெய்யும்

கொடுமைசெய்யும்மெதினியைவிட்டுவிட.

(சந்தர்)

மந்திரிமாக்கல் பக்கல்

கூட

மன்னவாதின

தந்தரபாதத்தில்புடி

கூட

வெதியாசொல்லும்

சந்தவெதகொலுடன்

கூட

சங்கப்பலுடன்

வந்தாசமுதானினில

நாட

அன்பர்களுகளில்

சந்திஆதாக்கண்ணீர்

கூட

வினாவல்லா

தந்தமீட்டிக்கொளம்

பாட

மங்குளக்கள்கள்

சிந்தகாமகேசின்னு

போட

எவ்விடத்திலும்

சொந்ததாமதேவதை அன் விந்துள்ளிக்கொண்டாட (சந்தர்)

அண்டாழ்வார்கொழும்

நாதர்

நல்லோர்களை

மங்குளக்கள்கள்க்கும்

நீதர்

சதாந்தம்

கொண்டவொழைக்குஞான

போதர்

எமக்கருள்அ

கண்டதிலவொழை

சாதர்

அருதினமும்

தொண்டாருதித்தொவி

நேதர்

மகிமைபுள்ள

மண்டலபசாமலேத

கீதர்

அருதிசெய்ய

சண்டலக்கிதப்பலரக்) யாதர் வணிகன்மொய்க்கும்

விண்டமலர்க்குமுளாள்மீனாட்சியமேதர் (சந்தர்) (உஅ௧)

திருநாமமினம் விருத்தம்.

சந்தரர்செஞ்சண்டயில் தின்றுவருவதர்லே

தலைத்தகிலகண்கையென்றும் சரணினன்னித

திருகணனிவாருருவத்தெனிலோர்நூனம்

சேருதலாஸ்சிவனாவ திர்த்தமென்றும்

வங்கலமார்காற்றுக்குமேகமாரி

வருவதனாஅருதிவகலதிராமென்றும்

துருகியிருக்கின்றசாரலென்றும்

துருகியிருக்கின்றசாரலென்றும்

(உஅ௨)

பொதுசெனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப் பாடுமேசுவரியாகிய மீனாட்சியம்மையைவி
சந்தரேகவரர் திருமணம்செய்து தேவர் முனிவர் மனிதர் முதலாகி
ய சகலரும்வணங்கித்துதிக்கும்படி திருவாலவாபென்கிற மதுராபுரி
யை அனுப்புகொண்டிருந்தாரென்று பொதியமலையில் வசிக்கிற அசு

கக2 (31) மீனாட்சியம்மை நாடகம்.

தியமன்முனிவர் சிஷிசுத்தும்திருவாய்மலர்ந்தருள நிகழிசன்கேட்
யி லூர்த்தபாவசராகி அபயமடையும சுவாமிநயபடிம துதிசெய்தார்கள்
என்றவாறு.

அறியபயன் விருத்தம்.

அங்கமீனாட்சியம்மைமேயுணராததனைத்
இங்குவாசித்தோர்க்கேட்டோர்எழுதினோடுபுவினீயின
மங்களமாநலங்கிவந்ததுமெய்நீரா னம்பெற்றுப்
பொத்துபேரின்பன்மீதுபுதுமுடனவினங்குவாரே. (உஅஉ)

மங்களம்.

நீரு திட-மத்திமாவதி சாபு-நாளம்.

மங்களம் மங்களம் தித்யசப

மங்களம் மங்களம்.

துங்கமன்றதொழும் துணைமலர்ப்பா தர்க்கு

தொன்மதுரையிலவளர்கந்தரநாதர்க்கு. (மங்களம்)

புவனங்கள்வாய்ப்படைத்தகல்யாணிக்கு

பொன்னடிதற்கெம்மைப்புராணிக்கு

சிவனிடம்பிரியாமல்திதழ்த்திகொடுத்திக்கு

திவ்யசநாதர்க்கேதவீனாட்சிக்கு. (மங்களம்)

மூர்த்திகளாகிவிளங்கி - மூலங்கூடம்

மூச்சியழுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கும்

சீர்தீர்த்தபெருமதயிலாஎல்லோருக்கும்

சிறுதயிலப்பந்திகொள்சிவனருடாருக்கும். (மங்களம்)

மண்டலம்புகழ்விடையுருடை - யோனுக்கு

வள்ளலரமசாமிபெண்கனவாறுக்கு

தொண்டநாட்டாரானதுவர்கள்மாருக்கும்

சந்தரன்சொல்லுமசெஞ்சொல்வாசிப்போருக்கும். (மங்களம்)

மதுரைமீனாட்சியம்மைநாடகம்.

முற்றம்.

